The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0732. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

LATVIJA
AMERIKA

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanādā „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Vīksna, J. Vītoliņš, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0732. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N. Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonesanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60 collā. Tekstā $3.20-$-6.40 par vienu collas slejas tekstu.

SATURDAY, NOVEMBER 19. 1960. 93./1022. n-rs. SESTDIEN, 1960. GADA 19. NOVEMBRĪ 16. gads.

PALIKSIM TIE, KAS MĒS ESAM

Sūtņa prof. A. Spekkes sveiciens tautiešiem Latvijas valsts svētkos

„Sūtu jums visiem sirsnīgus sveicienus mūsu valsts, mūsu tautas goda dienā, kuru vairs neviena vara no kalendāra lapaspusēm izdzēst nevar. Un ja arī no kalendāriem izdzēstu, tad ne no cilvēku sirdīm un cilvēku prātiem.

Laiki mainās, un mēs maināmies laikos. Laiki mainās! Es domāju, šim atzinumam nav vajadzīgi sevišķi lieli komentāri. Atšķiriet kuru katru laikrakstu, kura katra laikraksta pirmo lappusi, un jūs redzēsit, ka virsraksti taisni to izsaka.

Un otrkārt — arī mēs paši maināmies laikos. — Ko tas nozīmē? Mainīšanās ir kustība, un kustība var būt vai nu normāla, vai pārāk strauja, vai pārāk lēna. Ja tā ir pārāk lēna, mēs paliekam, kā saka, luikiem iepakaļš. Tas nozīmē, ka mēs par daudz skatāmies uz vakardienu, nerespektējam šodienu un negribam vērot rītdienu. Tā ir bīstama lieta, Un es neieteiktu šo lēnāko kustību.

Ir otrs ekstrēms — kustība notiek pārāk strauji. Ir grūpas un grupiņas, sevišķi jauno vidū, kas iedomājas skriet ātrāk, kā skrien laiki. Arī tur nekas liels nav iznācis, un es arī negribētu tiem ieteikt ar šādu skriešanu nodarboties, ar šādu laika tempa forsēšanu.

Tātad mums jāmeklē atrisinājums kaut kur vidū. Nevis tai nopeltā, nonicinātā zelta vidusceļā, ko vecos laikos vienmēr saistīja ar oportūnismu, pašlabuma meklēšanu — nebūt ne. Bet tādā vidū, kur esam mēs paši ar saviem principiem, ar savu palikšanu, ar savu ticību, ar savu lepnumu.

Ja jums kāds saka, ka jūs, mazas tautas locekļi, nesat lielu upuri, pieturēdamies pie savas tautas tradicijām, tad sakiet tam pretī, tam cienījamam kungam vai tai dāmai, ka nē, diemžēl, paldies Dievam, — mēs, piederēdami un pieturēdamies pie savas tautas tradicijām, savas tautas līnijas, pie tā svētuma, kas mums šūpulī ielikts, mēs uzturam savu paša lepnumu, savu paščieņu. Un ticiet man — tas, kas sevi necienī, tā tauta, kas sevi necienīs, tā būs citiem par kāju pameslu bez žēlastības vienas paaudzes laikā.

Turēsimies pie tā, kas mēs esam, paliksim tie, kādi mēs mūsu labākajā daļā esam bijuši, turēsim cienībā un svētumā to, kas mums šūpulī ielikts mūsu tēvu, mūsu mātes. Ticiet man, tad cilvēki skatīsies— jā, šī gaužam piemeklētā tauta, šī pasaulē dzenātā un svaidītā tauta, tā prot noturēties, mēs viņu respektējam."

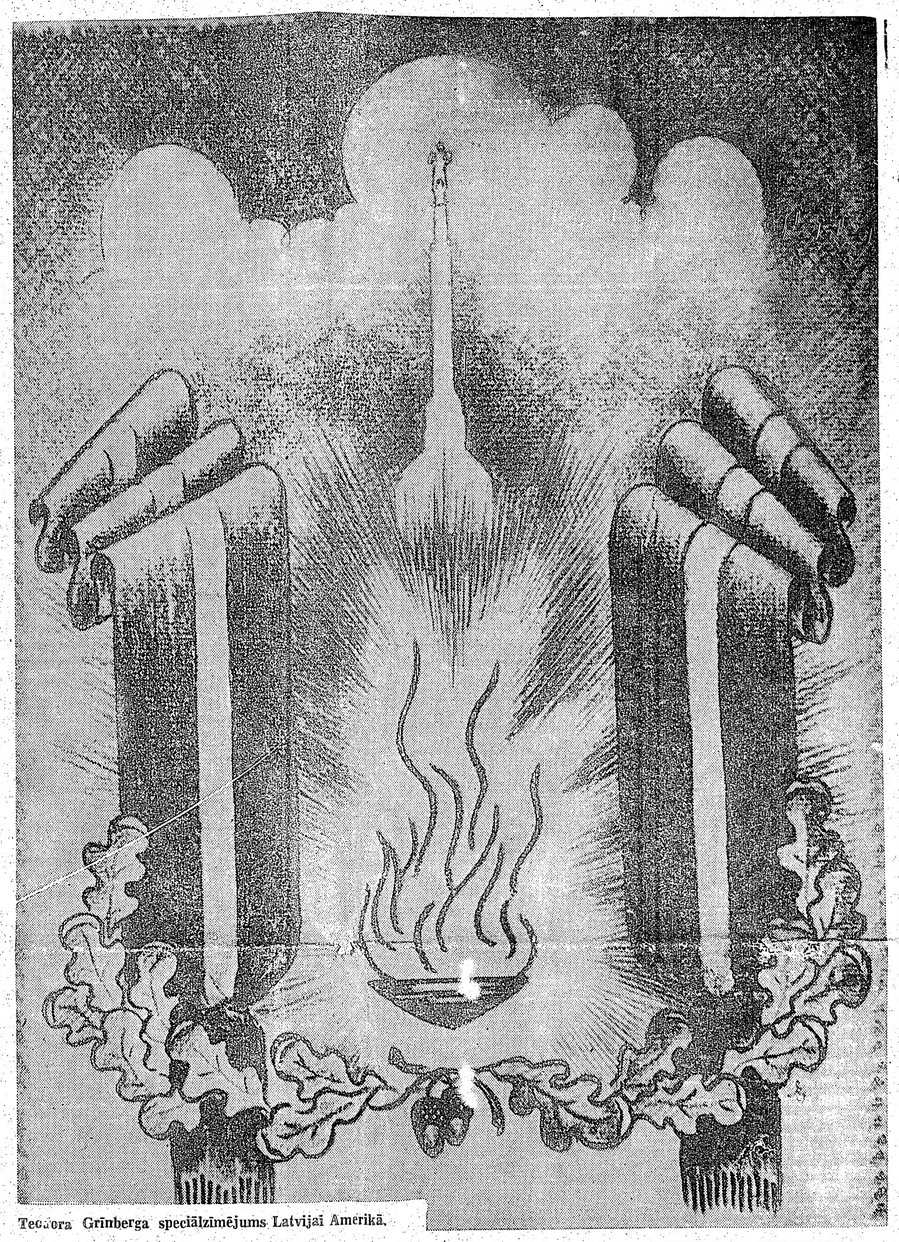

Teodora Grīnberga speciālzīmējums Latvijai Amerikā.

KO DARĪS DE GOLLS?

ALŽĪRIJAS PAGAIDVALDĪBA MOBILIZĒ TUNISIJĀ DZĪVOJOŠOS ALŽĪRIEŠUS.

5. decembrī Apvienoto Nāciju pilnsapulcē sāksies Alžīrijas debates, mēģinot rast atrisinājumu Ziemeļafrikas asiņainajiem nemieriem. Ļoti iespējams, ka pirms šo debašu sākuma Francijas prezidents de Golls pārsteidz pasauli, izsludinot franču tautas nobalsošanu Alžīrijas neatkarības jautājumā.

Prezidenta de Golla Alžīrijas politika minētai zemei paredz dažādi neatkarīgas republikas tiesības.

Šai politikai tomēr ir spēciga opozicija un prezidenta līdzšinējie mēģinājumi to īstenot palikuši bez panākumiem. Kamēr no vienas puses Francijas prezidentam jārēķinās ar Francijai nepatikamu propagandu, kas neizbēgami, līdz ko sāksies Alžīrijas debates Apvienotajās Nācijās, viņam, no otras puses, jārēķinās ar iespējamu revolūciju eiropiešu kolonistu un armijas aprindās Alžīrijā. Viss Alžīrijas politikas labais spārns un simtiem tūkstošu lielās Alžīrijā stacionētās franču armijas augsts procents ir pret ģen. de Gollu un daļējas neatkarības piešķiršanu Alžīrijai. (Kāda ironija — tā ir tā pati fanātiķu grupa, kuras sacelšanās rezultātā, ģen. de Golls atgriezās uz politiskās skatuves, pēc ievēlēšanas vispirms par ministru prezidentu un vēlāk par valsts prezidentu.)

Lai gan Francijas augstākā militārā vadība brīdinājusi ģen. de Gollu nepārsteigties ar tautas nobalsošanu Alžīrijas jautājumā, pats prezidents domā, ka tas būtu jādara vislielākā steigā, lai neļautu opoziciju spēkiem sagrupēties un apvienoties. Tāpat, pēc prezidenta domām, būtu ļoti svarīgi tautas nobalsošanu panākt vēl pirms Alžīrijas jautājuma debatēm AN pilnsapulcē.

Prezidents de Golls, pārliecināts, ka gadiem ilgais Alžīrijas karš visai franču tautai apnicis līdz kaklam, un ka tā nekavēsies atbalstīt viņa politiku, ir tikpat pārliecināts, ka, tam noticot, Francijas Ziemeļafrikas politika Apvienotajās Nācijās tiks nostādīta daudz labvēlīgākā gaismā.

Jo sevišķi ģen. de Golls cer uz attieksmju uzlabošanu ar Maroku un Tunisiju. Abas minētās valstis Francijai sagādājušas daudz galvassāpju. Tunisija, piemēram, nekad nav slēpusi un liegusi atklātu atbalstu Alžīrijas nemiernieku. Pēdējie no Tunisijas saņem ieročus un karo materiālus, tur formē jaunas vienības un dodas pat uz Tunisiju atpūtā. Tunisijā mitinās arī Alžīrijas nemiernieku pagaidvaldība, kas nule kā devusi Francijai jaunu nepatikamu triecienu, izsludinot mobilizāciju Tunisijā dzīvojošiem alžīriešiem, līdz ar to papildinot alžīriešu spēkus nemieru turpināšanai vismaz pašreizējos apmēros.

Varbūt tiri ne tik aktīva kā Tunisija, bet ar Alžīrijas nemiernieku atbalstīšanu nodarbojas arī Maroka. Franciju nopietni uztrauc pēdējās darījums ar Padomju Savienību. Tikai pavisam nesen Marokas kroņprincis parakstīja līgumu ar Padomju Savienību, akceptējot pēdējās militāro palīdzību. Maroka cita starpā saņems arī modernas padomju strūklīdmašīnas. Šāda darījuma priekšā Francija baidās, ka daļa padomju ieroču varētu eventuāli nonākt Alžīrijas nemiernieku rokās.

Edvarts Tūters

Pie savas likteņupes

Pie savas likteņupes šodien domās ejam,
To dzīvu redzam vēl — kā senāk brīvi skrejam —
Kaut baltos ūdeņos daudz melnu sāpju lietš,
Kā senāk viļņo tie — vēl nav tos skāvis rietš.
Daudz grūtu nopūtu tie viļņi dzirdējuši.
Daudz kautu dvēseļu uz jūru aiznesuši . . .
Tos atsaukt atpakaļ neviens vairs neiespēš,
Bet tie, kas dzīvi būs, tie druvas ars un sēs, —
Kad pāri krastiem tur un klinšu radzēm staltām
Nāks jauni laiki šurp ar dienām saules baltām.

Tu mūžam būsi vēl — kamēr būs zvaigznes gaisā,
Jo lai kā jodi speŗ un ārdās dusmās balsās, —
Tie tevi nesaspers, un zeme arī būs
Vēl krastos tavējos, kas auklējuši mūs,
Kaut velkas garumā šo baigo gadu dienas,
Un svešos klajumos mēs pakrītam, kur brienam,
Un daudzīem tūkstošiem tur, tundrās, pienāk gals, —
Sauks dzīvos atpakaļ reiz viņu senču balss,
Jo tā, kā mūžīga ir tava ūdens čala,
Plauks latvju audzes jaunas — tautai nebūs gala!

. . . Pie savas likteņupes šodien domās ejam,
To dzīvu redzam vēl — kā senāk brīvi skrejam —;
Kaut tālos tālumos no viņas prom ir ietš, —
Tā mūsu cerībām un mūsu domām zieds.

‚DŽORDŽS VAŠINGTONS' DODAS PASAULES JŪRĀS

Vissmagāk bruņotā zemūdene pasaules vēsturē dodas miera sargāšanas sirojumā nezināmos ūdeņos.

Ar Sav. Valstu lielākās atomzemūdenes „Džordža Vašingtona" iziešanu jūrā amerikāņi no jauna pierādījuši, ka turpinās savu līdzšinējo miera nodrošināšanas politiku, un, proti, ka drošākais miera sargs ir ieņaidnieka baiļes no atmaksas uzbrukuma.

Šīs nedēļas vidū „Džordžs Vašingtons" atstāja Carlstonas ostu, nemot jūrā līdzi fantastisku bumbu kravu — 16 Polaris raķetes ar ūdeņražbumbu galvām. Sav. Valstu kara flote paskaidro, ka šo 16 raķešu iznīcības spēks pārspēj visā 2. pasaules kara laikā nosviesto bumbu tonnāžu.

Polaris raķetes, kā zināms, var izšaut, zemūdenei neiznirstot. Raķešu radiuss ir ap 1200 jūdžu. Džordžs Vašingtons savu sirojumu sāks Atlantijas okeanā. Bet pēc tam? — To zina tikai flotes vadība. Atomzemūdenes, kas, degvielas neuzpildot, spēj kreisēt zem ūdens mēnešiem ilgi, atradīsies ceļā vismaz līdz nākamā gada sākumam. Jau visdrīzākā laikā „Džordžam Vašingtonam" piebiedrosies līdzīgi bruņotas amerikāņu zemūdenes. Sav. Valstu militārā vadība ir pārliecināta, ka tikmēr, kamēr šie zem ūdens peldošie arsenāli kreisēs pasaules jūrās, Padomju Savienība jaunu karu sākt nemēģinās.

KASTRO KĻŪST LĒNĀKS

Havanā. Ar nokavēšanos publicēta Kubas ministru prezidenta Kastro runa, ko pēdējais teica pagājušās pēdējas nogalē. Kastro uzsvēra, ka Sav. Valstīm nav nekādu iespēju aizkavēt vai stāties ceļā Kubas revolūcijas triumfam. No otras puses Kuba nedarīs nekā tāda, kas varētu izraisīt Sav. Valstu agresiju. Kastro sagaida, ja šāda agresija nāks, tad tā nāks no Gvantanamo flotes bazes, kur pašreiz stacionēti gan tikai pavisam minimāli amerikāņu spēki. Daudzās savās fanātiskajās runās pagātnē Kastro ir pieskāries Gvantanamo bazei un ka viņš to atbrīvos no Sav. Valstu virskundzības un okupācijas.

Ja Kastro šai virzienā tagad mazliet nomierinājies, tad lietpratēji to izskaidro ar Vašingtonas katēgorisko nostāju, ka Sav. Valstis savu flotes bazi nekad neatstās, un ar daudz atturīgāko atmosfairu Maskavā. Kastro brauvūra kulmināciju sasniedza pēc tam, kad Chruščevs, Sav. Valstu eventuālās agresijas gadījumā pret Kubu draudēja amerikāņiem ar savām raķetēm. Bet kopš tā laika Kastro savā bezkaunībā aizgājis tik tālu, ka pat Maskava sāk baidīties, ka Kastro varētu izprovocēt Sav. Valstu iebrukumu. Tādēļ Padomju Savienība raķešķaru nesāktu. Bet, šāda agresija Maskavai aizsistu durvis uz Dienvidameriku. Pēc tik ilgu gadu pūliņiem tās atvērt tad būtu smags zaudējums.

LATVIJAS NEATKARĪBAS SVĒTKOS

Šī gada 18. novembrī paiet 42 gadi, kopš latviešu tautai pēc smagajiem un drūmajiem 700 gadiem citu pavadā, paļautībā un kalpībā atkal no jauna izdodas pacelt galvu un visai pasaulei lepni un droši nodeklarēt, ka arī latviešiem ir sava valsts — Latvija. Līdz ar šīs daudznozīmīgās deklarācijas vārdiem: „Pasludinu Latviju par brīvu demokratisku republiku . . . " nokrīt smagās paklautības un verdzības važas no latviešu tautas rokām, no tautas dvēseles.

Ar šo mirkli latvieši kļūst brīva suverēna tauta, noteicēji par savu likteni, valdnieki un kungi savā valstī, savā Latvijā. Tāpēc šī diena latviešu tautas likteņgaitās mirdz un zaigo teiksmainā spožumā.

Nav un nevar būt lielāka un nozīmīgāka brīža par to, kurā tauta kļūst brīva un neatkarīga. Nav un nevar būt lielākas svētku dienas latviešiem par to svētku dienu, kad pasludināta neatkarība, — 18. novembris.

Ir tiesa, tai brīdī, kad tas notika, mūsu zemē valdīja svešas varas, un tautu smagi nomāca kara posts, izmisums un bezcerība. Tāpēc likteņīgā diena 1918. gada 18. novembrī palika bez jebkāda ārēja spožuma, skaluma un greznības, pat laiks apmācies, un liņā dzestrs lietus, kā to vēl dzīvie aculiecinieki atceras.

Tāpēc Latvijas neatkarības pasludināšana norisinās samērā klusi un vienkārši, un vienīgi latviešu baltsarkanie karogu rotājumi ap Nacionālo teātra skatuvi vēsti par šī brīža lielumu un svinīgumu.

Nav ne simtās daļas no tā pompa un ārējā spožuma, ko šais gados vērojam jauno valstu deklarēšanās dienās Afrikā un Āzijā . . . Un tomēr pasludinātā brīviba nenodzisa un nenoslāpa. Vēsture ilgi vēl brīnīsies par lielo pašaizliedzību un izcilo varonību, ar kādu latvieši gāja cīņā par savu valsti un atbrīvoja savu zemi no svešajām varām!

Saimniecības eksperti un kultūrālās dzīves vērtētāji vēl ilgi brīnīsies par lielo sparu un rosību, ar kādu latvieši cēla no drupām, no nekā, un veidoja un spodrināja savu valsti Latviju. Un atbilde, vienīgā atbilde ir — to visu spēj un var tikai brīva tauta, kas pati nosaka savu dzīves veidu, kas pati valda pār sevi savā suverēnā valstī. —

Savos lielajos neatkarības svētkos ik latvietis, kur tas arī būtu, dziļā godbijībā piemin un godina līdz ar visiem Latvijas valsts idejas nesējiem, izcinītājiem un īstenotājiem, pirmo mūsu valsts saimnieku, tā laika ministru prezidentu Kārli Ulmani, mūsu neatkarīgās valsts pēdējo prezidentu, kas ziedojis savu pēdējo spēka lāsīti, un tagad aizgājis veļu valstī kaut kur Krievijā. Piemiņam pirmo valsts prezidentu Jāni Čakstī, brīvības cīņu izvadītāju un patieso Latvijas atbrīvotāju Balto ģenerāli Jāni Balodi, par kuŗu pienākušas ziņas, ka tas vecs un salaužsts, atgriezies Rigā.

Kā šo triju izcilāko vīru plecos, tā visos citos darba darītājos, ap tiem, liekas, salijis latviešu teiksmu milžu gadu spēks un gadu tūkstošiem krātā, sijātā un vētītā latviešu tautas gudrība un dzīves ziņa. Grūti būs sameklēt visā pasaulē līdzīgus piemērus, kur līdzīgos apstākļos kāda tauta būtu spējusi panākt tik daudz un no nekā radīt, izcīnīt, izveidot un godā celt savu tautu un valsti. Lai esam lepni par viņu panākumiem, lai esam lepni uz šiem latvju vīriem! Lai viņu veikumi dod mums spēku un paraugu, nesalaužamu gribu un neslāpējamu degsmi izturēt un izbrist cauri trimdas dūksnājiem.

(Nobeigums 5. lpp.)

LATVIJAS VALSTS SVĒTKU AKTS TORONTO

sestdien, 19. novembrī, plkst. 8.00 vakarā Ītona auditorijā, Yonge un College ielas stūrī.

Svētku runu teiks ALKA's prezidents N. TREPŠA no Čikagas. Sekos Toronto pilsētas vecākā, Federālās un Ontario valdību locekļu uzrunas un apsveikumi. ★ Svētku koncertā piedalās — baritons P. GEISTAUTS, čellinieks K. MUNTERS no Ņujorkas un apvienotie Toronto 1. ev. - lut. draudzes un DAINAS koŗi diriģentu A. PURVA un A. ANDERSONES vadībā. Klavieŗu un ērģeļu pavadījumu veiks brīvm. A. ŠTROMBERGS. ★ Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem. ★ Visi jaunie un vecie sirsnīgi gaidīti apliecināt mūsu vienprātību.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
tenaidnieki grib mūs iznīcināt,
bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRĪNBERGS

ASTONPADSMITAJĀ NOVEMBRĪ

A. VILKS

Vēl stāvēdami uz Eiropas zemes, cauri norimstošajam kara trokšņim mēs dzirdējām vārdu — brīvība. To teicās panākuši tie, kuŗi nospieda Vāciju ceļos, tā sagraujot tolaik vienīgo pretestības valni komūnismam Eiropā. Arī mums šis vārds dedzināja sirdis un spārnoja neapklusināmas ilgas — atgriezties tēvzemē. Bet jau tad brīvība kļuva un palika dalīta. Cauri uzvaras fanfarām Latvija palika bez šīs rotas, kaut bezgala daudz bija upurēts un iecerēts. Latvijas brīvības tēls, ērkšķu vijumā, nogrima sarkanā miglā.

Elbas krastos dzima draudzība, kam tagad koeksistences vārds. Tikai tagad mēs īsti pārliecināmies par savu toreizējo politisko naivumu, ticēdami, ka Latvijas brīvības atgūšanas gaita būs noteikta, strauja un tā atbildīs Rietumu demokratijas principiem par tautu pašnoteikšanās tiesībām. Bet, kā redzams šodien, arī šinī plāksnē ik valsts ir kļuvusi patīguma sargātāja, savējo liekot pirmajā vietā.

Ja Otram pasaules karam beidzoties, daudzām mūsu stāvokli izpratējām tautām vēl sāpēja Latvijas liktenis, tad tagad šīs sāpes jau kļuvušas dalītas vai pat izgaisušas pavisam. Valstīm un tautām pašām tik daudz dzīvības un nāves jautājumu, kas izslēdz nopietnāku uzmanību cietējiem Baltijas jūras krastā un visur tur, kur zem sarkanā papēža nospiestas kādreiz brīvās tautas un valstis.

Iestājoties nāvētājai koeksistences ēnai, kas tātad indirekti akceptē apspiesto tautu brīvības un kultūras iznīcināšanu, mazticams, ka Rietumos tuvākā nākotnē izraisītos pašiniciatīva komūnisma apspiesto tautu atbrīvošanas jautājumā. Neko praktisku nedod, nedz atvieglina mūsu nacionālās sāpes Rietumu izrādītā līdzjūtība, kas parādās presē, politiķu intervijās vai valstsvīru proklamētās deklarācijās. Bet mēs ar to nedrīkstam samierināties — tas būtu mūsu politiskais vājums un atsacīšanās no cīņas savas valsts un brīvības labā. Kaut arī līdz šim nav bijis labi saredzamu sekmju mūsu aktivitātei, mēs nedrīkstam cīņu uzdot vai atslābt savās prasībās, nekad neaizmirstot situāciju, kādā atradās mūsu valsts pirms 42 gadiem. Mums tolaik no Rietumiem nāca arī materiāla palīdzība, kas sekmēja uzvaru un jaunās valsts nostabilizēšanos. Ar politisko rosību, kaut arī tai trimdas apstākļos nav vajadzīgā plašuma, jāpanāk, lai Rietumi atdzimtu savā domāšanā un atcerētos rīcību tolaik, kad visām Baltijas valstīm svētīga bija viņu palīdzība kā morāli, tā militāri un saimnieciski. Mūsu mērķis arī tagad nav mainījies — brīva un neatkarīga valsts. Protams, tagad situācija ir sarežģītāka, jo vara, kas iznīcināja mūsu valsti, atradusi sadzīvošanu ar tiem, kuŗu demokratiskiem mērķiem mēs ticam un uzticamies.

Rietumi vairās ieroču konflikta, lai nodrošinātu sevi un palīdzētu citām tautām atgūt nolaupīto brīvību. Kara postaža un ruīnētā saimnieciskā dzīve viņiem vēl atmiņā no tiem laikiem, kad viņu karapulki pārstaigāja Eiropas kara laukus. Un šādā stāvoklī viņi nevēlas redzēt ne paši sevi, nedz arī kādu citu valsti. Bet kamēr sarotīti paliek Baltijas un citu valstu nacionālie karogi, tikmēr vārdam „brīvība" būs tukša skaņa.

Mēs neesam vieni savā nelaimē. Miljoni klīst ārpus savas dzimtenes, strādā, darbojas, pacietīgi gaida un seko notikumiem, kas varētu pavērt ceļu uz brīvībā atdzimušu tēviju. Tas nav miers, ja pagaidām nokārtoti jautājumi, kas skar pašu miera tikotāju intereses. Siem īsredzīgajiem reiz būs jāskatās tālāk par savas mājas logu, lai nepiedzīvotu liktenī, no kuŗa vēl nespēj atbrīvoties daudzas brīvību zaudējušās tautas.

Kad pirms desmit gadiem ieradāmies jaunās pasaules krastā, kads iezemietis man jautāja, cik tad liela ir tā Latvija, sminēdams salīdzinot tās platību ar vienu no mazākajām AS valstīm. Bet sāpes, ko tā izcieš zem komūnistu jūga, nebūtu panesamas visām Savienotajām Valstīm — es atbildēju. Tā, lūk, mazā Latvija vēl šodien atgādina pasaulei, ka tā vēl tālu no kārtības, miera un brīvības.

Latvijas dienā lai modri raugāmies ceļu tās nelaimju un sāpju mazināšanai.

Bet šo ceļu vēl nerāda saukļos pašiemidzinātie Rietumi, kuŗu politiskais aklums ir bijis vienreizējs.

LIELĀ GAISMAS DIENA

Kopš 1918. gada 8. novembris latvju tautai ir gaismas diena — brīvības un patstāvības nesēja, latvietim pazīstamo darbu atbalstītāja, dažādu pasākumu ierosinātāja, lielas sajūsmas attistītāja.

Bezzemnieks, kas allaž bija ilgojies pēc sava kaktiņa, stūrīša zemes, šīs dienas ietekmē to ieguva un, zinātniskas gaismas atbalstīts, ātriem soļiem gāja uz priekšu savas saimniecības iekārtošanā un pat uzplaukumā. Ar viņu vecsaimniekam jau vajadzēja sacensties. Agronomiskā zinātne ar saviem gara gaismas stariem arvienu vairāk iespīdēja viņu saimniecībās un nesa svētīgus augļus ikvienam tās apstarotam zemniekam. Arī citās saimniecības nozarēs latvietim bija nodrošināta augšupeja, ja viņš sekoja tautsaimniecības ieteikumiem un sava darba augļus lietderīgi izlietoja. Vispāri latvju tautas darba tikums, gara gaismas apstarots, cēla tās labklājību.

Visspožāk šī gaisma tomēr apstaroja skolu darbu, kā arī zinātnieku un mākslinieku veikumus. Tur Latvijas brīvvalsts laikmetā bija nepārprotama augšupeja, kas turpinās arī trimdā.

Ja latviešu trimdinieki svešumā sasniedz labus rezultātus saimniecībā, ko vietām apbrīno un pat skauž citi pilsoņi, tad tomēr gara gaismas izstarojumi visās trimdinieku paaudzēs un attistības pakāpēs ir daudz augstāk vērtējami. Tas dara godu latviešiem un liek viņiem atcerēties šo brīvvalsts laikmetu, ļoti bagātu ilgstošiem un neizsīkstošiem ietekmējumiem, kas pamudina pat iespaidīgos cittautiešus atzīt latvju tautas spējas, darba tikumu un garīgos sasniegumus.

Šo patiesību nevajadzētu ignorēt pašiem latviešiem, bet gan izmantot savas tautas un valsts interešu aizstāvēšanā un launprātīgas boļševiku rīcības atmaskošanā un raksturošanā.

1918. gada 18. novembŗa notikumi mūsu tautiešiem ir zināmi. Arī jaunā paaudze ar tiem ir iepazistināta papildskolās. Sveštautiešiem par tiem maza interese. Bet brīvvalsts laikmeta sasniegumi kultūras laukā ir apbrīnošanas cienīgi, ar ko cittautieši jāiepazīstina un mūsu jaunākai paaudzei tie biežāk jāatgādina, lai Latvijas demokratiskās republikas pastāvēšana un nozime nebūtu tukša skaņa, bet gan skaļš pierādījums tam, ko spēj maza tauta isā laikā. Svešniekiem tas liek interesēties par šo tautu un tās ilgām pēc brīvības, ko vērts atbalstīt, un mūsu jauno paaudzi pamudina pārdomāt, kur ir jēga cilvēka dzīvei un iespējams sasniegt labākus rezultātus tajā — svešajās zemēs vai savu vecāku un viņu enču dzimtenē?

Tā manta, ko boļševiki nespēj atņemt cilvēkam un ko trimdinieki ir paņēmuši līdz, ir visvērtīgākā. Tā ir sekmējusi immigrantu dzīves nostabilizēšanos un viņu jaunās paaudzes gara iekopšanu. Ar to latvieši var lepoties, ar pašcieņu stāstīt cittautiešiem un ietekmēt savu jauno audzi, pasargājot to no vienpusīgā materiālisma.

18. novembŗa gaisma kā saule apspīd visā pasaulē ne tikai latviešus, bet ar viņu starpniecību arī cittautiešus, ienesot skaidrību pasaules notikumos un kultūrālā attīstībā. Šī gaisma arī liecina, kādas vērtības ir lielākas un paliekošākas, bez kuŗām nekas sevišķs nav sasniedzams. Tās ir brīvība un gara gaisma!

P. Dreimanis.

DESMITĀ ZELTA NAGLA KAROGA KĀTĀ

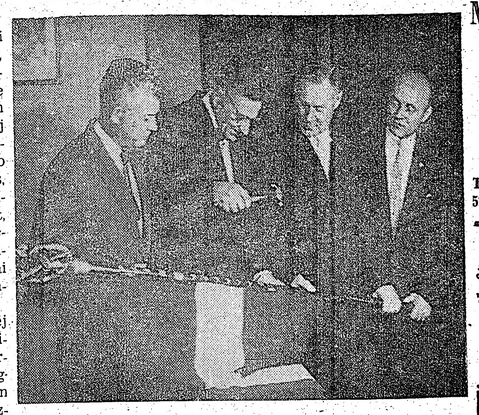

DV Sv. Katarīnes nodaļas desmitajos gada svētkos karoga kātā iesita 10. naglu. No kr.: ilggadīgais nod. valdes loc. un bij. pr-dis P. Vītols J. Gulbis, pašreizējais nod. pr-ks Ž. Andersons un DV KV pr-dis V. Mukts. J. Ligera foto.

Jaunas rūdas atradnes

Kā tagad oficiāli kļuvis zināms, tad vācieši Linneburgas tīreļu apkārtnē nesen atklājuši lielākos Viduseiropas dzelzs rūdas krājumus. Rūda atrasta, meklējot naftu, un jaunās atradnes atrodoties 6—400 metru dziļumā. Rūda esot ļoti labas kvalitātes.

ASINIS IZGLĀBJ DZĪVĪBU

(C. S.) Slimnīcas darbinieku sadarbība un 12 paintu asiņu no Sarkanā Krusta asiņu bankas krājumiem izglāba Luidžija O. dzīvību un kāju, kad viņu „uzskatīja par mirušu", ievedot Toronto ziemeļrietumu pilsētas slimnīcā, jo motorzāģis bija pa daļai nogriezis viņa labās puses cirksni. Luidžijs nebūtu tagad dzīvs un nestrādātu, ja nebūtu bijušas dabūjamas asinis, kad tās bija nepieciešamas.

Neviens mēs nezinām, kad mums, kādam mūsu ģimenes loceklim vai draugam var gadīties negadījums vai slimība, kas prasa asinis vai asiņu blakusproduktus ārstēšanai.

Sarkanā Krusta asins banka ir vienīgais asiņu avots Kanadā. Bet tā ir atkarīga no piegādātājiem - brīvprātīgajiem asiņu donējiem, ja grib uzdot asiņu kvotu, kas nepieciešamā, lai apmierinātu asiņu vajadzības visos Kanadas apgabalos. Toronto metropolē un Toronto pagastā katru nedēļu jāsavāc 1.750 pintu asiņu. Ja šo kvotu nevar pildīt, jāsamazina piegādes slimnīcām un jāatliek mazāk nopietnas operācijas. Lai nodrošinātos, ka nav jāzaudē asiņu trūkuma dēļ dzīvības, kļūstiet par asiņu donējiem. Aizsargājiet pats sevi un savu ģimeni, atbalstīdams Sarkanā Krusta bezmaksas dienestu.

Asinis var nodot — pirmdien, 21. novembrī, Starptautiskā institūtā, 709 College St., no pl. 7:30 — 9:30 p.p. Pierakstīties pa tālruni: LE 7-2561.

BŪS VĒRTĪGI UZLABOJUMI

Kvebekas provinces valdība patlaban izstrādā jaunu plānu, kas paredz uzlabojumus sociālās aprūpes un izglītības laukā, ziņo laikraksts „The Globe and Mail".

JĀKĀRTO BIEDRU NAUDAS MAKSĀJUMI ALA'I

ALA's valdes priekšsēdis prof. P. Lejiņš griežas pie tautiešiem ar šādu lūgumu:

Šogad Amerikas Latviešu Apvienība neizdara speciālu līdzekļu vākšanas akciju, kā tā to darījusi pagājušajā gadā un pirms trīs gadiem. Tas nozīmē, ka šinī darbības gadā ALA'i ir jāiztiek tikai ar tās regulāriem ienākumiem, proti, biedru naudām — SL- apmērā no personas, organizāciju un draudžu vienreizējā labprātīgā gada maksājuma, kuŗu noteic ALA's kongress, un eventuāliem brīvprātīgiem ziedojumiem ALA's darbībai. Kā parasti vasaras un pirmos rudens mēnešos biedru naudās maksājumi ieiet ļoti gausi un jau savā pagājušajā sēdē ALA's Centrālā valde uzdevusi atgādināt visiem ALA's biedriem, ka biedru nauda kārtojama visātrākā laikā.

Daudzas un dažādas akcijas, ko ALA izdarījusi sakrā ar šī gada vēlēšanām Savienotajās Valstīs, prasīja arī neparasti lielus izdevumus. ALA's Centrālā valde nedrīkstēja palaist garām reto iedevību atgādināt abu partiju vadošām personām Latvijas un Baltijas valstu problēmu vēlēšanu priekšvakarā un mēģināt dabūt zināmus solījumus un garantijas. ALA'i bija zināmi rezerves līdzekļi šo lietu kārtošanai. Tagad tie ir izlietoti, bet tagad gaida intensīvs darbs, sevišķi ievērojot jaunas administrācijas ievēlēšanu Savienotajās Valstīs.

Tāpēc griežamies pie katra ar pasvītroti nopietnu lūgumu nokārtot biedru naudas maksājumus visdrīzākā laikā. Lieki teikt, ka pārmaksas un ziedojumi ir vairāk kā vēlami.

PA SKUJU TAKU

Svētdienas rītā, 6. novembrī, draugus aplidoja sēru vēsts, ka 5. novembrī Misisauga ezera krastā sirds trieka pārtraukusi Artura Andersona šīs zemes gaitas.

Artura mūžs sākās 1906. g. 19. maijā Skujenes pagastā. Agrā bērnībā censoņa gars viņu aizveda Rīgā, kur, paralēli strādādams un mācīdamies, viņš beidza Rīgas pilsētas komerckolu. Strādājis Juglas manufaktūrā par nodaļas vaditāju, kur iepazinis arī savu dzīves draugu — Alīdu. Bēgļu gaitās Eslingenā mācījies atkal, iegūstot sudrabkaļa amatu, un daža laba daļa rota vēl ilgi runās par čaklo darba rūķi. Kanadā iecelojis, strādāja tekstilrūpniecībā Hamiltonā vēlāk pārskolojās par cauruļu licēju. Bijis aktivs Hamiltonas latviešu draudzes un Latviešu b-bas loceklis.

Slimības un kara seku pārdzīvojumi pāragri sabeidza viņa mūžu. Hamiltoniešiem pietrūks čakla darba daritāja un draugiem atsaucīgās, palīdzīgās Artura sirds.

Aizsavēra zemes vārti,
Aizkrīt zemes atslēdziņa;
Gulēt man zem zemītes,
Kamēr saule debesīs.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

KANADĀ

TORONTO

Svētdien, 20. novembrī, pl. 7,30 vakarā, Toronto latviešu jaunatnes Darba kopas literārs vakars sakarā ar 18. novembŗa valsts svētkiem notiks 12 Ingham Ave.

Pēkšņā nāvē mirušo Jāni Salzirni izvadīja pēdējā gaitā 14. novembrī, guldot viņa mirstīgās atliekas Jorkas kapsētā, jaunajā latviešu kapu nodalījumā. Izvadīšanas ceremoniju vadīja māc. A. Lūsis. Bija kupls skaits pavadītāju, vainagu un ziedu. No 4. Valmieras kājnieku pulka karavīriem pēdējos sveicienus nesa J. Niedra, noliekot vainagu. No virsnieku apvienības ardievas teica un vainagu nolika J. Šmits. No aizgājēja sirsnīgos vārdos atvadījās B. Senkēviča, noliekot vainagu.

Ev. - lut. Sv. Jāņa draudzes dievnama celšanas tehniskās komitejas sēde notiks draudzes namā 21. novembrī.

Sekojot Sv. Jāņa draudzes māc. A. Lūša aicinājumam, R. Eglītis ar dzīvesbiedri „sālstraucinā" sakrājuši dievnama celšanas fondam $32.05, kas iemaksāti draudzes kasē.

Luterāņu skaits visās Kanadas baznīcās 1959. gadā bijis 256.414 (ieskaitot bērnus) ar 639 mācītājiem. Lielākais luterāņu skaits — 67.146 dzīvo Ontario provincē. Draudzes locekļu skaita ziņā ev. - lut. Sv. Jāņa draudze ierindojas 20 lielāko draudžu vidū.

K.

SV. KATARĪNĒS

18. novembŗa svētkus šeit atzīmēs ar svinīgu dievkalpojumu svētdien, 20. novembrī, pl. 3:30 p.p. Kristus ev. - lut. baznīcā, 140 Russell Ave. Kā solisti dievkalpojumā piedalās brīvmākslinieces Elfrida Karlsone - Bērziņa un draudzes ērģelnieks brīvmākslinieks Imants Sakss. Uz šo dievkalpojumu, kas ir vienīgais 18. novembŗa atceres sarīkojums šinī apvidū, aicināti šejienes, Niagaras un apkārtnes latvieši un viņu organizācijas. Dievkalpojuma noslēgumā visi vienosimies mūsu tautas lūgšanā — Dievs, svētī Latviju!

MONTREĀLĀ

Imants Kļaviņeks ar dzīvesbiedri Helēni šinīs dienās pārcēlies uz dzīvi Teksasas valstī ASV, kur dzīvo Helēnas māsas ģimene.

Nelaimes gadījumā ar pistoli savainotā Oskara Trenča veselības stāvoklis tik tālu jau uzlabojies, ka tuvākās dienās varēs atsākt strādāt. Kā zināms, viņu ievainoja kāds kanadietis 22. oktobŗa naktī, un cietušais piedzīvoja smagu operāciju. Viņu ievainoja kājā un vēderā. Pret šāvēju ievadīta tiesas izmeklēšana.

K.

LONDONĀ, ONT.

Londonā turpinās šī rudens ipatnības sarīkojumos, 12. novembrī visas latviešu organizācijas kopīgi rīkoja 11. un 18. novembŗa pieminas aktu. Skatuves malā bija Erv. Ūdra zīmēts Latvijas ģērbonis, apņemts ar L. L. kopas dāmu komitejas priekšmiecēs L. Lukstes darinātu drānu brīvvalsts karoga krāsās, un tā priekšā uz galda svecturis ar svecēm tādu pašu krāsu sakārtojumā. Kad jaunatnes pulciņa pārstāvji ienesa Latvijas valsts karogu, prof. A. Dreimanis atklāja svinīgo aktu, uzaicinot Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdi Vili Hazneru teikt svētku runu. Tajā viņš spilgti ar faktiem un statistikas datiem attēloja Latvijas un latviju tautas tagadējo stāvokli, kā arī īsi raksturoja trimdinieku nostāju un ricību. Pēc viņa runas igauņu un lietuviešu pārstāvji apsveica latviešus valsts svētkos un novēlēja viņu dzimtenei drīzu atbrīvošanu no komūnistu jūga. Svinīgajam aktam sekoja koncerts. Tajā dziedāja Detroitas viešņa Mičigenas operas soliste A. Kalniņa, Detroitas operas aprindās pazīstamās pianistes Marijas Akatas Guerras klavieru pavadījumā. Pēc koncerta sarīkojuma dalībnieki, kuŗu varēja būt vairāk, kavējās pie L. L. kopas dāmu komitejas gaumīgi klātiem galdiem, un viesis V. Hazners pieminas vakaru beidza ar plašu komūnistu rīcības raksturojumu Latvijā.

Ps.

HAMILTONĀ

Skolas eglītes sarīkojums notiks svētdien, 11. decembrī, pl. 16.00 YMCAs auditorijā, James St., S. Sirsnīgi aicināti piedalīties visi bērni vecumā līdz 7 gadiem. Dalības maksa bērniem un skolēniem $1.00. Bērnus lūgts pieteikt līdz š. g. 3. decembrim pie skolas padomes locekles V. Ezerkalnes, 187 Rifle range., tel. JA 9-4759 vai katru sestdienu, no pl. 10.00 līdz pl. 14.00 skolā. Bez tam vecāki lūgti dot bērniem līdzi „grozīņu".

Sarīkojuma programmā: svētbridis, skolēnu priekšnesumi, azaids bērniem un rotaļas. Ziemassvētku vecītis mīļi lūgts apciemot bērnus šai sarīkojumā. Vecāki un pārējie tautiešī laipni aicināti. Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem.

Draudzīgā aicinājuma un Kr. Barona pieminas sarīkojums notiks sestdien, 28. janvārī Sv.Trisvienības baznīcas apakš. zālē.

Mācības pēc Ziemassvētku brīvlaika skolā atsāks 7. janvārī, pl. 10.15.

DV Hamiltonas nod. bērnu eglīte notiks svētdien, 18. decembrī, pl. 3.00 Rainbow zālē. Svētbridis, Ziemassvētku vecītis un rotaļas. Bērnus lūdz pieteikt līdz 10. decembrim pa tel. FU 31769 vai NO 26762.

Hamiltonas DV vāc ziedojumus kara invalidiem Vācijā un trūkumcietējiem aiz dzelzs aizkara laikā no 15. novembŗa līdz 15. decembrim. Būsim atsaucīgi šī darba pašaizliedzīgajiem veicējiem. Ziedosim katrs pēc savām spējām. **Hamiltonas DV valde.**

HLBF paziņo, ka miruši šādi fonda dalībnieki: 1. novembrī Fricis Neimanis un 3. novembrī Artūrs Andersons, abi no Hamiltonas. BF dalībniekus lūdz izdarīt kārtējās iemaksas $1.10 par katru miršanas gadījumu Fonda kasierei M. Kuncānei, 257 E., 35th St., Hamilton, Ont., vai M. Zitmanei, Atlantic Juvelery, James St., N., kā arī HLBF valdes locekļiem.

GENERALKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9-0266.

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas; pieņem noguldījumus un depozitus, izsniedz aizdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā — no plkst. 8—.0 vakarā.
Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī Tel. WA 4-1563 vai HU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Venus puķu veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37, TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

ALEKSANDRA
KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.).
Tel. HO 3-2667, Torono.

AUGSTAS KVALITĀTES VILNAS AUDUMI (16 unces)
ANGLIJAS RAŽOJUMI.
★ PAR ĻOTI MĒRENAM CENĀM. ×
DAVID'S ECONOMY CENTRE,
231 QUEEN ST., W., (pie University Ave.),
TORONTO.

LATVIJAS VALSTS PROKLAMĒŠANAS DIENĀ
Toronto Latviešu Kreditsabiedrība
SVEICINA SAVUS BIEDRUS, KLIENTUS UN VISUS TAUTIEŠUS

VALSTSSVĒTKU AKTI ZVIEDRIJĀ

(LZA) Valstssvētku akts Stokholmā notiks svētdien, 20. novembrī, plkst. 14 meiteņu ģimnazijā. Uzrunu teiks bij. ministrs J. Tepfers, kam sekos Jāņa Grīņa un zviedru parlamenta loc. Per Olofa Hansena un prof. Birgera Nērmana runas. Koncertā piedalīsies sopráne Vilma Bērziņa ar pavadītāju Nelliju Zāliti. Jānis Brēdermanis (altvijole), Haralds Meija (flauta) un Andris Vītoliņš (klavieres).

Gēteborgā Latvijas valsts svētku sarīkojums notiks 20. novembrī plkst. 16 Kortedalē, Ārstidsgatan 42. Svētku runu teiks plkv. Aleksandrs Plensners, pēc tam J. Viesiena ALAs Kultūras fonda godalgotās lugas „Jānis Reiters" pirmuzvedums.

Valsts svētku svinības Stokholmā ievadīs ar dievkalpojumu 18. novembrī, plkst. 19 Sv. Jāņa baznīcā. Dziedās Reitera koris.

Valsts svētku sanāksmes ar piemērotu programmu notiks vai visās Zviedrijas mazākās pilsētās, kur vien mīt paprāvāks latviešu skaits.

Bij. ministrs J. Tepfers sakarā ar valsts svētkiem pieņems apsveicējus svētdien, 20. novembrī plkst. 11—13 savā dzīves vietā Stora Essingen, Badstrandsvägen 30.

KUNGUS,

kas Varoņu piemiņas vakarā DV namā samainījuši cepures, lūdzu pieteikties no pl. 9—6 vak. EM 8-0792, Toronto.

Sestdien, 1960. g. 19. novembrī, 93. n-rs.

NO LIKUMA

ARVEDS ŠVĀBE. S

Noveles un stāsti. — TIL

A. Švābe šodien ir lielākais, bet paliks uz visiem laikiem pirmais latviešu vēsturnieks, vēstures lauka īstenais atklājējs latviešu gara dzīvei, pirmais tā lidumnieks, pirmo vagu dzinējs, pirmais sējējs un arī neticami lielas ražas ievācējs. Aiz šī monumentālā darba, kas aptver vairāk nekā 3.000 lappušu, varētu palikt ēnā Švābes literāraīs darbs. Bet tas būtu netaisni un nepareizi. Historiografija un daiļrakstniecība Švābes rokās bija atkārtotā mijiedarbībā, kā tas arī citādi nemaz nevarēja būt. Pārmijus vienā un otrā varēja redzēt autora stila veidošanos. Sākumā viņa stils aug un rūdās daiļliterātūras sacerējumos. Mūža galā ir otrādi — ilgajā vēsturnieka darbā sasniegtais var vēlreiz ieiet dzejas darbos, dodot tiem nepārastu stingrumu un skaidrību. Stils ir personības atslēga. Tas atspoguļo personības veidošanos, rāda, kā tā meklē, atrod un pēc tam pārkāpj viedokļu un ideju kāpnes, vērdama sev arvien jaunus apvāršņus. Ja gribam visdziļāk ieskatīties personībā pašā, tad to tomēr var labāk ar dzejas darbu vidūtājību. Vēsturnieka metode nepieciešami atvelk dzīvo daritāju daudz tālāk aizmugurē, izbīdot priekšā pētījamo un attēlojamo, kam arvien jāsaistās vairāk vai mazāk objektīvā kārtībā. Cilvēka dzīvais spēks, dziņas un temperaments daudz tiešāk un atklātāk var izpausties dzejā, kam objektīvās robežas nav tik šauras. Ja vienas un tās pašas personības izpaudumi ir abi izteiksmes veidi, tad tiešākai jābūt literārajai izteiksmei. Ar to tomēr nav teikts, ka Švābes daiļrakstniecības darbi būtu lietojami tikai, lai labāk saprastu to garu, kas mazāk redzams, ceļ arī viņa vēstures darbus. Švābes literārajiem darbiem katrā ziņā ir arī patstāviga vērtība, jo cilvēka personībā nepieciešami ir tādi dotumi, kas nemaz nevar izpausties ar metodi saistītās vēstures monografijās, spēj parādīties tikai kopā ar brīvu izteli — dzejā.

Tā nu Švābes stāstu pirmās izlases iznākšana (apgāds gatavo vēl otru) ir liels ieguvums. Ar to nav tikai celts piemineklis dižam mūžam, bet ar to pavērts arī ceļš šī mūža darba labākai saprašanai, reizē metot gaismu pār mūsu rakstniecības likteņiem un apdāvinot lasītāju ar tīri literāram vērtībām.

A. Švābe sāka savu rakstnieka darbu kā nenobriedis jaunieklis, sarakstīdams 23 — 24. g. vecumā plašu stāstu un pabiezu romānu 340 lappušu kopapjomā. Kā viņš pats autobiogrāfijā stāsta, viņš tad rakstījis „bez mazākā priekšstata par stāstu kā īpašu literātūras žanru". Viņš domā, ka šo stāstu ātri si pavīršība letoniska ap neparasts ve skaidrojams Jaunieklim temperamen idejas, ko v parsaukšan slāpēm cita Viņš bija re volūcijā, dr kā skolēns katrā ziņā t dzināto dom sū cilvēku s doma gan n nāmos aps rakstniecība dēļ, ka ar tai domāšan tikai abstra vida vienpu rāliskām no aplamā ide ziņai subiec ku, sabiedr taktora visp renčēti un tam bija re sā. Tas gan piga sāpīk to tomēr n tika kādu lāk. Jo vair pasīgās šķ tīnieki sad lāku vēlāk cēsanos (til ri ptdalīja kā un pir psihologisk jumra un idejas jāva niekam sa kur to ag redzējusi tā un kal attiecsmēs, rakstīt dr nedaudz n dienišķām

Abi pirm izlasē nav toto metod pi labi ra stāsti „Pā kas radusi Autors te mu redz sanā. Viņ kādās rok rocis, ar k morāli un na" tomēr asi un zi tehnikas jus laukos.

Nepārba spriedumi ram acīs p blēmu tur

Nākošais stāsts jau rāro veiks dās autor kas vēlāk

Konstantīns Strods

DZĪVAIS JUR

18. NOVEMBRIM VELTĪTS S

Kazu ciema Gabris lika galdā putojoš Vairākas reizes viņš piepildīja glāzes un krūzē.

„Putas vien," Gabris sacīja kaimiņu St vien vēl palicis no vakardienas cūku bērēm pēdējai pilei."

Aplaizījis sausās lūpas, arī Stepans V Gabra brūvējumu:

„Jā, Gabri, tādu alu savā mūžā nebiju pacel glāzi, un alus pats satek mutē. Dau iebaudījām, bet šorit galva pavisam skaid sausums, un mēle nelokās tik miksti kā v

Tādu pašu sausumu juzdams savā mut piepildīja glāzes.

„Nu tad — vesels!" pacēlis glāzi pie Gabris.

„Dzer vesels," tāpat daridams atsacija

„Tad uz otras kājas . . ."

„Lai iet uz otras . . . Nebūs jāklibo," pie

Kad ar divām izdzertām glāzēm bija kājas, vajadzēja izdzert vēl treško, lai mēles

Abi pagrainie viri labi zināja, ka vin velcas tikai pie pilnas alus krūzes. Sieva mēļot iesnaudušās, bet viriem runāšana s trijām, četrām izdzertām alus glāzēm. T'a ciema Domass šaudīja mēlī, svaidīja rokas sēm un, lazdams dažādas skaņas caur z runāt ar visiem, tikai retais viņu saprata

Kad Gabris ar Stepanu bija izdzēruši viņu būdos parādījās sārtums.

„Tad tu, Gabri, kā vakar solījies, šod strādāsi, „Stepans pirmais atsāka sarun kādu svētku dienu?"

„Jā. Tā jau tagad iesākuši darīt mūsu Sapirkuši drēbi un skaties, sarkan-balti- mūsu ciema māju vārtos plivo ne sliktāk vai skolā . . ."

Gabris bija kļuvis runīgs, bet Stepanam

LASĪTAJU VĒSTULES

VAI ATGRIEŽAMIES „ZIRGU PASTA" LAIKMETĀ?

Latvijas Amerikā redakcijai:

Nupat Jūsu laikrakstā izlasiju LNAK vēlēšanu komisijas paziņojumu, kur teikts, ka sakarā ar to, ka vēlēšanu balsu skaitīšanai paredzētās LNAK biroja (un blakus) telpas 13. novembrī aizņemtas, balsu skaitīšana atlikta uz 2. novembri. Cik „moderni"! Tas vienkārši nozīmē, ka „tehnisku apstākļu dēļ" vēlētājiem vēl pāris nedēļas jāpagaida . . . (Pēdējā vēlēšanu diena bija 31. oktobris!). Lai kāda „skaidrošana" arī būtu, tā ir necieniba pret vēlētājiem, kaut arī oficiāli (bez atvainošanās!) aizbildināta. Tāds precedents rāda arī pašas LNAK darbības stagnāciju. Rezultāti būs zināmi labi ja mēnesi pēc vēlēšanām! Vai ar šādu „zirgu pasta" tehniku LNAK domā pacelt vēlētāju interesi par savu centrālo organizāciju?

Vēlētājs A. B., Toronto.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9-0266.

LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas; pieņem noguldījumus un depozitus, izsniedz dzīdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā no plkst. 8—.0 vakarā.
Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī Tel. WA 4-1563 vai HU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Venus puķu veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37, TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

ALEKSANDRA
KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.),
Tel. HO 3-2667, Toronto.

BAZNĪCAS STĀVOKLIS LATVIJĀ

Kāda no dzimtenes iebraukusi tautiete stāsta: „Daudzi no tiem mācītājiem, kas tagad strādā dzimtenes draudzēs, tiešām jāieskata par ticības varoņiem. Man bija iespēja dzirdēt spredīki, ko teica kāds mācītājs, kas nesen atgriezies no izsūtījuma Sibirijā. Viņš drosmīgos vārdos skubināja draudzi, vajāšanu un izsmiekli, lu dēļ neaizliegt Pestītāju, kā Pēteris to darija.

Kaut arī visos lielākos baznīcas notikumos ir klāt novērotāji un ziņotāji, daudzi latvieši tomēr vēl iet baznīcās, un nes upurus draudžu uzturēšanai un savu dievnamu remontiem un pārbūvēm. Mūsu baznīcai vairākkārt ir tika izsisti logi, sabojāts altāris un saplēsta altārgleznа, bet draudzes darbs tomēr turpinās. Cilvēki bēdās meklē patvērumu pie Dieva, jo savas bēdas dažreiz pat draugs draugam neuztic — visus māc bailes un nedrošība."

K.

LASĪTĀJU vēstules

VAI ATGRIEZAMIES „ZIRGU PASTĀ" LAIKMETĀ?

Latvijas Amerikā redakcijai:

Nupat Jūsu laikrakstā izlasiju LNAK vēlēšanu komisijas paziņojumu, kur teikts, ka sakarā ar to, ka vēlēšanu balsu skaitīšanai paredzētās LNAK biroja (un blakus) telpas 13. novembrī aizņemtas, balsu skaitīšana atlikta uz 2. novembri. Cik „moderni"! Tas vienkārši nozīmē, ka „tehnisku apstākļu dēļ" vēlētājiem vēl pāris nedēļas jāpagaida . . . (Pēdējā vēlēšanu diena bija 31. oktobris!). Lai kāda „skaidrošana" arī būtu, tā ir necieniba pret vēlētājiem, kaut arī oficiāli (bez atvainošanās!) aizbildināta. Tāds precedents rāda arī pašas LNAK darbības stagnāciju. Rezultāti būs zināmi labi ja mēnesi pēc vēlēšanām! Vai ar šādu „zirgu pasta" tehniku LNAK domā pacelt vēlētāju interesi par savu centrālo organizāciju?

Vēlētājs A. B., Toronto.

s manuskriptus saīsināi.
tus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs
pastmarka.
niciāliem paraktītajos rakstos izteiktās
diakcijas viedoklim.

biedriba
ĒSUS

NO LIKUMA LĪDZ LIKTENIM

ARVEDS ŠVĀBE. SALAUZTAIS GREDZENS.

Noveles un stāsti. — TILTA apgāds. — 1960. — 327 lpp.

Arnolds Apse

Ā. Švābe šodien ir lielākais, bet paliks uz visiem laikiem **pirmais latviešu vēsturnieks**, vēstures lauka īstenais atklājējs latviešu gara dzīvei, pirmais tā līdumnieks, pirmo vagu dzinējs, pirmais sējējs un arī neticami lielas ražas ievācējs. Aiz šī monumentālā darba, kas aptver vairāk nekā 3.000 lappušu, varētu palikt ēnā Švābes literārais darbs. Bet tas būtu netaisni un nepareizi. Historiogrāfija un daiļrakstniecība Švabes rokās bija atkārtotā mijiedarbībā, kā tas arī citādi nemaz nevarēja būt. Pārmijus vienā un otrā varēja redzēt autora stila veidošanos. Sākumā viņa stils aug un rūdās daiļliterātūras sacerējumos. Mūža galā ir otrādi — ilgajā vēsturnieka darbā sasniegtais var vēlreiz ieiet dzejas darbos, dodot tiem neparastu stingrumu un skaidrību. Stils ir personības atslēga. Tas atspoguļo personības veidošanos, rāda, kā tā meklē, atrod un pēc tam pārkāpj viedokļu un ideju kāpnes, vērdama sev arvien jaunus apvāršņus. Ja gribam visdziļāk ieskatīties personībā pašā, tad to tomēr var labāk ar dzejas darbu vidutājību. Vēsturnieka metode nepieciešami atvelk dzīvo daritāju daudz tālāk aizmugurē, izbidot priekšā pētījamo un attēlojamo, kam arvien jāsaistās vairāk vai mazāk objektīvā kārtībā. Cilvēka dzīvais spēks, dziņas un temperaments daudz tiešāk un atklātāk var izpausties dzejā, kam objektīvās robežas nav tik šauras. Ja vienas un tās pašas personības izpaudumi ir abi izteiksmes veidi, tad tiešākai jābūt literārajai izteiksmei. Ar to tomēr nav teikts, ka Švābes daiļrakstniecības darbi būtu lietojami tikai, lai labāk saprastu to garu, kas, mazāk redzams, ceļ arī viņa vēstures darbus. Švābes literārajiem darbiem katrā ziņā ir arī patstāvīga vērtība, jo cilvēka personībā nepieciešami ir tādi dotumi, kas nemaz nevar izpausties ar metodi saistītās vēstures monografijās, spēj parādīties tikai kopā ar brīvu iztēli — dzejā.

Tā nu Švābes stāstu pirmās izlases iznākšana (apgāds gatavo vēl otru) ir liels ieguvums. Ar to nav tikai celts piemineklis dižam mūžam, bet ar to pavērts arī ceļš šī mūža darba labākai saprašanai, reizē metot gaismu pār mūsu rakstniecības likteņiem un apdāvinot lasītāju ar tīri literārām vērtībām.

A. Švābe sāka savu rakstnieka darbu kā nenobriedis jauneklis, sarakstīdams 23 — 24. g. vecumā plašu stāstu un pabiezu romānu 340 lappušu kopapjomā. Kā viņš pats autobiogrāfijā stāsta, viņš tad rakstījis „bez mazākā priekšstata par stāstu kā īpašu literātūras žanru". Viņš domā, ka šo stāstu ātro rašanos veicinājusi paviršība — „rezonēšana, fejetoniska apdare". Tomēr tas ir neparasts veikums, kas nav izskaidrojams tikai ar dedzīgu temperamentu un darba spējām. Jaunekļim nāca talkā laikmeta idejas, ko viņš bija uzsūcis neparbaudījams, jo viņa zināšanu slāpēm citas vielas nebija bijis. Viņš bija redzējis 1905. gada revolūciju, drusku pat tajā — vēl kā skolēns — „piedalījies", bet katrā ziņā tur saņēmis plaši daudzināto domu par šķiru cīņu visā cilvēku sabiedrības vēsturē. Šī doma gan aplama, tomēr tā zināmos apstākļos bija mūsu rakstniecībai augliga. Vismaz tādēļ, ka ar to izdevās tikt pāri tai domāšanas pakāpei, kas redz tikai abstraktas idejas un individa vienpusīgu paklautību morāliskām normām. Pati par sevi aplamā ideja tomēr atkāja apziņai sabiedrisko konfliktu laukā, sabiedrību kā patstāvīgu faktoru vispār, ļāva redzēt diferencēti un dinamiski to, kas līdz tam bija redzēts vienveidīgā masā. Tas gan notika kāda ļoti sāpīga sānkļupiena veidā, bet ar to tomēr mūsu garīgā attīstība tika kādu nepieciešamu soli tālāk. Jo vairāk tādēļ, ka arī vienpusīgās šķiru cīņas mācības pretinieki sadursmē atklāja vēl tālāku vērtību un faktoru diferencēšanos (tikai dzelmnieki skaidri atdalīja aistētisko no morāliskā un pirmoreiz īsti saskatīja psiholoģiskā lauka plašumu, dziļumu un patstāvību). Jaunās idejas ļāva arī jaunajam rakstniekam saskatīt problēmu tur, kur to agrāk rakstnieki nebija redzējuši — lauku darba iekārtā un kalpotāju un saimnieku attieksmēs. Tās viņam atļāva rakstīt drudžainā ātrumā par nedaudz novērotām un gluži ikdienišķām parādībām.

Abi pirmie Švābes sacerējumi izlasē nav uzņemti, bet tajos lietoto metodi un domāšanas pakāpi labi raksturo izlasē uzņemtie stāsti „Pārdevēja" un „Mašīna", kas radušies tikai nedaudz vēlāk. Autors te viscauri vēl visu jaunumu redz privātā kapitāla uzkrāšanā. Viņam liekas, ka manta kādās rokās automatiski kļūt ierocis, ar ko iznīcina mazākturīgo morāli un veselību. Sāsts „Mašīna" tomēr rāda ne to vien. Tajā asi un zīmīgi novērotas mašīnu technikas ieviešanās sekas Latvijas laukos.

Nepārbaudītās ideoloģijas aizspriedumi nebūt neaizsedz autoram acis pavisam. Viņš redz problēmu tur, kur tā patiešām ir.

Nākošais izlasē uzņemtais stāsts jau parāda kāpinātu literāro veiksmi. Te pirmoreiz parādās autora konstruktīvā ievirze, kas vēlāk viņam tik labi noderēs ja vēsturnieka darbā. Viņš ieved stāstā personifikāciju kā simbolu, tas viņam ļauj paturēt acīs vispārīgo un nepazust detaļās. Par stāsta varoni it kā izvirzīts — piens. Kopmoderniecībām ieviešoties, notika zināma revolūcija Latvijas lauksaimniecībā. Caur moderniecībām uz Rīgu plūstošais piens patiesi it kā kļūst par dažādu pārkārtojumu galveno faktoru. Šis personifikācijas ietvaros zīmīgi notēlota 2 piensaimniecības sabiedrību konkurence, kas savukārt ietekmē gan lauku sabiedrības dzīvi, gan ieved tajā jaunu grupu — lopkopības pārraugus. Šis stāsts joprojām ir it kā sociālisma mācības illustrācija — pārgrozības ražošanas līdzekļos pēc tam pārgroza sociālo un garīgo struktūru.

(Nobeigums 4. lapp.)

PIEŠĶIRTA PRĒMIJA

Amerikas lietuviešu žurnāla „Aidai" (Ņujorkā) literātūras prēmija šogad piešķirta Bernardam Brazdžionim par viņa dzeju krājumu „Pusdienas dārzi". Prēmija ir $500,- liela.

LUDMILLAS SEPES KONCERTS

Ludmilla Sepe TLB sarīkojumā pag. sestdien dziedāja 15 dziesmas un operu ārijas no 10 autoriem. Tā nu iznāca, ka no Jāņa Mediņa dzirdējām četras, no P. Barisona un H. Pavasara divas, bet no T. Ķeniņa, V. Lindes un A. Žilinska pa vienai dziesmai. Gluži nevajadzīgs raibums, kur viens it kā nosit otru, un nevienam komponistam savā skaņu valodā neļauj īsti atplaukt. Kur gan tie laiki, kad nopietnie dziedātāji savām koncerta programmām izvēlējās vienu, vai lielākais divi, trīs autorus. Tagad visus bāž vienā maisā un juku jukām.

Un tā arī šoreiz, bet no Ludmillas Sepes gan gaidījām kaut ko svaigāku, saturā noskaņotāku. Un cik jauki būtu, ja jau, kā „Mediņa gadā", viņa padziedātu no meistara vēl pāris dziesmu vairāk, pameklētos H. Pavasara vai T. Ķeniņa dziesmu plauktos, un ar to programmas pirmai pusei pietiktu. Lai jau tad otrā paliktu operu ārijas, jo programmā viņa bija titulēta par operdziedātāju. Īstenībā Sepe ir tikpat stipra dziesmā, kā ārijā. Viņai ir dziva mūzikāla iejūta, skaista, izteiksmīga balss, un ar šīm īpašībām viņa ik dziesmu paver klausītājam kā glīti ielogotu gleznu. To jo sevišķi gribas sacīt par Jāņa Mediņa 4 senajām pazīnām, P. Barisona un H. Pavasara dziesmām, tāpat T. Ķeniņa „Nem mani līdz (Aida Niedra). Ludmilla Sepe patlaban ir savas mākslas pašā briedumā, un viņa bez viltus un glaimiem (ar glītu pozīti) prot iezagties klausītāja sirdī. Mākslinieci var ticēt!

Tāpat arī operu ārijas izskanēja visā košumā, it sevišķi no Vebera Burvju strēlnieka un Pučini Bohēmas.

Solisti pie klavierēm pieskaņīgi un rūpīgi atbalstīja Marta Tūtere, kuŗas vārds programmā gan nebija minēts, bet mūsu Barisons pārvērsts par „Barisonas". O. Krolla Kultūras biroja rediģētā un izdotā programma arī citādi prasītu labāku korrektūru.

J. Cīrulis

Velta Toma.

MĀKSLAS IZSTĀDE NO LAUKIEM

TOP VISVALŽA REINHOLDA I PATSTĀVĪGĀ GLEZNU SKATE

Ne visai sen, pagājušajā pavasarī, Visvaldis Reinholds apmēram šādiem vārdiem teica ardievas maizes darbam CBC dekorāciju darbnīcā:

„Veltīgi būtu izšķiesti 4 gadi, mācoties Karaliskajā Ontario mākslas kolledžā, nepelnīti saņemta ģenerālgub. Maseja zelta medaļa, ja es nevarētu dzīvot no savas mākslas vien, un strādāt tikai savai mākslai."

Kollēgas, kas labi pazīst Visvalža Reinholda nopietnību un nosvērtību mākslā un dzīvē, tiecēja, ka nesen iepirktajā, nelielajā, nolaistajā lauku saimniecībā, jaunajā „mākslas muižā", viņa talants neaizies bojā.

— Jā, ko tad viņam daudz vajaga: nedzer un nesmēķē, iztiks ar iespējami maz pasaulīgo labumu, — sprieda dažs draugs. Un tomēr, Visvaldim Reinholdam bez pieminētām trūkstošajām kaislībām ir dažas visai izcilas: viņš aizgūtnēm bauda skaistumu dabā un nekad nebeidz runāt mākslas radīšanas vārdā — uz audekla. Askēts viņš nepavisam nav! Nopietns un uzticīgs mīlētājs gan: visu par visu savai mākslai!

Daži draugi un paziņas, kas agrākās skatēs apbrīnojuši Reinholda paletes krāšņumu, dvēseligo abstraktismu, brauca uz Zilajiem kalniem meklēt „mākslas muižu". Netālu no Kolingvūdas, ar Trakās upes ieleju, dabas skaistuma cienītāju daudzināto Velna gravu īpašuma robežās, tuvu lielceļam, staltu jaunegļu sargāta, stāv pelēka, laika griežos ārdēta istaba. Ap to nule ziedēja atvasara ar saules puķēm, ziliem tītenu augiem, un Latvijā iepazītu sarkano rožu krūmu pie aizbirušas akas. Caur palieveni, kas piekrauts ar sausu, sīki saskaldītu malku, durvis veda istabā ar ēveļsolu, dažu jaunmodes galdnieku rīku — jāatceras, ka glezнotājs māk darināt arī mēbeles un stiliski smalkus ozola svečturus.

Caur pelēko telpu iekļuvuši darbnīcā, kas no šķūņa pārcelta uz istabu, apžilbām no plašiem, jauniem, tā paša mākslinieka, un tomēr citādi kā agrāk, glezнotajiem audekļiem. Vienā oranža putna dziesma pacēla spārnus, lai laistos caur melni, zili zaļu mežu. Citā zeltainas saules buras plētās uz gaismas tālumiem. Mazā aplogā bija iekāpušas saulespuķes no dārza . . .

Ciemiņi aizturētu elpu vēroja vasaras veikumu, ko, gleznas aiz aplogiem uzmanīgi ceļot, izrādīja mākslinieka dzīvesbiedre Valija. Labsirdīgs un vieds smaids viņas sejā neizdzisa, klausoties ciemiņu prieka izsaucienos, pārsteiguma un apbrīnas elpās: ar vienu no jauna Visvaldis Reinholds prata pārsteigt un atklāties! —

Pats kluss, viegli pietvicis, pat it kā samulsis no valodām, sējām, citkārt klusajā darbnīcā, viņš tikai vēroja notiekošo. Darba daritājs nerunāja.

Ārā viņš atdzīvojās, veda ciemiņus gar šķūni, aiz kuŗa kuploja kukuruzas lauciņš, leknos stādos sakāpuši sārtoja tomāti, zem lakstiem slēpās oranži, resni burkāni, smārdoja nesen raktu kartupeļu laksti. Taka veda klinšainā lapu mežā, kur daža kļava jau dega ar gluži reinholdisku zeltainumu un sarkanumu: dažs dzīvības koks, miksto skuju priede toties pretstatainai tumsa un ēnoja ceļmalu. Pie stāvas klinšu kraujas bija jāapstājas, jāaiztur elpa, skatoties lejā uz simtu pēdu dziļumā vilņojošām koku galotnēm, jāklausās Trakās upes šalkšanā pār akmeņiem skrienot. Turpu mēs, mājinieku vesti, lidām pa labirintam līdzīgu klinšu plaisu lejā, bīdamies, ka tikai šis plaisas augšā iesprūdušie akmens bluķi nevejas uz mūsu galvām. Eja bija tumša, glumām, mitrām sienām, un, iznākuši saulē, mēs reibām no upes sengultnes meža smaržām. Neviens koks te nekad nebija ticis cirsts, bet krītis, vecuma dragāts vai vētras plauts, trūdēja un ar saviem trūdiem baroja zaļokšņus vidējo un jauno audzi.

Upes čalošanas vilināti, laipojām pār apsūnojušiem akmens klučiem un „sekodami sīkai kājcelītei, virzījāmies dziļāk Velna gravā. Lēnā plavu upe te bija kļuvusi par šalcošu foreļu strautu, kas putodams skrēja, lēca un gāzās pār akmeņiem, steigdamies uz tuvējo ezeru. Dzīvības koki, liepas un kļavas tikoja savus zarus pamērcēt brūnajā straumē — tāpat kā mēs savas noautās kājas. Labi bija uz akmens pacēdēt, vērties koku galotnēs un debesup, un atzīt: Visvaldis Reinholds zina, ko dara — daba spēj nomierināt un ievest sevī pašā bez pārpalikuma. Un vairāk par vienreizējo sevi pašu neviens mākslinieks nespēj izteikt, jo vissvarīgākais ir: būt īstam ceļā uz patiesību. Labs ir radīšanas nemiers, kas dzimis šādā dabas mierā un dzīvībā.

Atceļā pieminējām septiņdesmit akrus plašo saimniecību, kuŗas laukus bija jau gadiem iekarojis mežs. Nē, Reinholdi nedomājot šo īpašumu pārvērst par peļņas avotu: sēt, plaut, audzināt un nokaut putnus vai lopiņus. Dabai te bij jādzīvo skaistumā tās radījuma cilvēka priekam, atpūtai un darba rosmei. Tik, cik jaunas istabas vietai vajadzīgs, tiks lists reiz lidums, cirsti koki.

Tad krēsloja novakars, krāsnītē rūca liesmas, laizīdamas sausās ābeļu pagales, zaļās krūzītēs kūpēja tēja, kāds paklusi lasīja dzeju grāmatu, un īsu brīdi Visvaldis Reinholds runāja par Bēthovena mūzikas varenību. Kad mēness uzlēca pār kļavu jaunaudzi, pārripoja šķūņa jumtam, dažs ciemiņš apgūlās smaržainā dārza sienā, istabas augšā; cits darbnīcā starp gleznām — cik aizvērtām acīm pastiepi roku, pirksti sataustīja graudaini apdarināto Dābas miera virsmu, vai galvgalā izstraucēja oranžo Putna dziesmu. Miegs starp gleznām bija mīdrs, brīžiem platas acis priecājās par mēness stara apžilbšanu Visvalža Reinholda darināto svečturu sudraba intarsijās. Par ātri atausa rīts, kas veda ciemiņus atpakaļ uz pilsētu.

Darboties izsalcis, vienpats un laimīgs, pelēkajā mājā palika Visvaldis Reinholds ar savu iemīļoto darbu. Saticis sevi klusumā, nopietni sagatavojies savam uzdevumam, un radīšanā atbildīgs par saviem sapņiem. Roku dodams ciemiņam:

„Zēl, ka neiznāca ilgāk parunāties. Brauciet vēl ciemā!"

Jā, runājuši runāšanas dēļ mēs nebijām nemaz, un mājastēvs jau gaidīt gaidīja mūs attālināmies, lai sarunātos viens pats uz saviem audekļiem. Patapas brīžos viņu sauca mežs ar solu kraujas malā; arī cirvis un zāģis, izcirst sausānus, vai kādu kājcelītei pārliekušos zaru nolaist; bet trūdošu stumbenu aizas malā viņš šaudzēja — uz tā mēdza uzmesties putni.

Atvasara nule nosirmojusi. Zīlajos kalnos jau labu pēdu dziļš sniegs. No pelēkās mājas laukos uz Toronto dodas mākslas skate. 20. novembra pēcpusdienā Internacionālajā institūtā, redzēsim Visvalža Reinholda šīs vasaras gleznu ražu, tā sakot — brīvkunga darbu „mākslas muižā", kā arī dažus agrāko gadu veikumus. Svelcināsim nopietnu, varīgu, nobriedušu mākslinieku viņa pirmajā patstāvīgā gleznu skatē.

Pēc jaukā koncerta Toronto Ludmillu Sepi sumināja klausītāji un apsveica daudzi veci draugi. Uzņēmumā dziedone ar pavadītāju M. Tūteri, komp. J. Cīruli un vecu kollēgu no Liepājas operas komp. A. Strombergu. J. Kreiļa uzņ.

Konstantīns Strods

DZĪVAIS JURIS

18. NOVEMBRIM VELTĪTS STĀSTS

Kazu ciema Gabris lika galdā putojoša alus krūzi. Vairākas reizes viņš piepildīja glāzes un atkal izlēja krūzē.

„Putas vien," Gabris sacīja kaimiņu Stepanam. „Tik vien vēl palicis no vakardienas cūku bērēm, bet puto līdz pēdējai pilei."

Aplaizījis sausās lūpas, arī Stepans visādi izlielīja Gabra brūvējumu:

„Jā, Gabri, tādu alu savā mūžā nebiju dzēris. Tikai pacel glāzi, un alus pats satek mutē. Daudz gan vakar iebaudījām, bet šorīt galva pavisam skaidra. Mutē gan sausums, un mēle nelokās tik miksti kā vakar."

Tādu pašu sausumu juzdams savā mutē, Gabris ātri piepildīja glāzes.

„Nu tad — vesels!" pacēlis glāzi pie lūpām, sacīja Gabris.

„Dzer veselu," tāpat darīdams atsacīja Stepans.

„Tad uz otras kājas . . ."

„Lai iet uz otras . . . Nebūs jāklibo," piekrita Stepans.

Kad ar divām izdzertām glāzēm bija nostiprinātas kājas, vajadzēja izdzert vēl trešo, lai mēles labāk locītos.

Abi pagirainie vīri labi zināja, ka viņiem runāšana veicas tikai pie pilnas alus krūzes. Sievas gan varēja mēļot iesnaudušās, bet viriem runāšana sākas tikai pēc trijām, četrām izdzertām alus glāzēm. Tad arī mēmais ciema Domuss šaudīja mēli, svaidīja rokas uz visām pusēm un, laizdams dažādas skaņas caur zobiem, gribēja runāt ar visiem, tikai retais viņu saprata.

Kad Gabris ar Stepanu bija izdzēruši arī mēļu tiesu, viņu būdos parādījās sārtums.

„Tad tu, Gabri, kā vakar solījies, šodien nemaz nestrādāsi, „Stepans pirmais atsāka sarunu, „svētīsi kā kādu svētku dienu?"

„Jā. Tā jau tagad iesākuši darīt mūsu ciemā vairāki. Sapirkuši drēbi un, skaties, sarkan-balti-sarkani karogi mūsu ciema māju vārtos plīvo ne sliktāk kā pagastmājā vai skolā . . ."

Gabris bija kļuvis runīgs, bet Stepanam patika klausīties tādā kaimiņā, kas cienāja ar alu, kuŗam bija medus garša.

„Kad kādu rītu bērni sataisās uz skolu," Gabris stāstīja, „svētdienas drēbēs bez grāmatām, mēs zinām, ka tā ir valsts svētku diena. Tad arī mēs, vecākie, tai dienai par godu atturamies no darba. Arī man ir karogs un tāds glīts kāts, kāda otra, laikam, nebūs mūsu ciemā."

Stepans bija Gabra tuvākais kaimiņš, bet maz ko vēl zināja, kādi notikumi risinājās Kazu ciemā. Tikai šopavasar viņš bija ieprecēts kā iegātnis šinī ciemā no cita pagasta, tāpēc ar zināmu interesi klausījās Gabra nostāstos.

„Vai tu, Stepan, arī zini, kuŗš pirmais mūsu ciemā pacēla karogu?" Gabris vaicāja.

„Nē" Stepans to nezināja. Viņam neiznāca daudz laika staigāt pa ciema ļaužu godībām. Jaunā Kazu ciema atraitne Virgina ņēma iegātni, lai tas savestu kārtībā divas vasaras nekoptos laukus, nevis dzertu alu un plāpātu. Iegātnis Stepans jaunā saimnieka pienākumu bija godam veicis. Tagad viņš varēja mierīgi pasēdēt kaimiņa Gabra istabā un paklausīties, kā agrāk dzīvojuši Kazu ciema ļaudis. Kad Gabris kaut kur domās aizmaldījies klusēja, Stepans ieminējās:

„Pastāsti, Gabri, kuŗš pirmais pacēla karogu?"

„Tu pazīsti mūsu ciema Juri?" Gabris tūliņ atsaucās.

„Kā ne, pazīstu!"

„Viņu gan vēl sauc par Dzīvo Juri."

„Kāpēc par Dzīvo Juri?"

„To tūliņ dzirdēsi. Tu dzirdēsi veselu stāstu par to velna puisi. Bet tagad es ieliešu, un mēs izdzersim pa vienai uz mūsu pašu un Juŗa veselībām. Tu nemaz nevari iedomāties, kas kuŗo reizi perinās tā puiša platajā pakausī. Tikai skaties, ko viņš iesāk, un tūliņ dari tāpat, ja negribi palikt visiem par izsmieklu pēdējais: Nu, vesels!"

Gabris ātri izdzēra glāzi un, noslaucījis ūsas, uzklieda Stepanam:

„Neskaties acīs, bet dzer un turi man līdzi, ja esi atnācis! Nav siena laiks, bet svētku diena."

Stepans nelika sevi otrreiz lūgt. Viņš salēja mutē brūno alu kā medu.

„Tā gan, Gabri, nekur nav jāskrien. Svētku diena . . ."

„Nu tā," Gabris iesāka stāstu, „agrāk mūsu Juris bija tāds pats kā mēs visi citi ciema puiši. Par Dzīvo Juri viņu ieauca pēc tam, kad bija atgriezies no atbrīvošanas kaŗa. Tur viņš taisīja brīnumus. Bija trīs reizes ievainots, reizi sagūstīts, bet to pašu dienu no ienaidnieka izbēga. Trakākais gan bija tas, ka Juri nošāva, bet viņš tomēr palika dzīvs."

„Stāsti ātrāk, Gabri! Kā tas varētu būt? Nošauts un atkal dzīvs," brīnījās Stepans.

Tad Gabris stāstīja tā, it kā tas notiktu tepat viņu acu priekšā. Tā laudis runāja visās viesībās. Tā bija rakstījušas avīzes. To pašu Gabris stāstīja Stepanam.

„Latvijas atbrīvotāji sēdēja ierakumos un gaidīja uzbrukumam izdevīgu brīdi. Pārdrošnieks Juris ar diviem izlūkiem nozuda nakts tumsā. Lēni virzīdamies uz priekšu, izlūki klusi sarunājās:

„Ka tikai labi izdotos."

„Ka neieskrienam ienaidniekam tieši krūtīs."

„Tāpēc mēs pie viņa ejam."

„Dzīvi gan nepadosimies . . ."

„Varbūt iznāks īsts kaŗa joks . . ."

„Varbūt aiziesim pie Dieva . . ."

Minēdami iznākumu un drošinādami sevi, izlūki lida cauri nakts tumsai uz ienaidnieka pusi. Jurim bija pārdrošs nodoms, kuŗam viņa tuvākie draugi piekrita. Vajadzēja pāriet ienaidnieka frontī un tāku aizmugurē kādā komandpunktā atbrunot sardzi. Ko Juris domāja darīt pēc tam, to viņš neteica. Bet draugi nojauta, ka Juris grib sarkanos tā iebaidīt, ka tiem nebūtu nekur drošа patvēruma.

Trīs izlūki laimīgi nokļuva ienaidnieka aizmugurē. Labi pazīstamā ciemā bija komandpunkts. Kādas rijas pajumtē draugi apspriedās. No turienes varēja labi saredzēt ienaidnieka apgaismoto mājas logu.

„Es iešu, bet jūs gaidiet vienu šāvienu un, tad stiet dzieties man palīgā," Juris sacīja, kad bija noņēmis kaŗavīra nozīmes no pelēkā laucinieka mēteļa. Tad, paspiedis draugiem rokas, viņš aizgāja. Ticēdams savai laimei, Juris klusi lida uz priekšu. Atspiedies uz šautenes, durvju sargs snauda. Visu nepieciešamo sagatavojis, Juris piezagās pie sarga. Ātri rīkojoties nakts tumsā, pievarētais sargs gulēja pie zemes ar aizbāztu muti.

Istabā pie galda trīs vīri spēlēja kārtis. Diviem Juris redzēja sejas, bet trešais atradās ar muguru pret logu. Tad viņš pēkšņi saslējās un, gurdeni pārsoļojis istabai, iegāzās gultā. Tagad Juris zināja īsto laiku, lai ko iesāktu. Tad viņš droši spēra kāju pāri slieksnim. Pie galda sēdošie vīri sacēla galvas.

„Kas jūs tāds? Kas jūs ielaida?" atskanēja cieta un sausa balss.

„Esiet mierīgi, biedri. Sargs mani pazīst. Esmu kaimiņu māju bijušais puisis. Gribu paspēlēt kārtis."

To sacījis, Juris svieda galdā sauju naudas. Saskatījušies, abi sarkanie pasmaidīja. Tad viņi lūdza Juri sēsties pie galda un dalīt kārtis.

Kārtis staigāja no rokas rokā. Jurim neveicās. Viņš arī tīšu prātu paspēlēja. Viņam neveicās arī glāzes tukšošanā. Priecādāmies, ienaidnieki rausa naudu kabatās.

„Pelnīt tu proti, bet spēlēt ne," sacīja viens no sarkanajiem.

„Kas nedzer, tas slikti spēlē," atmeta ar roku otrs.

„Vai kaŗā tu derētu? Varbūt varētu tevi pieņemt mūsu pulkā?" Zobodamies abi ienaidnieki lieligi izgāza krūtis.

„Es gan gribētu pamēģināt kaŗot. Varbūt man labāk veiktos kā kāršu spēlē . . ."

Sarkanie smējās un šaudījās.

„Zaļš tu vēl izskaties . . . Jauns un zaļš . . ."

Tanī brīdī Juris sagatavoja kabatā paslēpto ieroci. Ar diviem šāvieniem viņš gribēja aizbāzt ienaidnieku tricošās mutes. Bet tad guļošais jau bija atmodies, un Juris pamanīja viņa ļauni zaļgojošās acis vērstas tieši uz viņu. Šo sarkano virsnieku Juris pazina. Tas bija tas pats vīrs, kas viņu nežēlīgi sizdams bija pratinājis, lai izstāsta, cik liels skaits ir baltajiem prēti stāvošajā frontē. Bet Juris atbildes vietā bija iesplāvis sarkanajam sejā, sacīdams:

„Mans kaŗavīra gods neatļauj stāstīt par saviem ciņas biedriem."

Tad Juris bija saņēmis neskaitāmus sitienus un rieбigus lamu vārdus:

„Tu vēl esi tikai cūku gans, ne kaŗavīrs. Kad būsi izgulējies cūku kūtī, tad gan tu man visu pastāstīsi, jeb es tevi, kā vardulēnu, uzspraudīšu durkļa galā."

Tiešām Juri ieslēdza cūku kūtī un pie tās durvim nolika sardzi. Bet tanī pašā naktī Juris izbēga.

Redzot tagad tā pašа virsnieka ļaunās acis, Juris jutās sevišķi aplaimots, ka radusies izdeviba sevi parādīt kā īstu kaŗavīru. Kad Juris pieteicās pie frontes kaŗavīriem kā brīvprātīgais, viņš bija teicis:

„Nedomājiet par maniem puikas gadiem, bet jaujiet man darīt vīra darbus!"

To atcerēdamies, Juris otrreiz skatījās sava nāvīgākā ienaidnieka acīs.

(Nobeigums 4. lpp.)

VAI NAV PAR VĒLU?

SVARĪGĀKĀ PROBLĒMA VĒL JOPROJĀM GAIDA ATRISINĀJUMU

Varbūt, ka jūs pievienosities tautietim A. Freimanim, kas, nebūdams sabiedrībā plaši pazīstams runas virs, pasaka to, kas tik daudziem kremt sirdi un atklāti apliecina, ka svešās zemēs nokļuvušajiem latviešiem patiesībā ir tikai viena nacionāla problēma: „Ir jau labi un pareizi aicināt visus tautiešus zem viena karoga. Tāpat pareizi ir saukt visus saslēgties vienā partijā. — Latvijas partijā. Latviešu draudžu nami, baznīcas, vienības nami, biedrības un kopas katrs savā veidā kalpo šīs vienības idejai. Tomēr manā izpratnē ir tikai viens kardināls jautājums: kā saglābt mūsu jauno paaudzi latvietībai? Vai mēs, pa visiem nevaram atrast lakāko ceju, lai mūsu bērni, kas pēc pieciem, desmit vai vairāk gadiem dzīvojot svešās zemēs ne vien runātu latviski, bet arī saprastu, ka tie pieder pie latviešu sabiedrības, un arī nestu upurus savas tautas labā."

Amerikānizēšanās, pāranglisķošanās, pārzviedrošanās faktiski ir visbistamākie draudi latviešu nākotnes sabiedriskai dzīvei. Ko līdzēs mums vienības nami, latviešu baznīcas, ja gadu tecējumā mums nebūs jaunās paaudzes, kas gribēs šajos latvietībai cietokšņos pulcēties?

Tā ir rūgta patiesība, ka asimilēšanās ir jautājums, kas gan daudz pārrunāts, bet ne šodien, nedz arī tuvākā nākotnē netiks mūsu nacionālām interesēm atbilstošā garā atrisināts. Vai tā nav ironija, ka asimilēšanās notiek varbūt tieši tādēļ, ka neviens šajās brīvajās zemēs, kur dzīvojam, mūs ņemaz neměģina ne ar varu, ne ar labu pret paša gribu pārtautot. Zemē, kur sveša okupantu vara šodien mēģina rusificēt mūsu jaunatni, latvieši tāpat kā kādreiz cara laikos, spontāni nostājas pret šādiem centieniem un meklē garīgo stiprumu nacionālā latviskā pašapziņā. Šāda latviska pretestība un pašapziņa nepazīst politisku dogmu radīto sašķeltību. Nacionālkomūnisms nebūt nav šodien Latvijā iznidēts. Kā gan jūs citādi izskaidrosit Maskavas pānisķās bailes no pašu radītās partijas varasvīriem, kas iedrošinājas pretoties Kremļa iecerētai kultūrālai un saimnieciskai latviešu tautas asimilācijai.

Jūs droši vien būsit informēti, ka pašreizējais pasaules meistars šacha spēlē ir rīdzinieks M. Tāls. Viņš nav latvietis. Man liekas, ka, atceroties brīvību, ko ždu minoritāte baudīja Latvijas pastāvēšanas gados, Tāls starptautiskos šacha turnīros asprātīgi un droši demonstrē savu lojalitāti tautai un zemei, kur labas un brīvas dienas baudījuši viņa vecāki un arī viņš pats. Varbut, ka latvieši, nespiežot asimilēties, pašiem nezinot, ir asimilējuši apdāvināto žīdu jaunekli, ja pasaules prese atzīmē, ka visos turnīros lielmeistars Tāls cīnoties ar krievus, runājot latviski, un, šacha problēmas risinādams, pat dziedot latviešu melodijas.

Ko tad īsti mēs varam darīt te, brīvā zemē, lai mūsu bērni paliktu latvieši — vienalga vai viņi savas dzīves gaitas vadīs tepat, vai arī, pasaules politiskai sejai pārmainoties, atgriežtos Latvijā?

Jāatzīst, ka jau šodien ir sperti nozīmīgi soļi. Lai neviens nenovērtē pārāk zemu darbu, ko veic latviešu skolas. Tāpat latviešu baznīcas svētdienas skolas, rosmīgie jaunatnes pulciņi un akadēmiskās organizācijas ir paveikušas apbrīnojamu darbu, lai mūsu bērni paliktu uzticīgi savai tautai.

Neminēsim šoreiz iemeslus, bet latviešu bērnu un jauniešu līdzšinēja pasākumos, **ko latviešu sabiedrība radījusi viņu vajadzībām, nav pietiekami liela.** Manā uztverē daudzos gadījumos būs grūti vai pat neiespējami latviešu sabiedrībā ievest meiteni vai zēnu, kas jau ir „padsmitos" gados. Būsim pavisam atklāti: cik no 16-gadīgiem latviešu jauniekliem un jaunavām kādā brīvā brīdī paņem rokā lasīšanai latviešu grāmatu? Tāpat ar latviešu laikrakstiem.

Kas vainojams? Jautājumu pavirši apsverot, būtu ļoti izdevīgi visu vainu grūst virsū vecākiem. Atsevišķos gadījumos varbūt tā arī ir. Savā laikā man bija izdevība pavadīt dažas stundas sarunā ar tautieti Zemīti. Viņš nelepojas ar universitātes diplomiem, direktora posteņiem Latvijā. Viens otrs ultrā nacionālists Zemīti varētu pat ieskatīt par savai tautai pusatlūzušu zaru, jo par dzīves biedri viņš apņēmis Vācamies meitu. Es vēl šodien nebeidzu apbrīnot latviešu amatnieku Zemīti, jo viņa bērni ne vien mājā, bet arī vienatnē, Saulaines upes krastā spēlējoties, savā starpā sarunājās tikai latviski. Kā pati Zemīša kundze tik lieliski iemācījusies latviešu valodu, ir tieši brīnums.

Es zinu kādu citu tēvu, kas savus bērnus par latviešu valodas ignorēšanu pat sodīja.

Jūs teiksit: mūsu bērni taču pavada dienas lielāko daļu angļu bērnu sabiedrībā, angļu skolā. Kā lai tēvs un māte, kas aizņemti maizes darbā, piespiež savus bērnus runāt latviski, ja bērni sākuši jau pat angliski domāt?

Varbūt nobeigsim mūsu šīsdienas diskusijas ar jautājumu: kad īsti mums jāsāk domāt un rīkoties, lai mūsu bērni, arī svešā zemē dzīvojot, paliktu tādi latvieši, kādus mēs savās domās, cerībās un lūgšanās viņus esam iecerējuši. Daudzi varbūt piekritīs, ka bērns latviskā vidē ir jāievada un jāaudzina ar pirmajiem dzīves soļiem. Ir dzirdēts par latviešu bērnu dārza noorganizēšanu, kur mātes piedzīvojušu audzinātāju uzraudzībā varētu ik dienas atstāt savus pirmskolas vecuma puišeļus un meitenītes. Iganiem tāds bērnu dārzs darbojoties ar labiem pamākumiem. Droši vien vairums teiks, ka māte un neviens cits var savam bērnam parādīt to ceļu, pa kuru tam dzīvē būs jāiet.

Es personīgi domāju, ka, ja arī daudzās ģimenēs jautājums par to, vai mūsu bērni atsvešinājušies no latviešu sabiedrības, šādu vai tādu iemeslu dēļ nav vēl atradis pienācīgo novērtējumu, tad tomēr nav par vēlu atrast ceju, lai jaunā audze saprastu, ka tā ir nepieciešama savai tautai.

Jūsu A. Kundrats.

Apkuru un ūdensvadu
speciālists
Adolfs LAGŪNS
Tel. LE 1-6583, Toronto.

JĀNIS CĪRULIS
SKAŅO KLAVIERES
LE 4-7066, Toronto.

UZMANĪBU! PIEPRASIET!
DAUGAVAS PRĒMIJU ZĪMES
LATVIEŠU AUTORU GRĀMATĀM
Tās dod Jums tiesības iegādāties prēmijas zīmē minētās grāmatas līdz 1960. g. 30 novembrim ar šādu atlaidi:
20% ja PASŪTINĀJUMS PĀRSNIEDZ $3.-
30% ja PASŪTINĀJUMS PĀRSNIEDZ $6.-
40% ja PASŪTINĀJUMS PĀRSNIEDZ $12.-
Izmantojiet šo reto izdevību un pieprasiet Prēmiju zīmes
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCA.
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONTARIO, CANADA.

DV Toronto nodaļas Varoņu piemiņas vakarā 12. novembrī mākslinieks A. Nulītis (no labās) pasniedza nod. pr-kam P. Ratniekam savu gleznu „Aizsautie Vanagi" mītnes izdaiļošanai. Apakšā: tanī pašā vakarā Ed. Plūme pasniedza Vanadžu pr-cei M. Jonanei E. Damberga gleznu, kuru arī nodeva nodaļas mītnes izdaiļošanai. J. Kreiļa uzņ.

TĒLNIEKS AUGUSTS KOPMANIS

piedalās ar 2 darbiem Toronto Mākslas galerijas dāmu komitejas rīkotajā izstādē, kas notiks no 3.—20. novembrim. Bez tam divi viņa darbi izstādīti Viļistedā mākslas galerijā Vindzorā no 9.—18. novembrim.

Karaliskās Kanadas mākslas akadēmijas izstādē, kuru atklās 26. novembrī Toronto, A. Kopmanis piedalās ar A. Gailīša mājai darināto cilni smilšakmenī.

Architekti un tēlnieki akadēmijas izstādēs bauda priekšrocību izstādīt darbu foto uzņēmumus, ja darbus nav iespējams nogādāt izstāžu telpās. Minētais cilnis būs redzams foto uzņēmumā.

Toronto izstāde turpināsies līdz 1961. gada 2. janvārim, un tad tiks pārvietota uz Otavu, kur būs apskatāma publikai no 9. februāra līdz 5. martam.

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS,
133 Richmond St., W.,
Toronto 1, Ontario.
EM 6-8996 (darbā)
RO 7-5979 (mājā)

MARIJAS INDUSES-MUCENIECES IZSTĀDE ČIKĀGĀ

Latviešu gleznotāji trimdā ir sevišķi rosīgi. Tā ir apsveicama parādība un liecina par gara mosumu, radīšanas prieku. Čikāgiešiem bija prieks vērot 2. novembrī atklāto Marijas Induses-Muceniece un Jāņa Indusa darbu bagāto klāstu latviešu namā, CLB sarīkojumā.

Savā atklāšanas runā kultūras dalas vadītājs H. Riekstiņš pamatoti atzīmēja, ka Eiropas māksla mums tuvāka garam, jo vairāk vai mazāk saistās ar mūsu dzimteni. Grafiķe Marija Induse-Muceniece dzimusi 193.. g. Rojā. Beigusi Mākslas akadēmijas prof. Ričarda Zariņa meistardarbnīcu ar grafikes gradu. Papildinājusies Antverpenē, studiju nolūkos apceļojusi Angliju, Franciju, Italiju, Spāniju, Beļģiju un Vāciju. Patstāvīgas izstādes rīkojusi Latvijā, Francijā, Beļģijā, Zviedrijā un Vācijā, visur gūdama cildinošas kritikas. Viņas darbi atrodas vairākos Eiropas mūzejos. Patīkami redzēt viņas darbus, kas pauž lielu meistarību. Atkal un atkal gribas kavēties īpaši pie traksmainām dabas ainavām.

Jāņa Indusa klāstā redzam 53 darbus eļļā. Viņš dzimis 1933. g. Beidzis V. Purvīša meistardarbnīcu Latvijas Mākslas akadēmijā ar mākslinieka-gleznotāja gradu. Apceļojis Eiropu, kur sarīkojis vairākas izstādes. Viņa darbi grezno vairākus Eiropas mūzejus. J. Indusa darbi pauž krāsu dzīvinošo prieku, teicamu kompoziciju un tehniku. O. Krs.

KANADAS KRĀSAINĀ STIKLA MĀKSLINIEKI

Vajadzēja salikt kopā 4.000 krāsainā stikla gabalus, lai rādītu kādu bībeles ainu, ko attēlo liels krāsaina stikla logs Toronto Loretas kolledžā. Tas bija Ivonnes Viljamas darbs: viņa ar saviem četriem līdzdalībniekiem ar šo materiālu strādā jau kopš 1930.-to gadu sākuma. Kāds cits viņas darbs ir 17 logi Votertaunas Notre Dame akadēmijā pie Hamiltonas, Ontario provincē, un bija vajadzīgi divi gadi, lai šo darbu paveiktu.

Mākslinieks, kas strādā ar krāsainiem stikliem, vispirms izpilda dabiska lieluma zīmējumu, kuŗā krāsas ir rūpīgi izmeklētas. Tad nāk dabiska lieluma modelis, kuŗā nosaka galīgās krāsas, stikla gabalu veidus un lielumus, tad sākas īstais darbs. Stikli, kuŗus galvenokārt ieved no Anglijas un Vācijas, jāsagriež, jākrāso, jākarsē, jālodē un jāalvo sekcijās — tad tos jāsalieč kopā, lai izveidotu logu. Viljames darbi sastopami visu konfesiju baznīcās visā Kanadā. C. S.

H. IBSENA

JONS GABRIELS BORKMANS

DV Teātris — 10. decembrī Toronto.

GUNHILDA (Valija Lāma): . . . Un es uzcelšu piemineklī uz tava kapa. Nevienam nebūs jāpūlās tur iekalt tavu vārdu...

NO LIKUMA LĪDZ LIKTENIM

(Pārnesums no 3. lpp.)

Bet reizē stāsts rāda arī, ka ar sociloģiskām iecējām vien nepietiek, ka vajadzīga arī kāda pilnīgi patstāvīga mākslinieciska metode. Šai gadījumā tā ir Raiņinn raksturīgā simbolisma metode. Pa šīs metodes ceļu tad arī Švābe šķīrsies no primitivā sociloģisma, kuŗu viņam uzspieduši laikmeta maldi.

Ka Švābe šos stāstus būtu sacerējis bez jebkādām teorētiskām zināšanām, tas nav gluži tiesa. Viņš viens no pirmajiem latviešu literātūrā pielietoja toreiz popularizēto Zolā un Gonkūru metodi — apzinīgi vākt katram stāstam vielu. Lai sacerētu Pienu, viņš vispirms izbraukāja Zemgali, piensaimniecību un pārraugu darbu vērodams, nevis iztika ar nejaušu pieredzes vielu. Arī stāstu personas ir faktiski dzīvē novērotas. Nevienā no stāstu personām autors neieliek pats sevi. Laba stāsta pamatprasības ir ievērotas.

Daži turpmāk sacerētie Švābes stāsti izlasē nav uzņemti. Tiem arī patiesi sevišķas nozīmes autora attīstībā nav. Viņš vēl vairākus gadus savos stāstos paliek jau ap 1912. g. sasniegtajā pakāpē. Šai laikā pasāktais romāns „Darbs" jau pievērsas konfliktiem, kas izauguši vēsturiski (muižas dzīvē). Arī citos darbos Švābe šai laikā mazpamazām virzās uz vēstures pusi, pagaidām gan arī tur meklēdams tikai sabiedrības vēsturi. Viņš sāk pētīt senās sabiedriskās attiecības tautas dziesmās, tā nemanot pāriet no tagadnes pagātnē un vēlāk — tikpat nemanot — no internacionālisma nacionālismā. Literārajos darbos šis process nepagūst atspoguļoties. Uznāk pasaules karš, tam seko revolūcija. Izlases nāk stāstā (Zviedris) atspoguļojas asiņainā chaosa iedarbība rakstnieka psihē. Pēkšņi satrūkst gabalos visi naivie izskaidrojumi ar šķiru cīņu un sociloģiskiem „likumiem". Karš un revolūcija iet pāri visam, nerēķinoties ar šķiru attiecībām un rašošanas iekārtu. Darbojas akla iznīcība, kuŗas rokās cilvēks ir viens un nevarīgs. Cilvēku vienlīdzība it kā parādās tikai nāves priekšā, bet galā pat tur ne, jo asiņainā mašina ar neizdibināmu ziņu dažus ierauj, citus atmet. Stāstam „Zviedris" īsteni vairs nav nekādas idejiskas kompozicijas. Kā vienīgais saistītājs pavediens izvirzās kādas fatālas bezjēdzības motīvs.

Tad paiet vēl kādi gadi, un 1925. g. sarakstītie stāsti „Pilssargs" un „Atriebējs" rāda mums kādreizējā sociologa vēsturnieku ar spilgtu iztēli. Horizontālā saistījuma vietā pēkšņi parādās vertikālais, kas sniedzas laiku dziļumā. Mechanisko sociloģisko „likumu" vietā stājies no vēstures izaudzis **likteņis.** Cilvēki pilda kādas ilgā tradicijā viņiem nodotas saistības. Šīs saistības uzsūc un iznīcina tiklab individuālo kā sabiedrisko. Šīs saistības ir asinis, kas lējas cauri paaudzēm, bet tās var būt arī garā, un tad tās nodod tālāk ar novēlējumu un svētību kā priesteriem konsekrācijā. Vecais kalps, kļuvis par pamestās pils sargu, turpina nevilcinādamies pildīt tikai bruniniekiem uzlikto testamenta noteikumus un kā tradicijas sargātājs arī krīt.

Šai laikā Švābe jau raksta vēstures pētījumus, kuŗos viņš atklāj tradicijas spēku likumošanā un ierašās. Šī pāreja nav viegla, un tajā ir kāds posms, ko nevar izteikt vēstures rakstos, tikai fantastiski konstruētos stāstos. Arī vēstures vara Švābem parādās vispirms personificācijā, kā mistiski asiņu un gara spēki, kam sava griba un patvaļa. Stāstiem Pilssargs un Atriebējs tādēļ ir viduslaiku leģendu iekārta un pa daļai arī izteiksme. Bet te tad arī tuvojas vieta, kur vēsturniekam stāstu rakstīšana jāpamet (viņš to arī pamet uz 17 gadiem). Vēsturniekam jāiztiek bez mistikas, vēsturiskie spēki nav pārdabiski, bet reāli. Kad to pilnīgi saprot, tad belletristiskā izteiksmes forma vairs nav vajadzīga.

Šajā izlases sējumā nav uzņemti Švābes trimdā sacerētie stāsti. Tikai tie dotu pareizo iespēju par rakstnieka attīstības gredzena noslēgšanos (un tas nemaz nav „salauzts gredzens") — kad vēstures avotu trūkuma dēļ Švābe trimdas gados atkal sāk rakstīt stāstus, viņa stils sasniedzis citu, lielākas gatavības pakāpi. Tas ir reizē krāšņs un reizē krāšņs un bagāts stāstītāja stils. Bet idejās un pasaules izjūtā Švābe nav mainījies un noslēdz gredzenu vēlreiz turpat, kur 20 gadus agrāk. Viņš atkal raksta leģendas, kuŗās vēsturiski spēki darbojas liktenīgi un mistiski. No tā mēs zinām, ka lielais zināšanu krājējs un skeptiskais pētītājs patiesībā slāpa atziņu ticība, viņam nepieciešama ar izpratnes sakariem, viņš arvien ir vēlējies arī tadus, ko var pieņemt neparbaudot. Savas darbības sākuma viņš so īrracionālo, tuvāk neparbaudamo spēku rēgiena skaitu dialektika, darba bēgas — nelīdzdarbināja dievišķi gajā gribā, kas gadsimtiem cauri realizejas vesture. (Peusaule notiek ar racionālam metodem, vesture pati savos pedējos uzlākos sakaros ir irracionala). Tikai simboli mainījušies, ticība ir viena.

Švābe apzinājās šo vienību. Tikai tādēļ viņš arvien vareja atgriezties pie savu agrāko darbu labošanas. Vēl 1942. gadā viņš parstrādāja pirms 30 gadiem rakstītos iesaceja darbus, romānu Darbs parveidoja divi reizes un arī 3 no šai izlasē uzņemtajiem stāstiem ir vēlreiz laboti 25 gadus pēc sacerēšanas.

Švābes literārā attīstība iziet tos pašus posmus, ko mūsu rakstniecība 50 gadu laikā, bet viņam vienam raksturīgā šķērsgajienā. Tas tā tādēļ, ka mūsu rakstniecība gāja divu zaru ceļus. Kamēr daudzi rakstnieki sāka savu darbu dzelminieku pusē, atklādami vispirms individuālitātes vienreizību, psicholoģiskos dziļumus un aistētiskās iespējamības, Švābe sāka otrā pusē, kur redzēja tikai sabiedrisko faktoru un individa pakļautību tam, tāpat kā mākslas saistību ar vidi un pakļautību idejām. Švābe tikai daudz vēlāk nonāca otrā pusē un tad savukārt atklāja psicholoģiskos dziļumus un aizapziņas spēkus, rakstidams ar dekadenta un sirreālista rēgainību (sk., piemēram, izlases pēdējo stāstu Likteņa saistības).

Daži rakstnieki gāja pretējo ceļu. Šie šķērsceļi kaut kur ir krustojušies. Ir kādas vietas, kuŗās Švābe un Virza redz pasauli vienādi: to vada kāds pārdabisks, dievišķigs spēks, uzvezdams krāšņas spēles un rotaļas ar cilvēku kaislībām.

Vērot šo latviešu rakstniecības liktenu atspoguļojumu īpatnējās personības lauzumā ir tikpat pamācoši, kā iepazities ar Švābes stilu. Tas nekad nav bijis reālista vai naturālista stils. Jau sākumā tam ir kāds spraigi emocionāls toņis. Tam ir impresionisma steiga un ekspresionisma asums. Lielāko dinamismu tas sasniedz romānā Darbs, bet pat pēdējos darbos it kā pielādēts ar eksplozīvu spraigumu.

Tilta apgāds pelnījis dziļu pateicību par šī izdevuma sagatavošanu un tautā laišanu. Arī mūsu dzīvi nosaka kādas „likteņa saistības" (Švābes stāsta vārdiem runājot). Daļa no šīm saistībām pildāma, glabājot un nododot tālāk mūsu mantojumu. Šo saistību pildīšanu kā redzams iz uzņēmies Tilta apgāds.

Vitauts Kalve

DZĪVAIS JURIS...

(Pārnesums no 3. lpp.)

Iereibušais un samiegojies sarkano virsnieku beidzot pazina Juri un satvēra šauteni.

„Biedri, spiegs, baltais!" viņš kliedza aizsmakušā balsī.

Abi sarkanie nepaspēja pakustēties, kad Juris, uzgāzis tiem galdu virsū, skrēja uz durvīm.

Atskanēja šāviens. Lode nosvilpa gar Jura ausīm. Kad atskanēja otrs šāviens, Juris jau bija durvis. Aiz sliekšņa Jurim aizmetās kāja. Viņš paklupa. Bēgšana bija nokavēta. Tad viņš ievaidējās un, it kā pēc pēdējā elpas vilciena cīnidamies, nevarīgi ieplēta rokas. Aizturētu elpu, klausījās ienaidnieka soļos.

Pielicis šautenes stobru pie Jura krūtīm, sarkano virsnieks iesmējās:

„Nu, putniņ, tagad tu esi beigts. Soreiz neizbēgi. Divu ložu pietika tavai ādai . . . Trešās nevajadzēs . . ."

Pavēris acu plakstiņus, Juris apsvēra stāvokli. Apdullušie kāršu spēlmaņi rāpoja pa grīdu. Tikai viena strauja kustība, un Jura rokās bija ienaidnieka šautene. No asa kājas spēriena iereibušais sarkano virsnieks nogāzās zemē.

Tani brīdī durvis parādījās pārējie divi Jura izlūki. Viņi izlādēja savas šautenes tieši to virzienā, kas, baiļu pārvērstām sejām, gulēja pieplakuši grīdai.

Bet Juris pacēla šauteni pret tās īpašnieka platajām sarkano virsnieka krūtīm.

„Es šaušu tikai vienreiz, un tev pietiks, lai saprastu, ka latviešu cūku gans prot labāk karot kā krievu sarkano virsnieks."

Kad pēc šāviena, asinīs mirkdams, ienaidnieks sāpēs locījās pa grīdu, Juris sauca saviem pavadoņiem:

„Tagad laidisimies projām. Bet tā, lai mūs ne dzird, ne redz. Šinī ciemā vairākās mājās ir lieli ienaidnieka spēki. Mums visiem jāatgriežas pie savējiem dzīviem."

Viņi atkal klusi līda cauri nakts tumsai, bet ciemā vārījās elligs kara troksnis. Šāvieni jaucās ar kaŗavīru izbaiļu kliedzieniem. Šur tur logos paspīdēja ugunis un atkal izdzisa.

Tumsā pa pāzīstamām takām trīs izlūki atgriezās savos ierakumos. Bet ienaidnieks, taustīdams lielus uzbrucēju spēkus, visu nakti šāva tumsā."

Pabeidzis savu stāstu, Gabris vēl piebilda:

„Juris ilgi nevarēja iejusties, ka ir starp dzīvajiem, bet dzīvs viņš bija. Biedri viņu nosauca par Dzīvo Juri."

„Tā gan," no dzirdētā aizkustinātās, piekrita Stepans. „Kā liekas, mūsu ciema Juri lode neņem cauri."

„Dzīvs viņš ir palicis, un tagad dara brīnumus," iesmējās Gabris.

„Kas par brīnumiem?" paskatījies uz krūzi un tukšo alus glāzi, Stepans vaicāja.

Kad glāzes bija iztukšotas, Gabris stāstīja tālāk:

„Pēc Latvijas atbrīvošanas karā, kādā vēlā rudens dienā, ar cirvi pār plecu, Juris aizgāja uz Līduma mežu. Visu ciema ļaužu acis bija logos. Visi minēja, ko Juris darīs mežā. Bet Juris aizgāja, pat atpakaļ neatskatījās. Viņš nemaz nedomāja, cik daudz ziņkārīgu acu viņu pavadīja. Reti kāds atrāvās no loga, jo visi gribēja redzēt, ko Juris pārnesīs no meža. Nesa arī, bet tavu brīnumu, ne slotām bērza žagari tie bija, ne skujas maizes ceplim, ne kārkli jumta klūdziņām. Jura plecā līgojās gara kārts.

Nu sākās minēšana, ko Juris darīs ar kārti? Ciema sievas jau vēl neko neparedzēja. Juris gan bija precējies, bet vēl nedomāja siet pie istabas griestiem šūpuļa līksti. Bet ko citu viņš darīs. Nu ko?

Tā minēdami ciema laudis aizmiga un rītā atkal vērsa skatus uz Jura mājām. Kā par brīnumu, istabas galā Juris slēja garu kārti, balti nomizotu kārti. Visiem grbējās redzēt, kas notiks tālāk. Reiz jau viņš visus pārsteidza, dārza galā sliedams garu un resnu kārti. Tas esot zibennovedējs, bet laudis tam neticēja. Toreiz ciemā runāja tā: niekojies vien ar Dieva spēku, pērkons nav jau kāda kara spēle. Kad sabruka visi zibeņi un pērkoni tavā istabā, tad redzēsi gan, kāds zibeņa novedējs . . .

Bet nekas jauns Jurim nenotika. Pēc tam mūsu ciemā pērkona negaisā nodega divas mājas, bet Jura palika dzīvas. Tagad mūsu ciemā ir jau seši zibennovedēji.

Vēlāk Juris cēla mūra klāvu ar logiem, lielākiem kā ciema ļaužu istabām. Laudis gan sacīja, ka tas esot izsmiekls cilvēkiem. Bet par to Juris saņēma godalgu, tagad mūsu ciemā ir tādi trīs klāvi.

Reiz Juris sēja cukurbietes. Par to viņu nosauca par meli un citu āzētāju, jo laudis zināja, ka cukurs aug Afrikā pie melnajiem. Jura cukurbietes varēja būt tikai kāda jauna lopu runkuļu šķirne.

Bet, tiešām, Juris izaudzēja cukurbietes, pirmais visā novadā. Tagad tās audzē vairāki kaimiņi.

Tāpat toreiz visu acis bija vērstas uz Juri, kad viņš slēja gaisā garu kārti.

Logos visi nevarēja saspiesties. Pakāpās vārtos. Runāja un spriedza.

„Varbūt vārnu biedēkli taisīs?" toreiz, asarainās acis slaucidams, sacija vecais Donāts.

„Drīzāk gan tur būs dzirnaviņu spārni, lai kurmis zemi necilātu," minēja ciema skopais Karusa.

Bet tad visi bija ieraudzījuši, ka kaut kas sarkanbaltsarkans slīd pa gludo kārti arvien augstāk. Visi, ieplētuši mutes, gaidīja.

„Karogs!" toreiz kaimiņi sauca, paši savām acīm neticēdami.

Bet Dzīvā Jura istabas priekšā, mūsu ciemā pirmoreiz. 18. novembra rītā, kārts galā plīvoja valsts karogs."

Bēdzis stāstu, Gabris satvēra Stepana roku.

„Jā, Juris pirmais uzkāra karogu... Toreiz mēs brīnījāmies, jo tas bija tik neparasti. Bet tagad mēs visi to darām. Katras mājas skaistākā svētku rota ir savas valsts karogs."

Kad Gabra mājas pagalmā jau bija gaiša diena un novembra vēji bārstīja retas sniega pārslas, abi viri izgāja ārā. Atsegtām galvām, klusēdami, viņi mājas priekšā pacēla sarkanbaltsarkano Latvijas karogu.

LATVIJAS NEATKA

(Pārnesums no 1. lpp.)

jam kā istam latvietim pienākas, neiekrāmbātam, neiedragātam un nenoliektam — lepnam, pašapziņigam latvietim!

Šai lielajā latviešu neatkaribas dienā vairāk kā jebkad lai pievērsam savas domas un prātus, kā pārvarēt trimdas izraisītos tautas vienību ārdošos un degnerējošos spēkus. Mums jātraisās no visa tā, kas mūs šķel, un jāstiprina saites, kas mūs vieno un tur kopā. Mums patīk, ka par mums sveši laudis saka, ka mēs esot augstas kultūras tautas locekļi. Tad pierādīsim arī paši savā sadzīvē un sadarbībā, ka mēs tiešām tādi esam, kas prot un spēj saprātīgi izlidzināt visas pretešķibas savā starpā un turēties kopā kā viens virs!

Tiesa, tagad ir pavisam citi laiki, nekā tad, kad tapa Latvijas valsts. Toreiz vēl pasaule, kas uz zemes lodes, šķita liela un plaša, kuŗā vietas visiem gana. Tautu pašnoteikšanās idejas dega gaisās liesmās un cildenā spožumā.

Tagad, ieejot šī gadsimta sestā desmitā, daudz kas pārgrozījies. Zeme vairs nav liela un plaša. Tālumi izzuduši, plašumi sarāvušies. No Jaunās pasaules līdz Skotijas galvaspilsētai gaisa kuģi ir tikai dažu stundu lidojums. Visā drīzumā, tiklīdz gaisos būs izlidināti īpaši sateliti, būs iespējams re na „vai gu vaigā" te galvenās probl nātas. No techni dokļa sazināšanā izkārtojumā vair visa agrāk tik li mes lode sarāv punktiņu.

Bet pamēģinie mantot! Tad t šķēršļi un kavēkļ pasaule nav n briva, bet gan s pielīdzināma mil tērauda būrīem mu . . .

Pasaules uzska di vēji, meklējot izlidzinājumu p denās tautu pa mas tagad it kā Jā, tās šķeži iesk tīgām un bistam atraisīt „milzīgo los spēkus", ka celt tautas augs esot ļoti grūti „ kārtā ar šīm d tajiem" — ta nās tiesībām u idejām — atjau nīgi Afrikas un šajām tautām, tautām Eiropā un Āzijā dzim valsts pēc otras, otras tiek sag anekdēta vai ap

Šais pasaules lu maldu virpu dinieks nomest bez aizsega, be reti mēs pat tik ka kaucam lid un bieži mūsu tiek nolaupīts, dāts, viens ta otrā. Mēs tātad vairums mūsu

TRIMDAS SAULAINĀS UN ĒNAS PUSES

PIECI SARĪKOJUMI VIENĀ VAKARĀ

Redakcija saņēmusi kāda jo izdariga tautiešu gluži izmisīgu žēlabu saucienu, kas sākas vārdiem —

„MAN NAV PA SPĒKAM

26. novembrī piedalīties Toronto notiekošajos sarīkojumos, lai gan sirds velk uz visām pusēm. Vai tiešām gadā atliecies vairs tikai viens datums?

Esmu liels teātra mākslas cienītājs, un jo sevišķi gribētos redzēt Ziverta Akstu, bet kā Latvijas kara skolu beigušajam, manu vēlēšanās un pienākums ir būt klāt kara skolas gada svētkos. Taču nedrīkstētu izpalikt arī katoļu draudzes rīkotajā Andreja vakarā, jo esmu katoļticīgs, bet tā kā piederu arī pie akadēmiskās saimes, būtu jāatbalsta arī studentu korporāciju kopas rīkotais tējas vakars, kuŗa atlikums tiks iztiesnigts stipendijā. Ciemu arī gleznieciību, un labprāt aizietu uz jaunā mākslinieka T. Grinberga izstādes atklāšanu . . .

Bez tam esmu dzirdējis, ka šai pašā vakarā notiek arī kādas organizācijas slēgts kungu vakars, kuŗā pēc rakstiem vajadzētu piedalīties labam žūksnim Toronto pazīstamu, rosīgu un sabiedrisku intelligences pārstāvju.

Tas ir tas, ko es zinu, kā teikt — no oficiāliem avotiem, bet pat tos nespēju izsmelt. Esmu bēdīgs — man nav pa spēkam . . ."

Tā raksta izmisušais tautietis, un atliek tikai pievienoties viņa ciešanām. Mēģinot šo lietu noskaidrot tuvāk un, ar slepenu aģentu palīdzību pielavoties LA sarīkojumu kalendāra pirmavotiem, tomēr atklājas, ka nevainīgais ir — Akste. Tas pieteicies pats pirmais. Bet kā ar pārējiem? Vai tie nav kā skorpioni, kas kož paši savā trimdas sadzīves astē?

IKARS

Perma

"71" UNDER

Erta valkāšana, labi tur siltumu, viegli mazgājama ziemas apakšveļa, pagatavota no dabiskiem merino fabrikātiem. Pilnīga labsajūta par pieņemamām cenām — nepārspēta, vērtīga apakšveļa: krekli, kombinētā apakšveļa, viriešiem un zēniem.

SLAVENS
kopš 1868.

71-FO-7

H. IBSENA

BRIELS BORKMANS

is — 10. decembrī Toronto.

āma): . . . Un es uzcelšu pieminekli
am nebūs jāpūlās tur iekalt tavu vārdu...

UMA LĪDZ LIKTENIM

p.) niekam stāstu rakstīšana jāpa-
arī, ka met (viņš to arī pamet uz 17 ga-
vien ne- diem). Vēsturniekam jāiztiek bez
ri kāda mistikas, vēsturiskie spēki nav
nieciska pārdabiski, bet reāli. Kad to pil-
a ir Rai- nīgi saprot, tad belletristiska iz-
ma me- teiksmes forma vairs nav vaja-
ceļu tad dzīga.
rimitīvā Šajā izlases sējumā nav uz-
uzspie- ņemti Svābes trimdā sacerētie
stāsti. Tikai tie dotu pareizo ie-
būtu sa- skatu par rakstnieka attīstības
ētiskām gredzena noslēgšanos (un tas ne-
zi tiesa. maz nav „salauzts gredzens") —
latvie- Kad vēstures avotu trūkuma dēļ
reiz po- Svābe trimdas gados atkal sāk
ūru me- rakstīt stāstus, viņa stils sasnie-
katram dzis citu, lielākas gatavības pa-
ētu Pie- kāpi. Tas ir reizē skops un reizē
braukāja krāšņs un bagāts stāstītāja stils.
bu un Bet idejās un pasaules izjūtā
s, nevis Svābe nav mainījies un noslēdz
ēs vie- gredzenu vēlreiz turpat, kur 20
r faktis- gadus agrāk. Viņš atkal rakstā
ienā no leģendas, kurās vēsturiski spēki
nieliek darbojas liktenīgi un mistiski.
pamat No tā mēs zinām, ka lielais zinā-
šanu krājējs un skeptiskais pē-
Svābes tītājs patiesībā slāpa atzīšanu ti-
ti. Tiem ciba, viņam nepieciešama ar izpeti-
mēs au- jamiem sakariem, viņš arvien ir
vēl vai- vēlējies arī tadus, ko var pie-
s paliek ņemt neparbaudot. Savas darbī-
jā pakā- bas sakuma viņš so irracionālo,
romāns tuvak neparbaudāmo spēku re-
konflik- dzeja skatu dialektika, darba bei-
ēsturiski gās — neizdibināmajā dieviški-
s darbos gajā gribā, kas gadsimtiem cau-
zām vir- rē realizēsa vesture. Pretīšana
ngaidām notiek ar racionālām mētodēm,
ikai sa- vesture pati savos pedējos uzlā-
sāk pē- kos sakaros ir irracionala). Tikai
attiecības simboli mainījušies, ticība ir vie-
not pār- na.
un vēlāk Svābe apzinājās šo vienību. Ti-
interna- kai tādēļ viņš arvien vareja at-
. Literā- griezties pie savu agrāko darbu
nepagūst labošanas. Vēl 1942. gadā viņš
pasaules parstrādāja pirms 30 gadiem rak-
ija. Izla- stītos iesāceja darbus, romānu
s) atspo- Darbs parveidoja divi reizes un
iedarbī- ari 3 no šai izlasē uzņemtajiem
ēkšņi sa- stāstiem ir vēlreiz laboti 25 ga-
izskaid- dus pēc sacerēšanas.
sociolo- Svābes literārā attīstība iziet
ņš un re- tos pašus posmus, ko mūsu
erēķino- rakstnieciba 50 gadu laikā, bet
un ra- vinam vienam raksturīgā šķērs-
jas akla gajienā. Tas tā tādēļ, ka mūsu
ilvēks ir rakstnieciba gāja divu zaru ce-
ku vien- jus. Kamēr daudzi rakstnieki sā-
kai nāves ka savu darbu dzelmiņieku pu-
ir ne, jo sē, atklādami vispirms indivi-
izdibinā- duālitātes vienreizību, psicholo-
citus at- giskos dziļumus un aistētiskās
isteni iespējamibas, Svābe sāka otrā pu-
idejiskas sē, kur redzēja tikai sabiedrisko
gais sais- faktoru un individa pakļautibu
ās kādas tam, tāpat kā mākslas saistību
ivs. ar vidi un pakļautibu idejām.
adi, un Svābe tikai daudz vēlāk nonāca
sti „Pils- otrā pusē un tad savukārt atklāja
da mums psic es dziļumus un aizapziņas
ā vēstur- spēkus, rakstidams ar dekadenta
Horizon- un sirrealista rēgainibu (sk., pie-
ā pēk- mēram, izlases pēdējo stāstu Lik-
kas snie- tena saistības).
chanisko Dazi rakstnieki gāja pretējo ce-
ietā stā- ju. Sie šķērsceļi kaut kur ir krus-
liktenis, tojusies. Ir kādas vietas, kurās
i tradici- Svābe un Virza redz pasauli vie-
ības; šis nādi: to vada kāds pārdabisks,
ina tiklab dievišķigs spēks, uzvezdams krāš-
sko. Šis nas spēles un rotaļas ar cilvēku
iejas cau- kaislibām.
ar būt arī Vērot so latviešu rakstnieciības
tālāk ar likteņu atspoguļojumu īpatnējās
kā pries- personības lauzumā ir tikpat pa-
Vecais mācoši, kā iepazities ar Svābes
estās pils stilu. Tas nekad nav bijis reāliš-
nādamies ta vai naturālišta stils. Jau sā-
em uzlik- kumā tam ir kāds spraigi emo-
kumus un cionāls tonis. Tam ir impresio-
arī krīt. nisma steiga un ekspresionisma
raksta vēs- asums. Lielāko dinamismu tas
s viņš at- sasniedz romānā Darbs, bet pat
ikumdoša- pēdējos darbos it kā pielādēts
āreja nav ar eksplozivu spraigumu.
posms, ko Tilta apgāds pelnijis dziļu pa-
rakstos, ti- teicību par šī izdevuma sagata-
ētos stās- vošanu un tautā laišanu. Arī
Svābem mūsu dzivi nosaka kādas „lik-
onifikācijā, tena saistības" (Svābes stāsta
ara spēki, vārdiem runājot). Daļa no šīm
vaļa. Stās- saistībām pildāma, glabājot un
iebējs tā- nododot tālāk mūsu mantojumu.
ļu iekārta So saistību pildīšanu kā redzams
me. Bet te iz uzņēmies Tilta apgāds.
kar vēstur- Vitauts Kalve

LATVIJAS NEATKARĪBAS SVĒTKOS

(Pārnesums no 1. lpp.)

jam kā īstam latvietim pienākas, neieskrambātam, neiedragātam un nenoliektam — lepnam, pašapzinīgam latvietim!

Šai lielajā latviešu neatkarības dienā vairāk kā jebkad lai pievēršam savas domas un prātus, kā pārvarēt trimdas izraisītos tautas vienību ārdošos un deģenerējošos spēkus. Mums jāatraisās no visa tā, kas mūs šķeļ, un jāstiprina saites, kas mūs vieno un tur kopā. Mums patīk, ka par mums sveši ļaudis saka, ka mēs esot augstas kultūras tautas locekļi. Tad pierādīsim arī paši savā sadzīvē un sadarbībā, ka mēs tiešām tādi esam, kas prot un spēj saprātīgi izlīdzināt visas pretešķības savā starpā un turēties kopā kā viens vīrs!

Tiesa, tagad ir pavisam citi laiki, nekā tad, kad tapa Latvijas valsts. Toreiz vēl pasaule, kas uz zemes lodes, šķita liela un plaša, kurā vietas visiem gana. Tautu pašnoteikšanās idejas dega gaišās liesmās un cildenā spožumā.

Tagad, ieejot šī gadsimta sestā desmitā, daudz kas pārgrozījies. Zeme vairs nav liela un plaša. Tālumi izzuduši, plašumi sarāvušies. No Jaunās pasaules līdz Skotijas galvaspilsētai gaisa kuģi ir tikai dažu stundu lidojums. Visā drīzumā, tiklīdz gaisos būs izlidināti īpaši sateliti, vā dvēselē un garā kļūst arvien nabadzīgāka un arvien vairāk pielīdzinās pelēkajai garīgā proletariāta masai. Mēs pat jau kopš gadiem sev un citiem atklāti jautājam: „Vai mums ir tiesības savu jaunatni vest pa mūsu atzinu takām, atstāt tiem savu latvisko dzīves ziņu, savu latviešu valodu un visu citu, kas ir latviešu tautai dārgs un svēts un tā iesaistīt tos ciņā par Latvijas atgūšanu? Vai ar to mēs neapdraudām viņu vēlēšanos „baudīt dzīvi"? . . ." Jā, tādus jautājumus dažādās variācijās nākas arvien biežāk dzirdēt.

Tālāk daudzos gadījumos izteikts ieskats, ka, viss, kas par mūsu tautas traģēdiju un Latvijas sagraušanu nepieciešams zināt, ir jau savākts un iespiests, un mums **šai virzienā vairs nav ko darīt un nebūtu lietderīgi savus spēkus izšķiest, meklējot un pētījot visu to no jauna.** No kuras puses šādi vēji pūš, šķiet, katram latvietim skaidrs . . .

Neaizmirsti, latvieši trimdiniek, kas tu esi — savas tautas pašas likteņa izraudzīts un izredzēts cīnītājs ārpus važās iekaltā tautas kolola. Neaizmirsti, ka tūkstoši un tūkstoši labāko tautas dēlu ir nolikuši savas galvas, lai tu, tavs tēvs, vai tēva tēvs, redzētu uzlecam brīvās Latvijas sauli! Lai šī brīvības saule, kas pāri posta un izmisuma dūmakai uzlēca latviešiem prieks 42. gadiem, staro jo spožāk un gaiši ikviena latvieša sirdī visu šo laiku, kad dzimtenē drūma rudens nakts. Tad tiešām varēsim sagaidīt dienu, kad nakts izgaisis mūsu zemē, brīvības saule no jauna atspīdēs, un lielajā neatkarības dienā visa latviešu tauta gaišā liksmībā pulcēsies svētku vietās, lai no jauna un atkal no jauna stiprinātos spēkā celt savu zemi godā un slavā. Un svētku ugunīs varavīksnes un zeltainie starmešu kūļi nakti atkal pārvērtīs dienā. Lauku sētās, ciemos un pilsētās ik mastā atkal lepni plīvos brīvās Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs, lepni un droši uzvilkts lielākajā goda vietā.

Tas katra trimdinieka mīļākais sapnis, gaišā vizija — redzēt Latviju atkal brīvu. Un mēs to arī redzēsim! . . .

LUX

TRIMDAS ĒNAS PUSES

PIECI SARĪKOJUMI VIENĀ VAKARĀ

Redakcija saņēmusi kāda jo izdariga tautieša gluži izmisīgu žēlabu saucienu, kas sākas vārdiem —

„MAN NAV PA SPĒKAM

26. novembrī piedalīties Toronto notiekošajos sarikojumos, lai gan sirds velk uz visām pusēm. Vai tiešām gadā atlicies vairs tikai viens datums?

Esmu liels teātra mākslas cienītājs, un jo sevišķi gribētos redzēt Ziverta Ākstu, bet kā Latvijas kara skolu beigušajam, manā vēlēšanās un pienākums ir būt klāt kara skolas gada svētkos. Taču nedrīkstētu izpalikt arī katoļu draudzes rīkotajā Andreja vakarā, jo esmu katoļticīgs, bet tā kā piederu arī pie akadēmiskās saimes, būtu jāatbalsta arī studenšu korporāciju kopas rīkotais tējas vakars, kura atlikums tiks izsniegts stipendijā. Cienu arī glezniecību, un labprāt aizietu uz jaunā mākslinieka T. Grīnberga izstādes atklāšanu . . .

Bez tam esmu dzimdējis, ka šai pašā vakarā notiek arī kādas organizācijas slēgts kungu vakars, kurā pēc rakstiem vajadzētu piedalīties labam žūksnim Toronto pazīstamu, rosīgu un sabiedrisku intelligences pārstāvju.

Tas ir tas, ko es zinu, kā teikt — no oficiāliem avotiem, bet pat tos nespēju izsmelt. Esmu bēdīgs — man nav pa spēkam . . ."

Tā raksta izmisušais tautietis, un atliek tikai peivienoties viņa ciešanām. Mēģinot šo lietu noskaidrot tuvāk un, ar slepenu aģentu palīdzību pielavoties LA sarikojumu kalendāra pirmavotiem, tomēr atklājas, ka nevainīgais ir — Ākst̄s. Tas pieteicies pats pirmais. Bet kā ar pārējiem? Vai tie nav kā skorpioni, kas kož paši savā trimdas sadzīves astē?

IKARS

DRĒBNIEKS
A. SILAVS,
128 Clairton Cres.,
(pie Scarlet),
tel. RO 2-1370, Toronto,

Uz vēlēšanos ar drānu paraugiem ierodos pie jums.

REALTOR
BĒRZIŅŠ
Realty Limited
REAL ESTATE
INSURANCE
MORTGAGE BROKERS
NOTARY PUBLIC

Nekustami īpašumi pārdošanā: mājas, veikali, farmas, apbūves gabali u. c.

Apdrošināšana — apdrošiņa auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes, slimības u. c.

Obligācijas — obligāciju un aizdevumu sagāde u. c.

Notārs — līgumi, tulkojumi, notāriāli apstiprinājumi u. c.

LE. 4-8447
316 Harboard St.,
Toronto

Penmans

WARRANTED FIRST QUALITY PENMANS (KNIT-GOODS)

"71" UNDERWEAR

Erta valkāšana, labi tur siltumu, viegli mazgājama ziemas apakšveļa, pagatavota no dabiskiem merino fabrikātiem. Pilnīga labsajūta par pieņemamām cenām — nepārspēta, vērtīga apakšveļa: krekli, kombinētā apakšveļa, vīriešiem un zēniem.

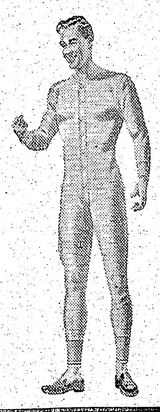

SLAVENS
kopš 1868.

71-FO-7

Krievi baidījās par savu karaspēku Latvijā

Latvijas sūtniecības Vašingtonā izdotais „Latvian Information Bulletin" savā pēdējā numurā apskata latviešu komūnistu partijas krieviskošanu, kas sākusies pēc Chruščeva apmeklējuma Latvijā pag. gada jūnijā. Rakstā teikts: „Par tendenci palielināt krievu spiedienu Latvijā liecina fakts, ka Maskavas iecelto svešu krievu M.Gribkovu Latvijas komūnistu partijas 17. kongresā „ievēlēja" par otro sekretāru, un ka trīs padomju okupācijas karaspēka augsti virsnieki ielikti Latvijas Centrālkomitejā. Tie ir ģenerālis J. Gusakovskis, ģen. J. Šinkarenko un Baltijas kara apgabala augstākais politiskais komisārs M. Djomins. Pēc ticamiem avotiem Baltijas kara apgabala bij. komandieris ģen. Batovs bijis tas, kas pārliecinājis Kremli 1959. gadā apslāpēt pretpadomju noslieci Baltijas „nacionālo" komūnistu vidū, jo tie **varējuši apdraudēt padomju okupācijas karaspēku Baltijā.** Lai gan Kremlis ievēroja viņa padomu, pašu ģen. Batovu tomēr aizsauca no nemierīgā Baltijas apgabala un viņa vietā iecēla Gusakovski, kas, kā dzird, saņēmis norādījumu rīkoties uzmanīgāk šīni situācijā.

Ir norādījumi, ka Kremlis bijis nepatikami pārsteigts par iekšējo pretestību, kādu Rietumu prese piešķīra pag. gada „tirīšanām" Baltijas valstīs, it sevišķi Latvijā, un tāpēc var cerēt, ka Maskava būs spiesta samazināt, vismaz pagaidām, savu kampaņu par Baltijas tautu nekavējošu pārkrievošanu."

Tālāk biļetens iepazistina amerikāņu lasītājus ar U. Ģērmaņa rakstu par krievu šovinismu Latvijā. Ļeņins jau 1922. g. savā dienas grāmatā izteicis bažas, ka mazākuma tautībām draud briesmas no lielkrievu šovinistiem. Nodomu pārkrievot mazās tautas neslēpj pat Maskavai pakalpīgie latviešu komūnisti. Partijas otrs sekretārs A. Vozs kājā rakstā „Ciņā" nosoda savas partija biedrus, kuŗi gribot aizkavēt krievu valodas augošo ietekmi. Partijas pirmais sekretārs A. Pelše savā rakstā „Ciņā" ciniski pasaka: „Padomju Savienības nacionālās republikas pamazām saplūdīs vienā (krievu) nācijā. Šī attīstība jau ir sākusies."

Tālāk citēti vairāku krievu šovinistu izteicieni, kuŗu nolūks ir reizē pazemot latviešu tautu un pamudināt to samierināties ar savu likteni, t. i. pakļauties krievu tautai.

Atliek vēlēties, lai brīvajā pasaulē biežāk parādītos līdzīgi raksti, kas raksturo mazo tautu likteni Maskavas koloniālajā imperijā.

CIĀNAS DRAUDZES KOŖA 50 GADI

25. novembrī Ciānas draudzes koris atzīmēs draudzes baznīcā, 5015 W. Ferdinand St., plkst 4 p.p., savu 50 gadu darbību. Gadu skrējienā mainījies koristu sastāvs — daudzi pirmie dziedātāji aizgājuši veļu valstī. Nākusi jauna maiņa.

Pēc Krievijas revolūcijas liels skaits latviešu meklēja patvērumu brīvajā Amerikā. Kupls bēgļu skaits apmetās Čikāgā. Vieni dibināja biedrības, citi — draudzi un kori, pie kam pirmais koris varēja lepoties ar 30 balsīm.

Kad arī diriģents Jānis Zemzars 1943. gadā aizgāja aizsaulē, koris bija spiests uz laiciņu darbību pārtraukt. 1950. gadā ierādās jauni bēgļu pulciņi no Vācijas un koris atsāka savu darbu Ed. Ramata vadībā.

1953. g. rudenī kori pārņēma Eduards Strautmanis, kas to sekmīgi vada līdz šai dienai. Koris piedalījies vairākos lielos sarikojumos: dziesmu svētkos Milvokos, Toronto, Ņujorkā, Indiānapolē u. c.. Korim ir bagāts laicīgu un garīgu dziesmu repertuārs. Savā jubilejas dienā tas sniegs vairākas dziesmas diriģ. E. Strautmaņa vadībā. Bez tam koncertu kuplinās komponists un vijolnieks A. Matisons un ērģelniece Marija Jākabsone.

Ieejas maksa kocertā $1.50, skolēniem un studentiem 75 c. Koncertam sekos goda mielasts baznīcas apakšējā zālē. Piedalīšanās mielastā $3.. Piedalīšanās jāpaziņo līdz 20. novembrim draudzes kancelejā vai darbiniekiem.

— ro.

Savienotās VALSTIS

ŅUJORKA

Latvijas valsts svētku akts un koncerts sestdien, 19. novembrī, plkst. 8 vak. Webster Hall zālē Manhatenā, 119 East 11. ielā. ALA's centrālās valdes priekšsēža prof. Dr. P. Lejiņa svētku runa. Koncertā brīvmākslinieces Marga Millere-Grasmane (arpas solo) un Longailendas sieviešu ansamblis, diriģents Roberts Balodis. Riko Ņujorkas latviešu organizāciju padome.

ČIKAGĀ

18. novembŗa svinīgais akts Čikāgā notiks sestdien, 19. novembrī Lane technikuma telpās. Sākums plkst. 6.00. Svētbrīdi vadīs māc. A. Rautenšilds, akta runu teiks Dr. K. Lejasmeijers. Koncerta daļā piedalīsies dziedātāja Elza Ziverte, pie klavierēm Zaiga Ore. Dzejas lasīs Ingrida Viksna. Ieejas maksa $1,50.

Svētdien, 20. novembrī, plkst. 10.00 Dr. K. Lejasmeijers runās arī Evanstonas raidstacijā WNMP 1590 (159), programmā, kas saucas „What's best for America".

KALAMAZŪ

8. novembŗa aktu riko Latviešu biedrība 20. novembrī, pl. 6.00 vakarā Kalamazū kolledžas Stetson zālē, 1200 Academy ielā. Svētku runu teiks komitejas Latvijas brīvībai priekšsēdis Vilis Hāzners. Sekojošā programmā H. Sildegas deklamācijas un kora „Ddziesmu Vairogs" (diriģents brīvmākslinieks Arn. Kalnājs) dziesmas. Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem.

Latviešu skolas rīkotais 18. novembŗa akts notiks sestdien, 19. novembrī, plkst. 1.30 p.p. skolas mitnē draudzes namā 828 S. Rose ielā.

Kalamazū ev.-lut. latv. draudzei valsts svētku diesvkalpojums 18. novembrī, plkst. 7.00 v., bet Sv. Jāņa ev.-lut. draudzei — 20. novembrī.

Internacionālais festivāls, kuru ik gadus rīko YWCA, šogad notika 10. un 11. novembrī YWCA's namā S. Rose ielā. Līdz šim jau divus gadus no vietas tur savu stendu rīkoja arī latvieši, izpelnoties lielu atsaucību. Šogad latviešu stenda nebija, vienīgi ar priekšnesumiem — tautas dejām 10. novembŗa vakarā uzstājās latviešu gaidu un skautu deju grupa M. Paudrupes vadībā. Kā izteicās festivāla vadība, tad šogad latvieši tiekot visvairāk pieminēti, jo gandrīz vai ik katrs apmeklētājs apvaicājoties: „Kur palikuši latvieši?"

Māc. A. Piebalgs. 6. novembrī vecajā Ciānas b-cā kristīja Valfijas un Aivara Bumbuļu m. Irisu.

GRAND RAPIDI (MICH.)

30. oktobrī Grand Hēvenā ar sirds trieku mira Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes locekle 69 g. v.. Elizabete Gailīte. Viņa dzimusi Krievijā. 1. pasaules kara laikā darbojusies par žēlsirdīgo māsu un Latvijas brīvvalsts laikos kopā ar vīru vadījusi aptieku Lēdurgā. E. Gailīti apglabāja Grand Hēvenas kapos, izvadīšanas ceremoniju vadīja māc. Kr. Hermanis. Grand Rapidu latviešu ev.-lut. draudzes Grand Hēvenas kopu vārdā ziedus nolika A. Rieksts. Pēc nelaikļes sēro vīrs, divas meitas un citi tuvinieki.

5. novembrī, Hēvenā meitas, znota un mazbērnu vidū Kārlis un Katrīna Siliņi atzīmēja zelta kāzas, kas izvērtās par jauki intīmām tuvāko draugu un radu svinībām. Kārlis Siliņš cēlies no vietalviešu celma. bet viņa dzīvesbiedre bijusi bauskeniete. 19.0. g. tos Vietalvā laulājis māc. Andrievs Niedra. Pirmā pasaules kara laiku pavadījuši bēgļu gaitās Krievijā un pēc atgriešanās dzimtenē saimniekojuši Bauskas apkaimē, sevišķi pievēršoties puķkopībai. Īsu svētbrīdi jubilāru dzīves vietā vadīja māc. Kr. Hermanis, bet no bijušajiem bauskeniešiem sveica Nik. Šūbiņš, kuplā draugu pulkā agr. K. V. Liepiņš u. c. Bija veltes, ziedi un suminājumi gan ar dziesmām, gan cildinājuma vārdiem.

8 novembrī no Edzebines bēru nama uz Vūdlavna kapu kalniņu izvadīja pēkšņā nāvē mirušo Elfrīde Zirniti. Bēru namā un kapos aizlūgumu vadīja māc. J. Lazda, bet ziedus no Grand Rapidu latviešu ev.-lut. Vienības draudzes nolika Ed. Birznieks, korporācijas Patria Ed. Linde, Latviešu biedrības J. Laucis, korporāciju dāmu komitejas u. c. Kaut gan bija darba diena un visai slikts laiks, pavadītāju pulks bija ļoti kupls. Tiem visiem bija klāts bēru mielasts Vienības draudzes sabiedriskajās telpās.

Skolotājas Veras Siliņas klavieru studijas audzēkņu vakars vienības draudzes sabiedriskajās telpās 6. novembrī bija radīts plašu atsaucību arī vietējā amerikāņu sabiedrībā, kas par sniegumiem izteicās visai atzinīgi. Programmas priekšnesumos piedalījās pavisam 20 audzēkņu, bija kvarteti uz divām klavierēm un tāpat dueti un solo gabali, kuŗi jo sevišķi visiem patika. Studijas vaditāja saņēma bagātīgas ziedu veltes, bet izpildītāji daudz sumināpumu. No vienības draudzes par akaisto mūzikālo pēcpusdienu pateicās J. Mednis.

Organizāciju padomes rīkoto Latvijas valsts svētku ievadījums Grand Rapidos sāksies 18. novembrī ar kopējo dievkalpojumu Immanuēla baznīcā; to vadīs māc. Kr. Hermanis, bet spredīķi teiks māc. J. Lazda. Dievkalpojums, plkst 7.30 vakarā.

19. novembrī Lēdiju literārā kluba telpās, Šeldona ielā 61, svētku runu teiks K. Dzirkalis no Čikāgas, bet koncertā uzstāsies dziedone E. Reinvalde un baritons K. Druva, pie klavierēm Ed. Grīnvalds, jun. Sarikojuma sākums plkst 7 vak. Pēc kopējs groziņu vakars latviešu biedrības telpās.

Grand Rapidu latviešu biedrība savos pirmajos pastāvēšanas gados par vienu no saviem uzdevumiem izraudzija bibliotēkas iekārtošanu, lai tad no šīs grāmatu krātuves varētu izsniegt tautiešiem lasīšanai latviešu grāmatas. Bibliotēkā tagad ap 500 sējumu, daļa iepirkti, bet lielākā daļa iegūta dāvināšanas ceļā. Pēdējā laikā mirušā Vaives pag. sekretāra Ed. Sliedes audžu dēls kapos aizlūgumu vadīja māc. J. Lazda, bet ziedus no Grand Rapidu latviešu ev.-lut. Vienības draudzes nolika Ed. Birznieks, korporācijas Patria Ed. Linde, Latviešu biedrības J. Laucis, korporāciju dāmu komitejas u. c. Kaut gan bija darba diena un

V. Z.

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave., pie Pape
tel. HO 6-9911, Toronto.

Bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes.
Griezti ziedi. Ziedu sakārtojumi
Tautiskie izstrādājumi
Pasūtiniet savlaicīgi.

BRĪVĪBAS UGUNSKURI NAV APDZISUŠI

Atskats par latviešu veco emigrantu brīvības ciņām Amerikā

Kaŗš un revolūcijas parasti uzvanda cilvēkos naidu, atriebību, bet arī brīvības degsmi. Pēc 1905. gada revolūcijas, kad ASV iecelo-joja ap 5.000 revolūcionāru, latviešu sabiedriskais darbs bija saskaldīts, partejiski naidīgs, un par latviešu tauta brīvību daudz nerunāja. Analizējot 1905. g. neveiksmīgo revolūciju, pat karstākie latvju patrioti ASV domāja, ka sapņot par Latvijas brīvību ir naivi.

Bet 1915. gadā un vēlāk latviešu strēlnieki sāka runāt savu slavas valodu. Tā bija varena valoda! Tauta, kuŗai tādi varoņi, nevar mirt. Tad no troņa gāza vareno Krievijas caru — bija jau pienācis 1917. gads.

Pārskatot toreizējā laikraksta „Amerikas Vēstneša" slejas, redzam, ka no miega atmodies ir latviešu immigrants. Lasītāji jautā: Kas tagad darāms? Notikumi Eiropā briest strauji, mēs nevaram palikt tikai glēvi novērotāji. Nelaikis Fricis Freidenfelds dzejoļī „Amerikas emigranta ilgas" sāka:

Priekš savas tautas emigrantā
Daudz reizes kvēlo uguns svēts,
Un jūtas, domas, nauda, manta —
Viss dzimtenei tiek upurēts.

„. . . Sabrūkot Krievijas patvaldībai parādījās austrumos maza brīvības gaismiņa, kuŗa traucās apgaismot Latvijas tumšās ielejas. Iztālēm it kā dzirdama balss, kuŗa sauc: Latvija celies, jauna diena aust! Bet rau', cik tumši padebeši pacējas un visu apēno. Kas ir šie padebeši? Tie ir asinskārīgie: Vilums ar saviem jūdasiem — Ļeņiniem un Trockiem, kuŗiem viņu lielā majestāte bija tik žēlīga izmaksāt asins naudu 1917. g. 2. martā, lai tiem kungiem būtu iespēja apmānīt neatlīstīto krievu strādnieku un uzbrūvēt sev ceļu uz valsts vadoņu tiesībām. Caur to lai būtu iespēja slēgt mieru ar Vāciju, un atkal pagrūst zem vācu verdzības tās tautas, kuŗas gadiem ilgi slāpst pēc brīvības.

Mūsu pienākums ir tam cieši protestēt un likt atklātībai zināt, ka tie nav latvju tautas aizstāvji. Un ja tur ir kādi, kas viņiem piekrīt, tad tomēr tie nav tautas vēlēti. **Mūsu pienākums, kas mēs še Amerikā dzīvojam, ir izvēlēt deputāciju, kuŗa štātos tiešā sakarā ar Sabiedroto kaŗa komitejām vai prezidentu Vilsonu un likt viņiem priekšā mūsu tautas prasības, ka mēs prasām pilnīgu autonomiju un neatkarību no Vācijas.**

Dārgie tautieši un tautietes, tas nav par daudz prasīts, jo citas mazākas tautas kārta vietā to jau ir darījušas. Tas arī mums jādara. Mums nav jāklausās uz dažiem gļēvuļiem, ko tie savā nesaprašanā saka. Tāpēc nost ar aizspriedumiem, un steidzīgi pie darba."

Tā raksta kāds Aizviņnieks 1918. gadā Amerikas Vēstneša 5. n-rā., ko rediģēja Jēkabs Zibergs. Savu uzsaukumu Aizviņnieks noslēdz ar dzejoli.

Mēs nezinām, kas aiz šī autora slēpjas, bet katrā ziņā tas ir kāds latviešu immigrants Amerikā, kas izteicis savu likteņbiedru, kā arī visas latvju tautas gribu.

Kā nobriedusi Latvijas neatkarības ideja Amerikā, kā apvienotas šķiru ciņās saskaldītās latviešu grupas, liecina J. Lidumnieka raksts „Tā diena" — Amerikas Vēstneša 1918. g. 15. n-rā.

„Pienāca tā diena, kuŗā atdzima Amerikas latviešu nacionālais gars. Ilgi šis gars bija snaudis, ilgi bija mānīts un krāpts, bet tas nebja miris — bija tikai iesnaudies, un šodien jau sāk valdīt vienotas tautas gars bijušo nemieru vietā. Vienreiz dzima tā atziņa, ka latvieši nevar eksistēt bez Latvijas, un ka ciņā par tās neatkarību mēs visi esam viens nesaskaldāms spēks. Liekas arī ka mazie, bet visu postošie nemieriņi starp vienas un otras ticības piekritējiem apklusīs, un lielais darbs par Latvijas nākotni savedīs visus kopā.

Pienāks tā diena, kad visas biedrības vienosies savas nācijas un Latvijas labā zem vienotas Latvijas karoga. Neatkarīgā Latvijā ir diezgan telpas visiem tautiešiem, kam visiem vienādas tiesības.

Cik daudz enerģijas un spēka ir velti tērēts, jo agrākā darbiba bija vienota ar nesaticību, nemieru un strīdiem bez panākumiem. Nemiers savā starpā tika uzskatīts par atspirdzinājumu, bet pa to laiku pretinieki nesnauda — tie notecināja Latvijas asinis. "

1917. gadā, Krievijas revolūcijas laikā, ASV latviešiem bija jau viena nacionāla organizācija. Tā bija Amerikas Latviešu Kaŗa biedriba, dibināta 1917. g. 20. septembrī J. Ziberga mājā.

Toreiz populārais Amerikas latviešu žurnālists Lidumnieks 1918. g. 15.jūnijā Amerikas Vēstnesī „Amerikas latviešu nacionālistu partijas uzbūve un statūtu projekts" raksta ievadā saka: „Sen jau visās Amerikas latviešu biedribas atzinušas par vajadzīgu stāties vienai ar otru ciešākos sakaros. Lai panāktu šādu vienošanos, visām patriotiskām latviešu biedribām vajadzētu vienoties zem vieniem vispārējiem principiem un visiem atzīt sevi par Latviešu nacionālistu partijas biedrīem. Katra biedriba, saprotams, var rīkoties neatkarīgi, bet katra biedriba atzīst kā savu galveno mērķi **vienmēr darboties Latvijas neatkarības labā un latviešu nācijas eksistences dēļ."**

Ievērosim laiku, kādā tas notiek. **Tas ir 4 mēnešus pirms Latvijas republikas pasludināšanas. Un šos vārdus runā latvieši Amerikā.**

Piemēram, statūtu 1. paragrafā teikts: „Par Amerikas latviešu nacionālistu partijas biedriem var būt katrs latvietis vai latviete, kas **atzīst nacionālismu un latviešu neatkarību no katras svešas varas Baltijā."**

2. paragrafā: **„Ja apstākļi prasa nākotnē proklamāciju, vai citu rakstu izplatīšanu Baltijā tautas neatkarības un nacionālo ideju izplatīšanas dēļ — visu biedru pienākums ir šādu paņēmienu atbalstīt."**

Kas zina, kāda būs latvju tautas nākotne, bet brīvības ilgas nav nomācamas. Šīs pieminētās liecības pirms 40 gadiem runā vēl šodien un atgādina kādu aizvadītu laikmetu tautas dzīvē. Latviešu tauta pašreiz atrodas krievu varā un ir apspiesta. Latviešu tautas balsi no Latvijas territorijas vairs nedzirdam. Tur runā krievu činavnieks, bet ne vairs suverēnā latviešu tauta . . . Nekas nav mūžīgs, Latvijas okupantiem to vajadzētu zināt. Pienāks arī viņu gals kā reiz visuvarenajam Krievijas caram. Pienāks laiks, kad latviešu tauta būs atkal brīva un laimīga.

Juris Daugava.

J.RAIŅA PASTMARKAS

Latviešu Preses biedrība atbalsta Latvijas Penkluba ierosinājumu par dzejnieka J. Raiņa pastmarkām.

Bostonā. (O. A.) Latviešu preses biedrība pilnā mērā atbalsta Latvijas Penkluba Zviedrijā un Raiņa un Aspazijas pieminņas fonda virzīto akciju par dzejnieka J. Raiņa izraudzīšanu kā Latvijas brīvības cīnītāju ASV pastmarku serijai Champion of Liberty. LPB centrālā valde lūdz Latvijas sūtni Vašingtonā, ALAu, Komiteju Latvijas Brīvībai, Apspiesto Nāciju Latvijas delegāciju saskaņoti virzīt iesniegumu piekritīgām ASV iestādēm, lai Raiņa attēls rotātu ASV Champion of Liberty marku, kā Latvijas un latviešu tautas brīvības cīnītāju simbols.

Latvijas valdība jau 1930. gadā izdeva par labu Raiņa fondam 6 dažādas marķas, uz kurām bija redzams dzejnieka - patriota attēls un Raiņa simboliskie tēlojumi no viņa darbiem, kā arī Durbes pils, ko dzejniekam tauta dāvāja kā pateicības zīmi.

DZEJNIECE VALENTĪNA HERMANE - DALY

runājusi 15 minūtes Elginas (Illinojas valstī) raiditājā par Latviju un komūnistu varmācību.

CEĻA VĀRDI

Kas tad nu ir īsts latvietis? Tas, kas apzinās, ka viņu veidojušas neskaitāmas paaudzes, kuŗas dzīvojušas mūsu zemē; tas, kas visu cienību un godbijību, uz ko cilvēks spējīgs, dāvina savai tēvuzemei.

Edvarts Virza.

☆

Nevidna cita no jaunajām Eiropas valstīm nav izcīnījusies uz augšu, kļuvusi neatkarīga tik grūtos apstākļos — kā mūsu tauta.

Aleksandrs Grīns.

☆

Nekur nācijas dvēsele nerunā tik skaidru valodu, kā tautas gara mantās.

Artūrs Baumanis.

G. BATCHELLER REAL ESTATE BROKER HO 3-6612
22 Fairview Blvd., Toronto.

V. PALMA PĀRSTĀVIS HO 1-3670
61 Hogarth Ave., Toronto.

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPERCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

SVEICAM VALSTS SVĒTKOS

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOSO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ.

Jack Fraser
VEIKALI

34. IZPĀRDOŠANA

Bargains Galore!
SILTAS DRĀNAS ZĒNIEM UN VĪRIEŠIEM, piemērotas dāvanām
ZIEMASSVĒTKOS.

CETURTDIEN SĀKAS IZPĀRDOŠANA

Ietaupiet uz ZEĶĒM
TĪRAS VILNAS VAI ORLONA. TĪRAS VILNAS zeķes, MORLEY ražojums Anglijā. 6 x 3 šķērsūzijas. AUGSTVĒRTĪGAS ORLONA zeķes, dažāda izveidojuma. LIELUMI — 10½ līdz 11½.
TRĪS PĀRI par $2.50. 89¢

SUBURBAN MĒTEĻI
Labas kvalitātes un izskatīgi. Labi oderēti, gaišzaļā, sudrabpelēkā un pelēkā krāsā.
Lielumi 36—46.
26.34

MĒTEĻI katram laikam
ietaupiet 25%. 40" gari. Viegli. Kapuce ar rāvienslēdzi. Orlona odere. Dažādās krāsās. M - V - L & VL
Parasti $24.95. 19.54

MAZGĀJAMAS BIKSES
75% ORLONS. Var mazgāt ar rokām vai mašīnu. Lielumi 29—44.
Dažādās krāsās. 2 pāri par $15.-. 7.59

VĪRIEŠU MĒTEĻI
LIELĀ IZVĒLĒ. Kanadas ražojums 60 dažādos toņos. Parasti maksā no $55.-. — $69.95. 48.34

VIRSMĒTEĻI
Loti silti un viegli. GAUMĪGS piegriezums. Tīras vilnas un velūra. Vienkrāsaini un musturoti. Parasti maksā no $49.50 — $59.50. 34—46 augumiem. 43.34

IETAUPIET UZ ĀDAS CIMDIEM 2.54
PAR ŠO DĀVANU VIŅŠ PRIECĀSIES. Silti oderēti. Lielumi 8½ līdz 1'. 2 pāri par $5.-.

DOESKIN KREKLI
KANADAS RAŽOJUMS un MUSTUROTIE KREKLI! DARBAM un VAĻAS BRĪŽIEM. Silti un ērti. Divas kabatas. Visās krāsas dažādiem lielumiem, kā M - V - L un VISL.
DIVI par $5.-. 2.54

DARBA ZEĶES...
augstas kvalitātes! VILNAS ar NAILONA metiem, siltas un ērtas. 59¢
Pērciet 6 pāri par $3.35.
VISCAURI ar NAILONA IEAUDUMU. 79¢

VĪRIEŠU MĒTEĻI
AUTO BRAUCĒJIEM.
Ietaupiet $2.96. Neticami liela vērtība par mazāk kā $10.-. Antilopes brūni vai pelēki. Lielumi 36—46. Parasti maksā $12.95. 9.99

SPORTA KREKLI
IETAUPIET līdz 3. 11. Gaumīgi musturi. Labi nostrādāti. Dabūjami arī ar garām piedurknēm. Lielumi M - V - L & VL.
Parasti $4.95 — $6.95 $3.84 Divi par $7.50.

Bokseŗu tipa KREKLI
parasti $1.50 līdz $1.95. Laba kvalitāte. Lielumi no 30—44. 3 PĀRI PAR $3.-
vai $1.09 katrs.

VĪRIEŠU APAKŠVEĻA
APAKSKREKLI. Lielumi M. V. L. 2 par $4.25. 2.14
APAKŠBIKSES — ar ērtu un elastīgu jostas vietu. Lielumi M - V - L (30—42). DIVI PĀRI par $4.75. 2.44

SILTAS FLANEĻA PIDŽĀMAS VĪRIEŠIEM . . .
ar gaišām svītrām.
DIVI PĀRI par $5.75. 2.89

CORDUROY BIKSES
Ietaupiet $2.21, agrāk $9.95.
DIVI PĀRI par $15.-. $7.74

KREKLI, nav jāgludina
3 PĀRI par $10.-. 3.44

Parasti $3.69. ODERĒTAS
BIKSES ZĒNIEM
Divu veidu. Dubultšuves. Flaneļa odere. Ceļos dubultaudums. A. Elastīgas. B. Piegulošas jostas vietā.
Vairākās krāsās. 3 pāri par $7.50. 2.64

Pārastā vērtība $1.98.
Doeskin KREKLI zēniem
Stipri zem parastās cenas. Kanadiešu gatavoti krekli . . . zili, sarkani, brūni vai pelēki. CAURAUSTI un ar pastiprinātu apkakli. Izmēri no 6 līdz 16.
Divi par $3.-. 1.54

ZĒNU PULOVERI
Šīsdienas populārākie un izskatīgākie ORLONA un MOHAIR puloveri.
Lielumi 8—18. 2 par $5.75. 2.89

KOKVILNAS AUDUMA KREKLI ZĒNIEM
gaŗām piedurknēm, ērti mazgājami, piegulošas aproces. Lielumi 6—16.
Divi par $3.50. 1.79

MĒTEĻI ZĒNIEM KATRAM LAIKAM
aiztur vēju un lietu, oderēti. Rāvienslēdzis.
Lielumi 6—18.
Divi par $17.50. 8.89

Duffle MĒTEĻI ZĒNIEM...

vilnas kapuce, mugurpusē izveidota kā apkakle.
12.89
vai DIVI par $25.-.
Silti, tīras vilnas fabrikāts, ar oderējumu (satīns virs vilnas). Iešūts, neredzams rāvienslēdzis. Likumota priekšpuse, ar četrām Loden stila uzšuvēm. Ziemas kapuce. Vidēji vai vieglī pelēkā krāsā. Izmēri no 8 līdz 18.

ODERĒTAS BIKSES
Siltas, mazgājamas ar 3 kabatām, Dažādās krāsās. Lielums 6—7. 4.89
DIVI PĀRI par $9.75.

CIMDI ZĒNIEM 1.89
Lielumi no 6—16.

ODERĒTAS SLĒPĒTĀJU CEPURES Divas par $3.75. 1.89

26 VEIKALI
JŪSU APKALPOŠANAI.
TEL. HO 1-2477.

PLŪS DAUDZ CITU VĒRTĪGU MANTU.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . .
SVEICIET AR ZIEDIEM!
802 Bathurst ielā pie Bloor,
tel. LE 3-3884, Toronto.
Kanadas latviešu daiļamatnieku savienības salons.
LOTUS

Jūs ietaupisit naudu un laiku ar
Alfred STIKUTS Real Estate
uzticamiem pakalpojumiem Jūsu nekustamu īpašumu iegādē.
HU 1-0431. HU 1-7103.
189 BALLIOL ST., TORONTO 7.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU RFIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

A. EGLĪTIS —
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
IERIKO TV ANTENAS. Atvērts līdz plkst. 9 vakarā 6 dienas.
IZIRĒ TV par $8.- MĒNESĪ.
161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel LE 7-1401

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Dz. Freimanis — SVEČU SMARŽA, dzejas	$2.50
J. Krēsliņš — TOMĒR ES ATCEROS dzejas	2.80
V. Kārkliņš — NEAPKLUSINĀMĀS IEKĀRES	3.00
T. Heijerdāls — KON - TIKI	3.60
E. Aistars — SAPNIS SAULES LOGĀ	3.20
A. Zariņš — BRĪNUMS	2.50
J. Martinsons — GUDRIBAS CEĻŠ	0.80
K. Ieviņš — MEDULĀJS	4.00
A. Niedra — BULVĀRU ČIGĀNI	3.60
R. Bangerskis — MANA MŪZA ATMIŅAS IV d.	6.00
F. E. Silampē — KALPONE SILJA	3.60
V. Kārkliņš — ZELTA ZVANS	4.50
E. M. Remarks — RIETUMU FRONTĒ BEZ PĀRMAIŅĀM	3.00
Ad. Šilde — VAZU RĀVĒJI	2.80
Ad. fon Chamisso — PĒTERA ŠLEMIĻA BRĪNUMAINAIS STĀSTS	5.20
E. Ādamsons — RAKSTI I—II kompl.	13.80
J. Vitols — 200 LATV. TAUTAS DZIESMAS	12.00
J. Širmanis — ALBERTA CILPAS PIEDZĪVOJUMI	2.80
Dr. arch. E. R. Laube RAKSTI PAR ARCHITEKTŪRU	6.50
K. Grāmatnieks — DZINTARA KRASTĀ	4.00
E. Birznieks - Upītis — PASTARIŅŠ DZĪVE	2.80

DV GRĀMATNĪCA,
123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

DĀMU IEVĒRĪBAI!
Pieņemu atkal cepuŗu pagatavošanu un pārveidošanu.
Zvanīt HU 9-2329, Toronto.
L. BUIKUS - EVERTS.

KAŽOKU DARBNĪCA UN VEIKALS
(IGAUŅU VADĪBĀ)
LEE FURS
707 Mt. Pleasant Rr. Toonto 7, tel. HU. 3-6851
- Gatavi dāmu kažokādu mēteļi, žaķetes, apmetņi u.c.
- Pieņem pasūtinājumus
- Labo un pārveido kažokus
- Augstvērtīgas kvalitātes materiāls
- Ļoti zemes cenas
- Pirmklasīgs darbs
- Kreditēšanās iespējas

Kaimiņtautas latviešu klienti ļoti gaidīti. A. LEE

B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO, WA 1-0432, WA 1-2425
Mūsu uzticamie latviešu klienti mums ir labākā reklāma.
AIZRĀDIJUMS: Pēc 1. oktobŗa mēs pārsūtām medikamentus uz Padomju Krieviju šā:
1. MĒS PIEŅEMAM JŪSU PASŪTINĀJUMUS UN IZKĀRTOJAM ATĻAUJU, KĀ ARĪ RECEPTI NO PADOMJU ĀRSTIEM; TĀ VAJADZĪGA SAKARĀ AR JAUNAJIEM NOTEIKUMIEM.
2. IZPILDĀM PASŪTINĀJUMUS PĒC JŪSU PIESŪTĪTĀS PADOMJU ĀRSTU RECEPTES VISISĀKĀ LAIKĀ.
PIEDĀVĀJAM LĀIPNĀKO UN ĀTRĀKO APKALPOSANU
MEDIKAMENTI uz LATVIJU no MŪSU VEIKALA. ĀTRA PIEGĀDE.
jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. VISI SŪTĪJUMI APDROSINĀTI.
Jūs varat uzticēties: 13.000 saiņu Latvīju sasnieguši 10-12 dienās.
INFORMĀCIJAI ZVANIET WA 1-0432 vai WA 1-2425 vai pienāciet personīgi. Apkalpojam klientus visur—kā Kanadā, tā ASV.

V. KUČĀNS,
kungu drēbnieks,
120 FERRIER AVE., TORONTO, (pie Danforth un Pape Ave.).
Tel. HO 1-5891.

TAUTIEŠI,
turpmāk nav du ir iespējams nosūtīt uz LATVIJU ar mūsu Sairīšu nodaļas starpniecību.
NAUDU pārsūtām ar gaisa pastu un to saņem visātrākā laikā.
IZMAKSĀ par vienu dolaru
10 rubļu — pēc tūristu kursa.
DV SAINĪSU NODAĻA,
123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

ŠUVĒJA - MODISTE
J. BLUMBERGS
pieņem dāmu apģērbu, arī labošanas un pārveidošanas darbus.
172 Palmerston Ave., Toronto. EM 8-6472.

Abonentu ievērībai Zviedrijā
Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar DV STOCKHOLMAS NODAĻU BOX 220, STOCKHOLM.
A apgād

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶĀS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.
Turpat dabūjami BILŽU LOGĀTI.

F. Rosay
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS,
467 Sherbourne St., Toronto.
Tel. WA 4-1408.
★
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

BE
2874 EGLINTO
Izdara visāda
MINOR un
izpildījumā. La
Loti izdevīgi dzīvoj

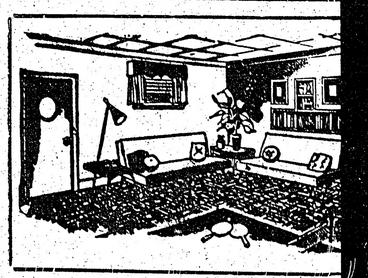

TORONTO LATVIEŠU BIEDRIBA
DRĀMATISKĀ ANSAMBĻA
PIRMIZRĀDE
MĀRTIŅA ZĪVERTA
ĀKSTS
sestdien, 1960. gada 26. novembrī, pl
Komerckolas auditorijā, 570 Shaw S
Režisors: VALDEMĀRS PUK
Dekorātors: OTTO GREBŽ
Vietas numurētas. Biļetes iepriekš dabūjamas veikalā, 802 Bathurst St., Toront

NIAGARAS - ST. KATARIN
JAUNATNES PULCIŅŠ „D Z I R K
un DAUGAVAS VANAGU NO
rīko sestdien, 26. novembrī kopīg
RUDENS UN ROMAN
greznajā Parka hoteļa dejas
Priekšnesumos viesosies „DIŽDANCIS
tautiskām dejām un dziesmā
★ Deju mūzika, Šūmaņa kapella „LA
Sākums plkst. 7,30 vakarā. Pil
Ieeja $2.00 no personas. Apmeklēt līdz

„LITTLE RIGA“ DE
V E
343 Roncesvalles Ave., Toronto. Te
MŪSU SPECIALITATE
- VIESĪBU GALDI, AUKSTAS BUFETE
- AUKSTO UZKOŽAMO PLATES k
- DAŽĀDU SALATU IZVĒLE uz p
(WALDORF, OLIVJE, ŠRIMPU — S
VIJA K R

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
Izdara uzņēmumus iekš- un ār-pus studijas, izgatavo bildes pasēm, aplieciņām, kā arī pārfoto grafē un palielina dokumentus un bildes. Amatieŗu filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

IZ
APMETU
apmainu
pret cen
pusst
Zvani
RO 6

LATVIJAS AMERIKĀ
M O
SPI
TO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪ
- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUM
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRIBU VA
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARIKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS. DZIESMU LA
- GRĀMATAS un ŽURNĀ
- VESTULU VEIDLAPA
u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IEL
ONT., CANADA. TEL
Pasūtinājumus lūdzam nodot

IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

TKOS

EZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ
MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ

ains Galore!

S DRĀNAS ZĒNIEM UN
ŠIEM, piemērotas dāvanām
EMASSVĒTKOS.

DOŠANA

Duffle MĒTEĻI
ZĒNIEM...

vilnas kapuce, mugurpusē izveidota kā apkakle.

12.89

vai DIVI par $25.-. Silti, tīras vilnas fabrikāts, ar oderējumu (satīns virs vilnas). Iešūts, neredzams rāvienslēdzis. Likumota priekšpuse, ar četrām Loden stila uzšuvēm. Ziemas kapuce. Vidēji vai viegli pelēkā krāsā. Izmēri no 8 līdz 18.

ODERĒTAS BIKSES

Siltas, mazgājamas ar 3 kabatām, Dažādās krāsās. Lielums 6—7. 4.89

DIVI PĀRI par $9.75.

CIMDI ZĒNIEM 1.89

Lielumi no 6—16.

ODERĒTAS SLĒPĒTĀJU CEPURES Divas par $3.75. 1.89

26 VEIKALI
JŪSU APKALPOŠANAI.
TEL. HO 1-2477.

V. KUČĀNS,
kungu drēbnieks,
120 FERRIER AVE., TORONTO,
(pie Danforth un Pape Ave.).
Tel. HO 1-5891.

TAUTIEŠI,

turpmāk nav du ir iespējams nosūtīt uz LATVIJU ar mūsu Saimniecības nodaļas starpniecību.

NAUDU pārsūtām ar gaisa pastu un to saņem visātrākā laikā.

IZMAKSĀ par vienu dolaru 10 rubļu — pēc tūristu kursa.

DV SAIMNIECĪBAS NODAĻA,
123 Huron St., Toronto 2-B, Ontario, Canada.

F. Rosav
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS,
467 Sherbourne St.,
Toronto.
Tel. WA 4-1408.

Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

BERNIE'S SERVICE STATION

2874 EGLINTON AVE., E., Mac Cowan, TORONTO. TEL.: AM 1-5521.

Izdara visāda veida remonta darbus. ★ Pārbūvē un noregulē visāda veida karborātorus.

MINOR un MAJOR TUNE UP. Garantēts darbs labu amatnieku izpildījumā. Labi un moderni aparāti. Riepas. Baterijas. ANTIFREEZE.

Ļoti izdevīgi dzīvojošiem Scarborough BERNHARDS BELARS.

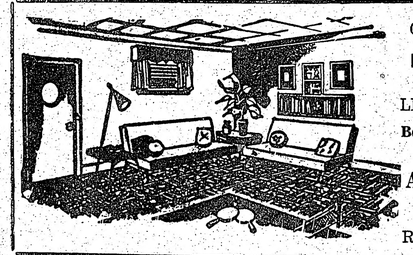

GRĪDU — GRIESTU — SIENU

TILES

LINOLEJI — TEPIĶI — KRĀSAS

Bezmaksas piegāde un aprēķini. Informācija latviešu valodā.

ASPHALT SERVICES LTD.,
702 WESTON RD.
RO 9-4734 TORONTO RO 9-4154

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBAS DRĀMATISKĀ ANSAMBĻA

PIRMIZRĀDE

MĀRTIŅA ZĪVERTA

ĀKSTS

sestdien, 1960. gada 26. novembrī, plkst. 7,30 v. Komercskolas auditorijā, 570 Shaw St., Toronto.

Režisors: VALDEMĀRS PUKATS.

Dekorātors: OTTO GREBŽE.

Vietas numurētas. Biļetes iepriekš dabūjamas LOTUS puķu veikalā, 802 Bathurst St., Toronto.

NIAGARAS - ST. KATARĪNES
JAUNATNES PULCIŅŠ „DZIRKSTELE"
un DAUGAVAS VANAGU NODAĻA

rīko sestdien, 26. novembrī kopīgu balli —

RUDENS UN ROMANTIKA

greznajā Parka hoteļa dejas zālē.

Priekšnesumos viesosies „DIŽDANCIS" ar jautrām tautiskām dejām un dziesmām.

★ Deju mūzika. Šūmaņa kapella „LATINAIRIS". ★

Sākums plkst. 7,30 vakarā. Pilna bufete.

Ieeja $2.00 no personas. Apmeklēt lūdz RĪKOTĀJI

,LITTLE RIGA' DELIKATEŠU VEIKALS,

343 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 4-8974.

MŪSU SPECIALITĀTE

- VIESĪBU GALDI, AUKSTĀS BUFETES.
- AUKSTO UZKOŽAMO PLATES kokteiļu partijām.
- DAŽĀDU SALĀTU IZVĒLE uz pasūtinājumu — (WALDORF, OLIVJE, ŠRIMPU — SPARĢEĻU u. c.)

VIJA KRAUJIŅA.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA

Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfoto grafē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.

HO 6-3800, 445 Pape Ave.

IZDARU
APMETUMA DARBUS,
kā arī
apmainu koka kāpnes pret cementa kāpnēm pusstundas laikā.

Zvanīt katrā laikā
RO 6-3026, Toronto.

LATVIJAS AMERIKĀ

MODERNĀ

SPIESTUVE TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

Māte, māsa un brālis Latvijā meklē
JĀNI TĀLIVALDI KRIEVU (Jāņa dēlu), dzimis 1924. g. 24. jūlijā.
Ja kāds ko zinātu, lūdz rakstīt: P. ZARETOKS, 135 E, 17th AVE., VANCOUVER 10, B.C., CANADA.

ATSAUCIETIES, JŪS MEKLĒ:
KĀRLIS SKARBULIS,
Kristapa dēls, dzimis 1920. gadā. Meklē māte Jelgavā.
VASILIJS LAPKOVS,
Agafona dēls, dzimis 1920. gadā. Meklē vecāki Jelgavā.
KAS KO ZINĀTU par šīm personām, lūdz rakstīt šīs avīzes kantorim of. Nr. 600.

Latvijas Amerikā pārstāvis Hamiltonā,
JĀNIS GAILĪTIS,
12 GREEN MEADOW RD., Hamilton, Ont., tel. FU 3-7717.

Nosūta
NAUDU UZ PSRS.
— 10 RUBĻI PAR $1.-
Pēdējais termiņš: 1960. g. 10. dec.
Rakstiet un pieprasiet tuvākus paskaidrojumus.
Arī pārtiku un tekstilpreces jūs varat nosūtīt saviem tuviniekiem.
GRAMERCY DEPT. LA.
New York: 118 E. 28th St. (Room 906). Tel. MU 9-0598.
Newark, New Jersey: 744 Broad Street. (Room 925).
Licencēts un nodrošināts.

MURRY'S DRUG STORE E. GALDIŅA 3108 Dundas St., W. Toronto, RO 7-8468

Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmetika

Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

VALDE Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS

Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām.

19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont., HO 3-1008.

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

ŅUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Mirušo piemiņas dienā, svētdien, 20. novembrī, divi dievkalpojumi kapsētās: pl. 11 Fernklifa kapsētas kapellā, Hartsdale, N. Y., māc. A. Ozols, soliste Herta Lūse; pl. 11 Grīnvuda kapsētas baznīciņā, Bruklinā, māc. R. Zariņš.

Četri dievkalpojumi baznīcās: pl. 2 (nevis 3)) Betlemes baznīcā ar dievgaldu māc. R. Zariņš; pl. 2 Mūsu Pestītāja baznīcā Port Vašingtonā ar dievgaldu māc. O. Gulbis; pl. 5.15 Mūsu Pestītāja baznīcā Džamaikā ar dievgaldu māc. R. Zariņš; pl. 6 vakarā Bronksā Sv. Toma baznīcā ar dievgaldu māc. A. Ozols, koris.

Dievgaldniekus un aizlūgumus lūdz pieteikt mācītājiem iepriekš.

1. adventā, 27. novembrī, pl. 2 Betlemes baznīcā māc. R. Zariņš, apakš. zālē skaņu mākslas kopas rīkota tautas dizesmu pēcpusdiena; pl. 4 Beisorā Sv. Lūka bazn. ar dievgaldu māc. O. Gulbis.

DETROITĀ

Mācītājs Valters Liventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

Detroitas ev. - lut. latviešu Kristus draudze.

Detroitas latviešu Sv. Pāvila un Kristus draudzes kopīgais Latvijas valsts svētku dievkalpojums piektdien, 18. novembrī, pl. 8 vakarā Holmes met. baznīcā (Lincoln un Putnum ielu st.). Māc. V. Liventāls un prāv. A. Skrodelis.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

Svētdien, 20. novembrī, pl. 10 bērniem dievvārdi un svētdienas skola. Pl. 11 Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar aizlūgšanām un dievgaldu. Māc. A. Rautenšilds. Almas Kalngares soprāna solo.

Ceturtdien, 24. novembrī pl. 4 p.p. Draudzes koŗa 50 gadu piemiņai garīgs koncerts Ed. Strautmaņa vadībā.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,00 rītā, draudzes baznīcā, 1701 N. Richmond ielā. Māc. G. Straumanis.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi katrā mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

Sv. Pāvila draudze, 1644 So., 11th Ave., Maivudā.

Dievkalpojumi ik svētdienu, plkst. 11-os. Svētdienas skola ik svētdienu; sākas plkst. 9.30.

Kalamazū Sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trisvienības baznīcā, plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1,15.

Mineāpoles St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S - 7th Ave.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Māc. A. Sudars, 1030 — 30 Ave., Belwood. Ill.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 4-4619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCA's telpās, 120 W. Lexington Ave.

Māc. A. Piebalgs, Kalamazū, 328 S., Rose St., tel. 4-8255.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 10 no rīta un 4. svētdienā Trisvienības baznīcā, plkst. 2 p.p., bērniem plkst. 1,15 p.p.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W., Ohio St., māc. A. Stefenberga. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta Lūgšanu dievkalpojumi katru ceturtdienas vakaru, pl. 7,30.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1,30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 4-0302.

TORONTO

Māc. A. Ģops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Piektdien, 18. novembrī, pl. 8.00 vakarā Latvijas valsts svētku dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 20. novembrī, pl. 3.00 p.p. Mirušo piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 27. novembrī, pl. 11.00 rītā Adventa dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto Ont., tel. LE 6-2510.

1. novembrī, plkst. 8 vakarā Jāņa baznīcā Latvijas neatkarības svētku dievkalpojums. Dziedās draudzes koris. Vijoles solo — Imants Raminš.

20. novembrī, plkst. 2 p.p. Trisvienības baznīcā Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Svētdienas skola. Dievkalpojumā dziedās Silvija Ancāne.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

20. novembrī, plkst. 2.30 p. p., Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu un svētdienas skola.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā. Māc. A. Sudars, 1030 — 30 Ave., Belwood. Ill.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 4-4619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCA's telpās, 120 W. Lexington Ave.

Māc. A. Piebalgs, Kalamazū, 328 S., Rose St., tel. 4-8255.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 10 no rīta un 4. svētdienā Trisvienības baznīcā, plkst. 2 p.p., bērniem plkst. 1,15 p.p.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W., Ohio St., māc. A. Stefenberga. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta Lūgšanu dievkalpojumi katru ceturtdienas vakaru, pl. 7,30.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1,30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 4-0302.

TORONTO

Māc. A. Ģops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Piektdien, 18. novembrī, pl. 8.00 vakarā Latvijas valsts svētku dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 20. novembrī, pl. 3.00 p.p. Mirušo piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris.

Svētdien, 27. novembrī, pl. 11.00 rītā Adventa dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto Ont., tel. LE 6-2510.

1. novembrī, plkst. 8 vakarā Jāņa baznīcā Latvijas neatkarības svētku dievkalpojums. Dziedās draudzes koris. Vijoles solo — Imants Raminš.

20. novembrī, plkst. 2 p.p. Trisvienības baznīcā Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Svētdienas skola. Dievkalpojumā dziedās Silvija Ancāne.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

20. novembrī, plkst. 2.30 p. p., Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

27. novembrī, plkst. 2 p.p. jaunatnes dievkalpojums.

Svētdien, 27. novembrī (1. adventā), plkst. 1.30 p.p. dievkalpojums un svētdienas skola. Pēc dievkalpojuma iesvētību mācību stunda.

Svētdien, 4. decembrī, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums (jaunatnes dievkalpojums). Pēc dievkalpojuma jaunatnes reliģiskās audzināšanas stunda.

Draudzes Ziemsvētku sarīkojums notiks sestdien, 17. decembrī, plkst. 6.00 vakarā Trinity Memorial baznīcā (Sherbrook ielā pie Marlowe ielas).

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bibeles vakari Walmer Road baptistu telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; viļņu garums 1350 — Ošavas raiditājs. Tel. AM 1-4218.

Māc. Arturs Voitkus.

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. - lut. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kancelejā un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224. Draudzes priekšnieks: A.Spūrmanis, 8106 Arcadian Rd., Montreal 29, P. Q., tālr. HU 1-4948; draudzes kasieris: A.Spura, 606 - 64th Ave., L'Abor a Plouffe, P. Q., tālr. MU 1-5890.

Piektdien, 18. novembrī, plkst. 8-os vak. Latvijas valsts svētku dievkalpojums.

Svētdien, 20. novembrī, plkst. 9.30 no rīta Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu angļu valodā kopā ar igaunu draudzi. Sprediķos māc. K. Raudseps, liturģiju vadīs māc. A. Voitkus; plkst. 1.30 p. p. Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums latviešu valodā ar dievgaldu. Pēc dievkalpojuma jaunatnes stunda.

Trešdien, 23. novembrī, plkst. 8.00 vakarā Bībeles stunda. Temats: Ījabs.

Piektdien, 25. novembrī, plkst. 7.00 vakarā Jaunatnes pulciņa nodarbības.

Svētdien, 27. novembrī (1. adventā), plkst. 1.30 p.p. dievkalpojums un svētdienas skola. Pēc dievkalpojuma iesvētību mācību stunda.

Svētdien, 4. decembrī, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums (jaunatnes dievkalpojums). Pēc dievkalpojuma jaunatnes reliģiskās audzināšanas stunda.

Draudzes Ziemsvētku sarīkojums notiks sestdien, 17. decembrī, plkst. 6.00 vakarā Trinity Memorial baznīcā (Sherbrook ielā pie Marlowe ielas).

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bibeles vakari Walmer Road baptistu telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; viļņu garums 1350 — Ošavas raiditājs. Tel. AM 1-4218.

C. G. TODD LTD.

REAL ESTATE

Aizdevumu sagāde. Lielākais nekustamu īpašumu pirkšanas un pārdošanas birojs Hamiltonā.

418 MAIN ST., E., HAMILTON.

OJĀRS IEVIŅŠ. Tel. JA 8-6336. VALDIS TUKLERS.

LABO
visāda veida
ELEKTRISKOS LEDUSSKAPJUS.
Zvanīt
JAUNZARIŅAM,
CH 1-3097, Toronto.

IZĪRĒJAMS
3 ISTABU DZĪVOKLIS
ar atsevišķu ieeju un vannu par $55.- mēnesī un divu skolas vecuma bērnu uzraudzīšanu. Zvanīt HO 3-3566, Toronto.

VESTONĀ IZĪRĒJAMA
saulaina, mēbelēta istaba vieniniekam / cei.
Vārīšanas iespējas.
CH 4-1419, Toronto.

High Park - Bloor rajonā
IZĪRĒJAMA
MĒBELĒTA ISTABA — $6.- nedēļā. Uz vēlēšanos pansija un parkošanas iespējas.
Zvanīt RO 9-7615, Toronto.

Bramptonā Latvijas valsts dibināšanas dienas atceres dievkalpojums 27. novembrī, plkst. 1,30 p.p. Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E., 38th St., Hamilton, Ont. Tel. FUlton 3-1182.

Hamiltonā, latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2365.

Piektdien, 18. novembrī, plkst. 7-os vakarā valsts svētku dievkalpojums. Piedalās apvienotais draudzes un Latviešu biedrības koris diriģenta I. Saksa vadībā, latviešu skauti un gaidas.

Svētdien, Mirušo piemiņas dienā, 20. novembrī, plkst. 3,30 p.p. dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu; plkst. 4-os p.p. dievkalpojums ar dievgaldu.

Ceturtdien, 24. novembrī, pl. 7-os vakarā jaunatnes jaunākās grupas stunda — 230 Hunter St., East.

Piektdien, 25. novembrī, plkst. 7.30 vakarā jaunatnes vecākās grupas stunda — 109, Ferguson Ave., South.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

SV. KATARĪNES

Māc. J. Praulinš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē Latvijas proklamēšanas atceres dievkalpojums 20. novembrī, pl. 3,30 p.p., Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave. Dievkalpojumā dziedās prof. Elfrīda Karlsone - Bērziņa. Dziesmu lapiņas.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē Valsts svētku dievkalpojums 27. novembrī, pl. 1.30 p.p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St. Dziesmu lapiņas.

VINIPEGĀ

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

Svētdien, 20. novembrī, plkst. 2.00 p.p. Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums. Dziesmu grāmata.

Svētdien, 27. novembrī, pareizdēts draudzes bazārs Civic Caledonian Curling Club telpās, 348 Sherbrook Street.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont. Tel. RE 3-3906.

MONTREĀLĀ

Māc. V. Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

20. novembrī, plkst. 2 p.p. Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

27. novembrī, plkst. 2 p.p. jaunatnes dievkalpojums.

Par JŪSU
TORONTO PILSĒTAS VECĀKO
atkal ievēliet
LAMPORTU

Viņš apsola: atjaunot Toronto prestižu; visdrīzākā laikā izbūvēt Bloor - Danforth pazemi; gādāt par to, lai svētdienu pēcpusdienās un vakaros notiktu koncerti un kino izrādes. Šis virs gādās par tilta būvi, kas savienotu pilsētu ar saliņām.

JAUNKANADIEŠI, PIEDALIETIES VĒLĒŠANĀS 5. DECEMBRĪ. ATKAL IEVĒLĒT

X LAMPORT, ALLAN A.

4. PERIODAM PAR TORONTO PILSĒTAS GALVU

MĀKSLAS SALONS
CREST FLORISTS
567 Mt. Pleasant Rd. — blakus Crest teātrim, Toronto.
Piedāvā:
- Visskaistākos un vissvaigākos ziedus — grieztus, ziedu sakārtojumus un tropiskus stādus.

Pasūtinājumus pieņem pa tālruni
HU 7-0491.
Pāri ziediem lielā izvēlē
LATVJU GLEZNOTĀJU ORIĢINĀLDARBI
nesaistošai apskatei un iegādei pēc vēlēšanās.

NAMSAIMNIEKI — BŪVUZŅĒMĒJI!

Ja jums ir vajadzība uzlikt jaunu jumtu vai salabot veco, es varu jums pakalpot.

Šai nozarē man Kanadā ir 10 gadu prakse.

Zvanīt kārtējā laikā HO 3-9527, Toronto. J. GRINBERGS.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

šādā ..... uz ..... mēnešiem ar šādu adresi

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savu maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St. Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Tāle, 161 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., USA

A. E. LE PAGE
LIMITED REALTORS
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
982 DANFORTH AVE., TORONTO, HO 5-7527
Pārstāvis Konst. KĀRKLIŅŠ
Birojā: HO 5-7527 Mājās: HO. 6-5024

ĪPAŠUMI UN VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS

SVEICAM LATVIJAS BRĪVVALSTS 42. DZIMŠANAS DIENĀ

A. KĀRKLIŅŠ.

Sagādājam izstrūkstošo naudu iemaksām par zemiem procentiem.

✝

Mūsu mīļie

JĀNIS LAUKS,

miris 1948. gada 16. aprīlī Rīgā, 75 g. vecumā un

KRISTĪNE LAUKS, dzim. STEPE,

mirusi 1960. gada 29. maijā Rīgā, 81 g. vecumā.
Apglabāti Biķernieku kapos.

Par viņiem sēro:

DĒLI AR ĢIMENĒM, RADI un DRAUGI KANADĀ, ASV un LATVIJĀ.

H. PAIDES PIEMIŅAS TURNĪRS VOLEJBOLĀ

5. INTERNACIONĀLAIS VOLEJBOLA TURNĪRS TORONTO SESTDIEN, 19. NOVEMBRĪ CENTRĀLĀS YMCA'S VINGROTAVĀ

Pieminot izcilo igauņu volejbolistu Henriju Paidi, Toronto Centrādā YMCA 19. novembrī riko internacionālu turnīru volejbolā, kurš būs piektais pēc kārtas. Sarīkojumā piedalīsies visas spēcīgākās volejbola vienības no Kanadas un „A" grupas vienības no ASV. Ar gandarījumu atzīmējams, ka ikvienā turnīrā ar labiem panākumiem cīnījušās arī latviešu vienības, kaut pirmo vietu turnīrā tām vēl nav izdevies izcīnīt.

Aizvadītā sporta sezonā latviešiem — Hamiltonas YMCA's vienībai izdevās pirmoreiz iegūt Kanadas meistara godu, un latviešu vienība šoreiz uzskatāma par vienu no spēcīgākajām. Protams, jāatzīst ka bijušais meistars, Toronto YMCA's igauņu vienība vēl japrojām ir bīstams pretinieks ikvienai vienībai. Katrā ziņā paredzamas spraigas un interesantas sacensības, kuŗās uzvarētāju ir grūti minēt.

Internacionālā turnīrā piedalīsies Hamiltonas YMCA's latviešu un igauņu vienības, Toronto skolu vienība, Detroitas Centrālā YMCA, Midvilles (Pensilv.) YMCA, Binghamptonas (N. Y.) YMCA.

Priekšsacīkstes sāksies **sestdien, 19. novembrī, plkst. 1 p.p.,** Centrālās YMCA's vingrotavā, 40 College St., bet **spēļu fināli sāksies turpat plkst. 7.00 vakarā.**

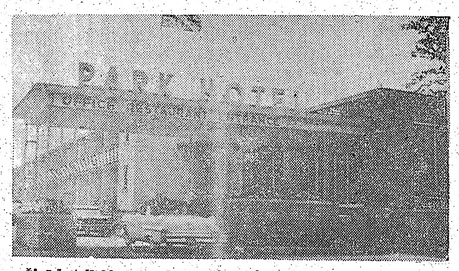

Šīni ģotelī 26. novembrī notiks Niagaras Jaunatnes pulciņa „Dzirkstele" un DV nodaļas rīkotā balle „Rudens un romantika".

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

19. nov. Itona auditorijā Latvijas valstssvētku sarīkojums.
19. novembrī kopīgs skolas Valsts svētku akts Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
20. novembrī — Internac. inst. telpās — V. Reinholda gleznu izstādes atklāšana. Atvērta līdz 3. decembrim, darbdienās no pl. 7—10 v. un svētdienās no pl. 3—9 vakarā.
26. novembrī — Toronto latviešu katoļu vienības sarīkojums „Andreja vakars".
26. novembrī — T. Grīnberga gleznu skates atklāšana igauņu namā, 958 Broadview.
26. novembrī — TLB drāmatiskā ansambļa pirmizrāde „Akste".
27. novembrī — Sv. Jāņa draudzes kora garīgs koncerts Sv. Jāņa baznīcā.
28. novembrī — Fiasko - danču vakaru, 131 Broadview Ave., Royal Canadian Curling Club, rīko Rīgas roveri.
3. decembrī Latviešu saimnieciskā darbinieku apvienības biedru vakars TLB telpās.
3. decembrī DV teātŗa izrāde Jo pliks, jo traks Sv. Andreja b-cas telpās par labu Sestdienas skolai.
3. decembrī — Trīsvienības baznīcā Ziemassvētku tirdziņš.

HAMILTONĀ

19. novembrī — Latvijas valsts dibināšanas svētku svinības Royal Connaught hotelī.
4. decembrī — Tradicionālā Ziemassvētku tirdziņa atklāšana Latviešu namā.
31. decembrī — HLB un DV jaungada balle.
25. februārī — Prof. Dr. P. Ķikaukas referāts.
25. martā — Gadskārtējais literārais vakars ar Dr. P. Vasseļa referātu.

ST. KATARĪNĒS

4. decembrī — Atlanta klubā, Vanadžu kopa rīko Ziemassvētku tirdziņu - pēcpusdienas tēju. Priekšnesumi bērniem.
31. decembrī — Beacon Motor Hotel Vanadžu kopas Jaungada sagaidīšanas balle.

NIAGARĀ

26. novembrī — Jaunatnes pulc. „Dzirkstele" un DV nodaļas kopīgi rīkotie Rudens svētki. Park Hotela greznajā zālē.

LONDONĀ, ONT.

27. novembrī — ev. - lut. 18. novembra dievkalpojums.
27. novembrī — katoļu dievkalpojums.
Sestdien, 3. decembrī — Viesturа kora koncerts un bazārs.
4. decembrī — Londonas latviešu kreditbankas dibināšanas informācijas sanāksme.

SKAUTU DZĪVE ASV

JENDĀ

Latviešu skautu vadība izsludinājusi ASV skautu goda tiesas un revizijas komisijas vēlēšanas. Vad. J. Kesteris, 902 W. Lovell St., Kalamazoo, Mich., izraudzīts par vēlēšanu komisijas priekšsēdi; sekretārs vad. R. Rollis un locekļi vad. Z. Jirgens. Vienībām un vaditājiem, kā paredzēts vēlēšanu instrukcijā, uzstādīto kandidātu sarakstī jāiesniedz vēlēšanu komisijai līdz 21. novembrim.

☆

ASV latviešu skautu pr-ks vad. A. Artmanis, lai aktivizētu jendas darbību, uzdevis vad. I. Kidlišam noorganizēt un izdarīt 4. novada skautu vadības vēlēšanas un atsākt pārtraukto novada darbību.

☆

Visu ASV latviešu skautu vaditāju konference paredzēta 8. un 9. aprilī Klivlendā, Ohio. Vm.

Vienveidīgas nozīmes

roveriem

Kalamazū (Vm.) ASV skautu jendas priekšnieks vad. A. Artmanis apstiprinājis ASV latviešu roveŗu ārējo zīmi, kas ir 3 collu diametrā balts aplis ar melnu apmali, uz tā Latvijas karoga krāsu vairodziņš, virs kura uzraksts „Latvia" baltiem burtiem uz melna pamata. Zīme nēsājama uz formas tērpa labās piedurknes 2 collas zem pleca šuves. Roveŗu dzimtām izprasāma vietējā BSA apgabala (council) atļauja tās nēsāšanai kā „explorer post emblem". Pati nozīme par 50 centiem gabalā pieprasāma vad. I. Kidlišam, 334 N. - 2nd Ave., Villa Park, Illinois, U.S.A.

✝

Dieva mierā aizgājis

ALFREDS JĒKABSONS.

Dzimis 1885. gada 13. decembrī Aizkraukles pagastā, Latvijā, miris 1960. gada 17. novembrī Toronto. Apbedīšana sestdien, 19. novembrī pl. 10 rītā no Turner and Porter bēŗu nama, 436 Roncesvalles Ave, uz Highland Memory Gardens kapsētu.

Viņu mīļā piemiņā paturēs

DZĪVESBIEDRE, BĒRNI un MAZBĒRNI KANADĀ.

MONTREĀLAS VANAGI DARBA SVĒTKOS

DV Montrēālas nodaļas 10 gadu darba svētkos bija pulcējušies ap 120 viesu. Svinīgo aktu ievadīja māc. A. Voitkus ar svētbrīdi. Dziļi pārdomātā svētrunā mācītājs norādīja uz DV organizācijas darba nopelniem, palīdzot grūtdieņiem, kas ir viens no lielākajiem veikumiem trimdas latviešu labā, jo katram ziedotajam dolaram vai mantai ir gājis līdzi arī sirds siltums.

Nodaļas priekšnieks J. Gributs savā uzrunā atcerējās nodaļas dibināšanas iniciātorus, bij. nodaļas priekšniekus un Vanadžu priekšieces. Šajos 10 gados nodaļu vadījuši: plkv. K. Tirzītis, J. Zariņš, J. Ļavs, O. Kļavenieks, H. Vecziedinš un J. Gributs. Vanadžu priekšnieces: R. Virkava, M. Putniņa-Jekuma, A. Bremze-Udrovska, Z. Fridmane un T. Gaile.

Nodaļa dibināta 11. novembrī — Lāčplēšu dienā. J. Gributs sveica klātesošos L. k. o. k. R. Gobu un J. Grīnu. Nodaļa savu darbu koncentrējusi galvenokārt palīdzības virzienā, kā arī rosīgi darbojusies kultūras, informācijas u. c. mērķu sekmēšanā. Aizvadītajos gados aprūpes vajadzībām savākts $5262,-.

Pašreiz nodaļā ir 134 biedri, no kuŗiem 36 Vanadzes. Nodaļas prks savā uzrunā uzsvēra Vanadžu lielos nopelnus un ilggadīgās priekšnieces T. Gailes nenogurstošo darbu; viņām pasniedza ziedus, ko klātesošie sumināja ar aplausiem. Izskanēja arī sirsnīgi pateicības vārdi latviešu sabiedrībai par DV darba sekmēšanu un veltītām ārtavām grūtdieņu aprūpei.

Biedrzinis O. Strazdiņš nolasīja nodaļas pastāvēšanas laikā mirušo biedru vārdus. Klātesošie aizgājēju piemiņu godināja ar piecelšanos un klusuma brīdi.

DV Kanadas valdes priekšsēža v. E. Krūka savā apsveikuma runā izteica prieku par nodaļas aktivitāti un aicināja, trimdas ceļus staigājot, turēties vienotībā, kas palīdzēs sekmīgāk veikt uzticēto uzdevumu un aizstāvēt latviešu tiesības. 1960. gads Kanadā norit DV jubileju zīmē, norādīja E. Krūka, un latviskās sejas saglabāšanai DV ir ieņēmusi aizstāvēšanās pozicijas, kur viens no „atbalsta punktiem" ir arī Montrēālā. Runātājs aicināja turpināt DV organizācijas stiprināšanu un tās biedru skaitu divkāršot. Izjustos vārdos runātājs piemin varoņu izaukļētāju — latviešu māti un varoņus, kas atstājuši mums 11. novembŗa piemiņu. E. Krūka nesa arī DV Toronto nodaļas sveicienus.

Svinīgs bija karoga iesvētīšanas brīdis, to nodaļai dāvināja Vanadžu kopa. Karogu, tautas meitas A. Kalniņas pavadījumā, ienesa nodaļas valdes loceklis J. Beļinskis. Vanadžu kopas prīce T. Gaile karogu nodeva konsulam V. Tomsonam pasniegšanai nodaļai. Pēc māc. A. Voitkus svētīšanas vārdiem konsuls V. Tomsons to pasniedza nodaļas pr-kam J. Gribustam, norādot, ka šis karogs nācis no Vidzemes, kur jau 1280. g. ciņās bijis karogs ar sarkanbaltām krāsām. Konsuls norādīja uz Latvijas karoga vēsturisko nozīmi, aicinot DV mērķu sekmēšanā to ņemt par ceļa vadītāju.

Pēc izteiktā solījuma turēt karogu svētu un to pārvest brīvajā Latvijā, nodaļas priekšnieks J. Gributs karogu nodeva karognesējam J. Beļinskim.

Mākslinieciskā programmas daļā vīru koris „Junda" 22 dziedoņu sastāvā vienveida tērpos, ar labi sagatavotām dziesmām iepriecināja klausītājus, kas, prasot piedevas, pateicās ar skaļiem aplausiem. Vanadzes diriģentu D. Vītolu un dziedoņus greznoja katru ar rozes ziedu.

Rakstniece Tonija Krūka lasīja savu darba fragmentu par kāda kaŗa zēna piedzīvojumiem, izpelnoties klausītāju atsaucību.

DV Kanadas valdes pr-ža v. E. Krūka par sekmīgu darbu DV mērķu sekmēšanā pasniedza DV KV atzinības rakstus: nodaļas valdes loc. A. Zariņam, J. Grundem un Vanadzei I. Grāpēnai. E. Krūka arī paziņoja, ka DV KV ar atzinības rakstiem apbalvojusi pirmo nod. pr-ku plkv. K. Tirziti, pašreizējo pr-ku J. Gributu un revizijas komisijas pr-di A. Želtiņu.

Sveicienus nodaļai nesa konsuls V. Tomsons, norādot, ka šī darba atcere dod pamudinājumu mūsu nacionālajam darbam un latviešu sūtības saglabāšanai. Latviešu biedrības pr-ks E. Mazutis, nododt sveicienus, aicināja domāt un rūpēties par latviskās kultūras un latviešu valodas saglabāšanu trimdā. Ev. - lut. Trisvienības draudzes sveicienus nodeva L. k. o. k. R. Goba, Sv. Pāvila draudzes sveicienus nesa pr-ks B. Innus. Vēl sveicināja latviešu katoļu vienības pr-ks J. Kokaritis, Latviešu sporta kluba pr-ks J. Lukstiņš, Inženieŗu un tehniķu kopas pr-ks R. Karlsons un nodaļas dibinātājs un bij. pr-ks Osv. Kļavenieks (nodeva aploksni).

Rakstveidā nodaļu sveica: Bramptonas, Albertas, Kičenēras, Sv. Katarīnes, Manitobas un citas Daugavas Vanagu nodaļas. Bija rakstveida sveicieni arī no LKOK b-bas pr-ka ģen. K. Priedes un sekr. A. Laura, māc. V. Šēfeŗa u. c.

Nodaļas jubilejas gadījumā katŗs nodaļas biedrs saņēma īpašu biļetena izdevumu, kuŗā galvenokārt apcerēts nodaļas darbs un veikumi, kā arī DV pr-ka V. Januma, LNAK valdes pr-ža V. Upeslāča, konsula V. Tomsona un DV KV pr-ža V. Mukta vēlējumi.

Vanadzes bija noorganizējušas vērtīgu bazāru, par ko visvairāk rūpējušās E. Vitiņa, V. Dzirne, S. Zariņa u. c.

Saviesīgajā daļā, atzīmējot arī Mārtiņus, bija deja un atskaņēja dziesmas. Mārtiņu zosi laimēja B. Motte, bet saldumu grozu Kl. Vītiņa.

Jubilejas sarīkojums izdevās teicami. **K.**

VARONUS PIEMINOT

Daugavas Vanagu Toronto saimes kārtējais biedru vakars 12. novembrī norisa varoņu un cīnītāju piemiņas zīmē. Ja ārēji tas nesolīja neko jaunu, tad savā iekšējā izkārtojumā un norisē, līdzīgi pirmajam šī rudens vakaram oktobrī, iezīmēja jaunus, svaigus vilcienus, ko patikami papildināja gaumīgais telpu dekorējums, Nulīša gleznu klāsts un disciplinētā izskaņa. Turpinot pasākto, jācer, ka nākotnē līdzīgi sarīkojumi radīs vēl lielāku dalībnieku skaitu.

Varoņu piemiņas vakaru ievadīja DV nodaļas priekšnieka P. Ratnieka uzruna, aicinot neļaut aizaugt takām uz varoņu kapeniem. Bijušais kaŗavīrs Elmārs Škobe savā stāstījumā atmiņā atsauca daudzus šķietami sīkus, bet latviešu tautas tapšanas gaitā nozīmīgus sīkumus, izskaņā aicinot latviešu trimdas saimi nepazust šī kontinenta tautu kausējamā katlā, bet dzīvu saglabāt latvisko cilvēku un garu, tā ikdienas gaitās parādot savu varonību savas izcelsmes apliecinājumā.

Vakara mākslinieciskajā daļā patikama bija tikšanās ar ilgāku laiku nedzirdēto Zani Zentiņu, kuŗš trīs dziesmās sevi apliecināja pat par teicamas balss valditāju. Jo sevišķi patika „Kaŗaviŗi bēdājās" īpatnējais iztulkojums nelaikes E. Freimanes kompozicijā, kuŗā, tāpat kā pārējās dziesmās, tikami pieslējās Veras Leinvēberes-Langenfeldes pavadījums, radot intīmā izjūtu sarīkojuma ierobežotajās telpās. Sveču gaismā pāris dzejas skandēja Modris Lorbergs. Gleznotājs A. Nulītis kautrīgā īsā uzrunā vakara dalībniekus izvaļāja cauri savām mākslinieka tapšanas un pārveidošanās gaitām, izskaņā paziņojot savas gleznas ar Zēdelģemas laika sižetu dāvinājumu DV nama rotāšanai.

Vanadžu saimes čaklās rokas bija rūpējušās par bagātīga galda klājumu, pie kuŗa pietika vietas necerēti kuplajam apmeklētāju pulkam. Priecīgs pārsteigums vanadzēm bija Edgara Plūmes E. Damberga darinātās gleznas pasniegšanas brīdis, līdz ar to personīgi summējot jau sen Vanadžu klusībā veikto darbu. Vanadžu priekšniece Monika Jonāne gleznu nodeva nodaļas priekšniekam DV nama izdaiļošanai.

Vanadzes sarīkojuma bagātīgo ielogu izmantoja savas pavasarī sāktās mantu loterijas nobeigumam. Mācītāja A. Copa roka izšķīra šī gada laimētājus: 170 dolaru vērtībā Kodax filmu aparātam — Zan. Putniņu (dal. zīme 258), plašu atskaņotājam — Daiņu Putniņu (6.6), bet par pārnesamā radio īpašnieku — DV dienu viesi no Kalamazū — Rudzīti (1384). Pārējie laimētāji bija 18., 144., 567., 1.78., 1405., 1409. un 1891. dalības zīmju īpašnieki.

Vanadžu priekšnieces M. Jonāne pateicās klātesošiem un visiem DV biedriem un līdzgaitniekiem par lielo atsaucību zīmju izplatīšanā. No 2.000 dalības zīmēm palikušas tikai 36, dodot skaidru atlikumu palīdzības darbam 728 dolarus.

ONTARIO PROVINCES RAKSTU SERIJAS JAUNKANADIEŠIEM TURPINĀJUMS.

LAUKSAIMNIECĪBAS LIKUMI JUMS ZINĀŠANAI

Tāpat kā tiek gādāts par iedzīvotāju veselību, Ontario valdības Lauksaimniecības departaments raugās uz to; lai arī lauksaimniecības produktu ražotāji būtu nodrošināti. Te ievērojami divi galvenie likumi, kas norāda, ka lauksaimniecībai piešķirta liela vērība.

AUGĻU & DĀRZĀJU INSPEKCIJA: Ontario valdība raugās uz to, lai visiem iespējamiem līdzekļiem sargātu iedzīvotāju veselību. Tādēļ jo sīki tiek pārbaudīti augļi un dārzāji. Jūs varat būt droši, ka, iepērkot Ontario provinces augļus un dārzājus, nopirksit inspektoru pārbaudītus produktus. Tāpēc arī namamātēm nav jābaidās par šo produktu kvalitāti.

NEZĀĻU APKAROŠANA: Laba labības graudu ražošana atkarīga no augsnes, kāpēc ļoti svarīga ir nezāļu iznīdēšana. Ikviens lauksaimnieks ir atbildīgs par to, lai nezāles tiktu iznīcinātas. Tā veikšanai vietējās pašvaldībās ir speciāli padomdevēji un inspektori, kas dod attiecīgus norādījumus un raugās, lai visi noteikumi tiktu ievēroti.

ONTARIO PĀRBAUDĪTOS PRODUKTUS VARAT IEPIRKT BEZ BAŽĀM.

Tuvākai informācijai lūdzu rakstīt vai sazināties personīgi ar Ontario lauksaimniecības departamentu, kas atrodas Parlamenta ēkas austrumu blokā, ceturtā stāvā, Toronto.

W. A. Goodfellow
Minister of Agriculture

ONTARIO DEPARTMENT OF AGRICULTURE. PARLIAMENT BUILDINGS TORONTO.

MĀJU ĪPAŠNIEKI, SAGĀDĀJU
1-ās un 2-ās
OBLIGĀCIJAS
Visizdevīgākie maksāšanas noteikumi.
Nesaistoša informācija, ME 3-8305, Toronto.
V. LIEPIŅŠ,
PIRMAIS LATVIEŠU OBLIGĀCIJU BIROJS TORONTO.

Milda's FLOWERS
1597 BLOOR ST., WEST,
TĀLR. LE 6-2424, TORONTO 9, ONT.
Ziedi visām vajadzībām, latviskās rotas, audumi, ādas izstrādājumi, keramika.
Piegāde pilsētas robežās. **M. BERTULSONS.**